

Европейска служба за подкрепа в областта на убежището

ЕСПОУ

Страна на произход

Информационен доклад

Афганистан
Лица, обект на атаки от
въоръжени участници в конфликта

Декември 2017 г.

ПОДКРЕПАТА Е НАШАТА МИСИЯ

Европейска служба за подкрепа в
областта на убежището

ЕСПОУ Страна на произход Информационен доклад

Афганистан

Лица, обект на преследване
от въоръжени участници в
конфликта

Декември 2017 г.

***Europe Direct е услуга, която ви помага да намерите отговори на вашите
въпроси относно Европейския съюз.***

Безплатен телефонен номер (*):

0080067891011

(*) Определени мобилни телефонни оператори не позволяват достъп до номера
00800 или тези разговори могат да бъдат таксувани.

Още информация за Европейския съюз е налична в интернет (<http://europa.eu>).

ISBN: 978-92-9494-819-9

doi: 10.2847/397769

© Европейска служба за подкрепа в областта на убежището 2017 г.

Възпроизвеждането е разрешено, при условие че източникът е посочен, освен ако не е посочено друго. За материалите на трети страни, които са възпроизведени в тази публикация, се прави позоваване на изявленията за авторски права на съответните трети страни.

Снимка на корицата: © Zabelin ([iStockphotos](#))

Нито ЕСПОУ, нито друго лице, действащо от нейно име, не могат да бъдат държани отговорни за използването на информацията, която се съдържа тук.

Благодарности

ЕСПОУ иска да благодари на следните лица и отдели за прегледа на този доклад:

Lifos - Център за информация и анализ на страната на произход, Шведска агенция по миграция

Върховният комисар на ООН за бежанците (ВКБООН), отдел Определяне на бежански статут

Неамат Ноджуми [Neamat Nojumi], изследовател към Училището по анализ и разрешаване на конфликти към Университета “Джордж Мейсън” [George Mason University’s School for Conflict Analysis and Resolution] с над 20 години опит в демократизацията, анализа на конфликти и държавното строителство в Централна и Югозападна Азия. Автор е на многобройни книги и изследвания по проблемите на конфликта и управлението в Афганистан, включително *„Възходът на Талибаните в Афганистан: Масова мобилизация, Гражданска война и бъдещето на региона“* (2002 г.).

Мисия на ООН за помощ в Афганистан (МООНСА [МООНСА]), Служба Права на човека .

Трябва да бъде отбелязано, че прегледът, извършен от горепосочените отдели, експерти или организации допринася за цялостното качество на доклада, но включва задължително тяхното официално одобрение на окончателния доклад, за който пълна отговорност носи ЕСПОУ.

Съдържание

Благодарности	3
Съдържание	4
Отказ от отговорност	5
Речник и съкращения	6
Въведение	10
Карта на Афганистан	12
1. Бунтовническо преследване на цивилни	13
1.1 Modus Operandi на талибаните	13
1.1.1 Официална структура на талибаните	13
1.1.2 Сила на талибаните	15
1.1.3 Ръководство и степен на единство на Талибаните	15
1.1.4 Цели на талибаните	18
1.1.5 Преследване на цивилни от талибаните	21
1.2 Лица, обект на преследване	28
1.2.1 Членове на афганистанските сили за сигурност и проправителствените милиции	28
1.2.2 Служители на правителството или обвинението, че лице е шпионин на правителството	31
1.2.3 Работа за чуждестранни военни части	35
1.2.4 Персонал в образователния сектор	37
1.2.5 Религиозни учени	42
1.2.6 Хуманитарни работници	43
1.2.7 Племенни старейшини	47
1.2.8 Врагове на талибаните	48
1.2.9 Журналисти, медийни работници и защитници на правата на човека	48
1.2.10 Малцинства Хазара и шиити	53
1.2.11 Набиране на хора	58
1.3 Положение на членовете на семейството	59
1.3.1 Членове на семейството на персонала на Афганистанските национални сили за сигурност	59
1.3.2 Членове на семейството	60
1.4 Избягване на атаките	60
1.4.1 Покаяние и изкупление	60
1.4.2 Преместване	61
1.4.3 Капацитет за проследяване и атакуване на лица в големите градове	63
1.5 Бунтовнически групировки, различни от Талибаните	64
1.5.1 „Ислямска държава провинция Хорасан“ (ISKP)	65
1.5.2 „Ислямско движение на Узбекистан“ (ИДУ)	68
2. Атакуване от правителството	70
2.1 Смъртно наказание, екзекуции по бързата процедура, дронове и въздушни удари	70
2.2 Измъчване и незаконно задържане	71
2.2.1 Произволен арест и незаконно задържане	71
2.2.2 Отношение към задържаните	72
2.3 Атаки от правителството срещу журналисти, медийни служители и защитници на правата на човека	74
2.4 Отношение към здравни работници, хуманитарни работници и учители	75
2.5 Отношение на правителството към хората Хазара	76
2.6 Афганистанска местна полиция и проправителствени милиции	77
2.3.1 Характеристики на лица, които ги правят жертви на преследване	78
2.7 Обезщетение	79
Приложение I: Библиография	80
Приложение II: Цели	119

Отказ от отговорност

Този доклад е написан в съответствие с Методологията за доклади за ИСП на ЕСПОУ (2012 г.) ⁽¹⁾. Докладът се основава на внимателно подбрани източници на информация. Всички използвани източници са упоменати. До степен, до която това е било възможно, както и освен ако не е посочено друго, цялата представена информация, освен при неоспорими или очевидни факти, е била проверена повече от веднъж.

Информацията, която се съдържа в този доклад, е била проучена, оценена и анализирана с най-голямо внимание. Въпреки това този документ не претендира да бъде всеобхватен. Ако конкретно събитие, лице или организация не са споменати в този доклад, това не означава, че събитието не се е случило или че лицето или организацията не съществуват.

Освен това този доклад не е окончателен по отношение на определянето или обосноваването на всяка конкретна молба за статут на бежанец или убежище. Използваната терминология не следва да се разглежда като показателна за конкретна правна позиция.

„Бежанец“, „риск“ и подобна терминология се използват като генерична терминология, а не по начина, по който са дефинирани в законодателството на Европейски съюз в областта на убежището и в Женевската конвенция.

Нито ЕСПОУ, нито друго лице, което действа от нейно име, не могат да бъдат държани отговорни за използването по какъвто и било начин на информацията, която се съдържа в този доклад.

Потребителите, към които е насочен този доклад, са работещите в областта на убежището, изследователите на ИСП, създателите на политики и властите, които вземат решения.

Изготвянето на този доклад беше завършено на 27 ноември 2017 г. Всяко събитие, което се случва след тази дата, не е включено в този доклад. Повече информация за периода, включен в този доклад, може да бъде открита в раздела с методологията във въведението.

⁽¹⁾ Методологията на ЕСПОУ до голяма степен се основава на Общите насоки на ЕС за обработка на информация за страната на произход (ИСП), 2008 г., и може да бъде изтеглена от уебсайта на ЕСПОУ: <http://www.easo.europa.eu>.

Речник и съкращения

МАО	„Мрежа на афганистанските анализатори“
АПЕ	Антиправителствени елементи: МООНСА определя „антиправителствените елементи“ като всички лица и въоръжени групировки, участващи във въоръжен конфликт с или въоръжена опозиция срещу правителството на Афганистан и/или международни военни сили. Те включват онези, които определят себе си като „талибани“, както и физически лица и недържавни организирани въоръжени групировки, които участват пряко във военни действия и приемат различни наименования включително мрежата „Хакани“ [Haqqani], Хезб-е Ислами [Hezb-e Islami], „Ислямско движение на Узбекистан“ (ИДУ), Съюз за ислямски джихад, Лашкари Тайиба [Lashkari Tayyiba], Джайш Мухамед [Jaysh Muhammed], групировки идентифициращи себе си като „Даеш“ („Ислямска държава“) и други милиции и въоръжени групировки, преследващи политически, идеологически или икономически цели, включително въоръжени престъпни групировки, пряко ангажирани с враждебни действия от името на страна в конфликта.
НКАЧП [AIHRC]	Независима комисия на Афганистан за правата на човека
ALP	Афганистанска местна полиция; инициатива за сигурност, която включва въоръжените милиции в рамките на полицията, под егидата на Министерството на вътрешните работи.
Амир ал-Муминин	„Командир на вярващите“. Талибански лидер
ANSF	Афганистанските национални сили за сигурност, включително Афганистанска национална армия (ANA), Афганистанската национална полиция (ANP) и Националната дирекция по сигурността (NDS)
AREU	Отдел за изследвания и оценка в Афганистан
Даеш	Вж. ИДПХ
Дар ул хифаз [Dar ul hifaz]	Училище, специализирано в преподаване на запаметяване на <i>Корана</i> наизуст.
Учители-призраци	Преподаватели, които не се появяват или не съществуват и чиито заплати са получавани от тях или от други, без действителни действия.
Мрежа „Хакани“	Въоръжено бунтовническо движение под ръководството на Сираджудин Хакани [Sirajuddin Haqqani], базирано в

	Югоизточен Афганистан и Северен Узакистан (Пакистан)
„Хезб-е Ислами“	Афганистанско опозиционно движение, от което основната фракция се ръководи от Гюлбудин Хекматяр [Gulbuddin Hekmatyar], който подписа мирно споразумение с афганистанското правителство през 2016 г.
ВРЛ	Вътрешно разселено лице
ИДУ [ИДУ]	„Ислямско движение на Узбекистан“, ислямистка въоръжена групировка с първоначален фокус върху Централна Азия, но също така активна в Пакистан и Афганистан
Ислямско емирство Афганистан	Ислямско емирство Афганистан беше държавата Афганистан от 1996 до 2001 г. при режима на талибаните. Талибаните все още използват това име
ИДПХ или ИДХ [ISK or ISKP]	„Ислямска държава в провинция Хорасан“; филиали на ИДИЛ със седалище в Пакистан и Афганистан. Често наричана <i>Даеш</i> в Афганистан
<i>Истахбарати Каруан [Istakhbarati Karwan]</i>	Атакующи екипи на талибаните.
<i>Джихад</i>	„Свещена война“, използвано също за обозначаване на бунтовническа дейност срещу комунистическия режим и съветската окупация (1979 - 1989 г.)
<i>Джихадист</i>	Бойците от бунта срещу комунистическия режим и съветската окупация (1979-1989 г.) все още са наричани <i>муджахидини</i> или <i>джихадисти</i>
<i>Джирга [jirga]</i>	Събиране на племенни старейшини
Съд Кенгуру [Kangaroo court]	Извънсъдебен трибунал
<i>Лайеха [Layeha]</i>	Кодекс на поведение на талибаните
<i>Мактаб [Maktab]</i>	Училище, подкрепяно от правителството
<i>Медресе</i>	Ислямско религиозно училище
<i>Молла</i>	Ислямски духовник (учители и проповедници), който са се обучавали в <i>медресе</i> . В Афганистан те са многобройни извън градовете и обикновено единствената религиозна власт в дадено село. Често могат да четат на арабски, а също и <i>Корана</i> .
НДС [NDS]	Национална дирекция по сигурността, разузнавателната служба на Афганистан
ПНЕ [NUG]	Правителство на националното единство; коалиционно правителство, сформирано след избори през 2014 г. с Ашраф Гани като президент и Абдула Абдула като Изпълнителен директор

Рахбари Шура [Rahbari Shura]	Съветът за лидерство, върховният взимащ решения орган на талибаните
Сарануал [Saranwal]	Държавен прокурор или адвокат
Шариат	Ислямското право, използвано и тълкувано от училища по юриспруденция (Ханафи, Ханбали, Малики, Шафии и Джафари). Чл. 130 от Конституцията на Афганистан определя Ханафи юриспруденцията като тази по подразбиране
Шура [Shura]	Общностен съвет
СГИВА [SIGAR]	Специален генерален инспектор за възстановяването на Афганистан; независим надзорен орган за възстановяване по финансираните от САЩ програми
Талибани	Въоръжено ислямско бунтовническо движение в Афганистан под ръководството на Молла Хайбатула Ахундзада [Haibatullah Akhundzada] и Рахбари Шура. Движението произхожда от афганистанските бежански общности в Пакистан и в Кандахар в ерата на муджахидините (80-те и 90-те години на XX в.), поема контрола над Кабул през 1996 г. и до 2001 г. контролираше по-голямата част от страната. Вж. също: Ислямско емирство Афганистан
Дванадесетник	Най-големия клон на шиитския ислям; Терминът „Дванадесетник“ се основава на вярването, че дванадесет мъже потомци от семейството на пророк Мохамед, започвайки от Али ибн Аби-Талиб и завършвайки с Мохамед ал-Махди, са имами, които имат религиозен и политически авторитет. Дванадесетият последен имам, Махди, все още е жив, живее в окултация и ще се яви отново
Улема [Ulema]	Орган мюсюлмански учени, които са признати като притежаващ специализирани знания по ислямско право и теология
МООНСА	Мисия на ООН за съдействие в Афганистан
ВКБООН	Върховен комисар на ООН за бежанците
УНОСНА	Служба на ООН за координация на хуманитарните въпроси
ИМСАЩ	Институт за мир на САЩ
Гласът на Джихад	Официален уебсайт за новини на Ислямско емирство Афганистан, тоест на талибаните

Военачалник	Военен водач с автономия и способност за упражняване на контрол чрез сила в дадена територия.
--------------------	---

Въведение

Този доклад беше изготвен от служители по ИСП от сектор ИСП на звеното за информация и анализ в Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (ЕСПОУ). За да обхване всички тематични области на техническото задание, ЕСПОУ създаде два доклада за ИСП: Единият обхваща атаките, пряко свързани с въоръжените участници в конфликта, и друг за атаките, свързани с по-широки обществени проблеми.

Този доклад обхваща теми за хора, атакувани от въоръжени участници в контекста на конфликта в Афганистан. Този доклад е написан заедно с доклад за атакуване на хора в обществото, озаглавен „Доклад на ЕСПОУ за ИСП - Афганистан: Лица, атакувани по силата на обществени и правни норми ⁽²⁾“.

Цели

Този доклад има за цел да предостави информация, свързана с оценката за определяне на защитен статут (ОЗС), включително бежански статут и субсидиарна закрила).

Целите на този доклад са определени от ЕСПОУ въз основа на проведените дискусии и приноса, получени от експерти по политиките в страните от ЕС³ и ВКБООН в рамките на пилотно учение на Мрежата за указания за държави за разработване на указания за държава за Афганистан. Докладът е изготвен с цел разработване на глава относно прилагането на статута на бежанците и субсидиарната защита (а и б).

Относно атакуване от бунтовници, този доклад се фокусира предимно върху талибаните, като има отделен подраздел за групировката „Ислямска държава в провинция Хорасан“ (ISKP) и „Ислямско движение на Узбекистан“ (ИДУ). Тези три групировки се считат за основни бунтовнически групировки, които действат в Афганистан и техните атаки до известна степен са представителни за по-голямата част от атаките от бунтовници, извършвани в Афганистан.

От страна на (про-)правителствените участници в конфликта, този доклад разглежда поведението им към лица, заподозрени като антиправителствени елементи, както и към журналисти и хуманитарни работници.

Целите на този доклад могат да бъдат открити в [Приложение II: Цели](#).

Методология

Информацията е резултат от настолни изследвания на публични, специализирани хартиени и електронни източници до 27 ноември 2017 г. Освен това, по време на изследването, изследователите на ЕСПОУ проведеха обширни интервюта със следните източници:

Борхан Осман, бивш журналист от Паджуок [Pajhwok] и изследовател/анализатор към базираната в Кабул „Мрежа на афганистанските анализатори“. Сега Осман е старши анализатор в „Международна кризисна група“ [International Crisis Group]. Специализацията му е върху бунтовническите групировки и въоръжения конфликт в Афганистан. Неговото изследване и докладване се основава най-вече на дейности на терен в Афганистан.

⁽²⁾ ЕСПОУ, „Доклад за информация за страна на произход - Афганистан“. „Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“, декември 2017 г. ([url](#)).

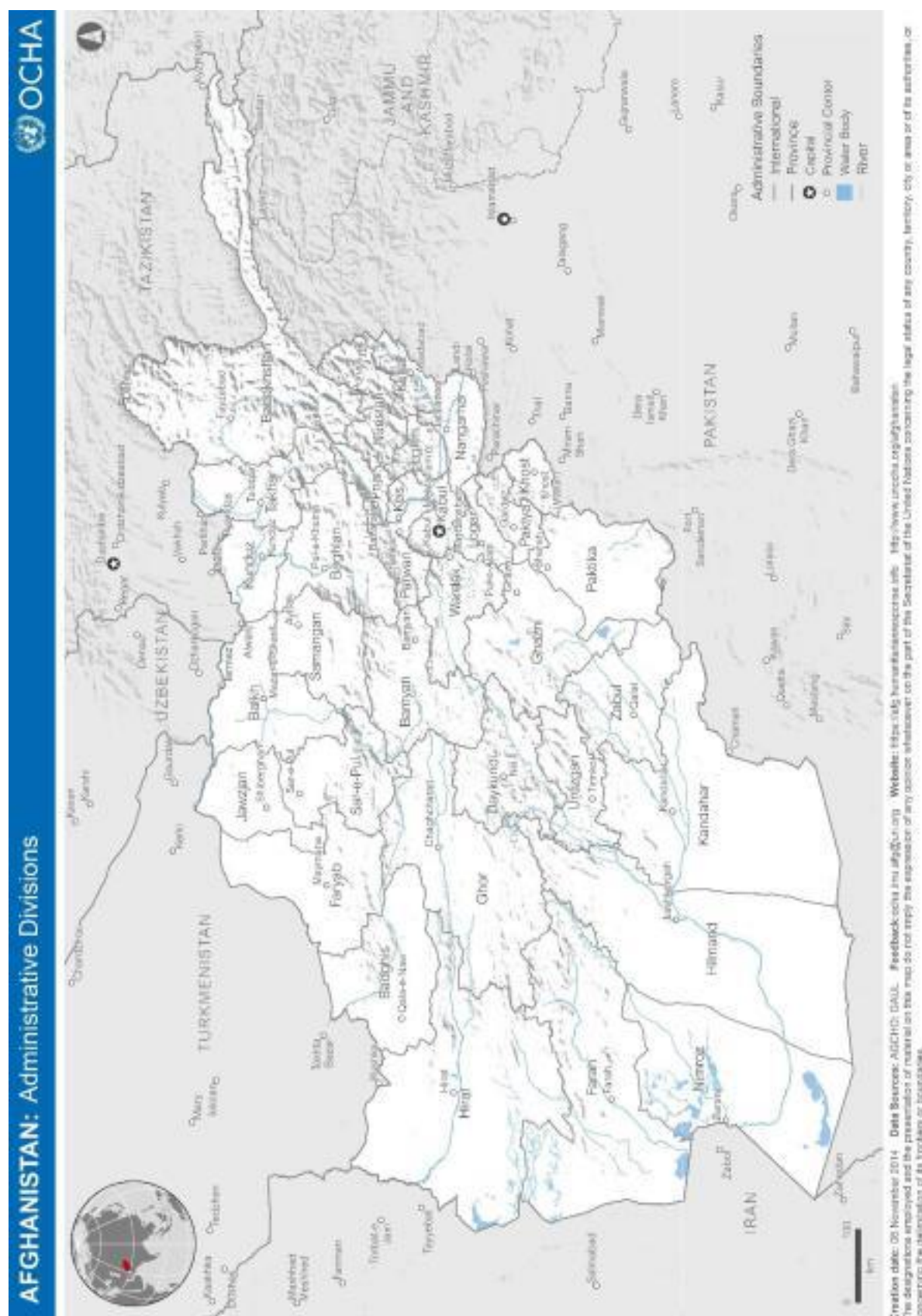
⁽³⁾ Всички държави членки на ЕС плюс Норвегия и Швейцария.

Абубакар Сидики [Abubakar Siddique], старши кореспондент, който специализира в темите, свързани с Афганистан и редактор на уебсайта „Гандхара“ [‘Gandhara’] на РСЕ/РС. В допълнение към работата си като репортер Сидики редовно говори пред изяви западни мозъчни тръстове и е писал статии, отделни глави и изследвания за редица издания. Сидики е и автор на *„Пущунският въпрос: Нерешеният ключ към бъдещето на Пакистан и Афганистан“* (2014 г.).

Ананд Гопал [Anand Gopal], сътрудник по програмата за международна сигурност във Фондация Ню Америка. Гопал също е журналист с над десетгодишен опит в Афганистан, пише за „Уол Стрийт Джърнъл“ [Wall Street Journal], „Крисчън Сайънс Монитор“ [Christian Science Monitor], списание Харпърс [Harper's] и други медии. Той е и автор на книгата *„Няма добри мъже сред живите: Америка, талибаните и войната през афганистанските очи“* (2014 г.).

За се да гарантира, че авторите са следвали Методологията за доклади за ИСП на ЕСПОУ, беше извършена проверка от специалисти по ИСП от отделите, посочени като рецензенти в раздела с [Благодарности](#). Освен това беше извършен преглед на доклада от **Д-р Ниймат Ноджуми**, учен със специалност Централна и Югозападна Азия и старши политически анализатор в Афганистан. **Службата за правата на човека в Мисията на ООН за помощ в Афганистан (МООНСА)** прегледа цялото съдържание. Всички коментари, направени от рецензенти, бяха взети под внимание и повечето от тях бяха приложени в окончателния проект на този доклад. ЕСПОУ извърши окончателния преглед на качеството и редактира текста. Този качествен процес доведе до включване на допълнителна информация в отговор на обратна връзка, получена по време на съответните прегледи, до 27 ноември 2017 г.

Карта на Афганистан

Карта 1: Афганистан - административно деление, източник: UN OCHA

© Организация на обединените нации

1. Бунтовническо преследване на цивилни

1.1 Modus Operandi на талибаните

1.1.1 Официална структура на талибаните

През 2015 г. Съветът за сигурност на ООН публикува следното по отношение на структурата на движението на талибаните въз основа на посланията на талибаните ⁽⁴⁾:

1. Централната структура на талибаните се състои от:

А. Служба на Амир ал-Муминин („Командир на вярващите“): водачът на талибанското движение. Тази служба контролира ръководния съвет, съдебната система, изпълнителните комисии и други органи на администрацията. Според Съвета на САЩ за външни отношения (CFR): „Лидерът на талибаните има право да назначава, сменя позициите на и уволнява управители в сянка в провинциите и окръзите на Афганистан, командири и ръководители на отряди“ ⁽⁵⁾. Лидерът има двама заместници ⁽⁶⁾. (Вж. 1.1.2 [Ръководство и степен на единство на Талибаните](#))

В. Съветът на ръководството или *Рахбари Шура*: Според „БиБиСи“, този съвет е „отговорен за стратегията, политиката и цялостно вземане на решения. [и е] съставен от бивши министри, дипломати, губернатори, военни командири и религиозни дейци на талибаните“ ⁽⁷⁾. Този съвет също е често наричан **Куета Шура [Quetta Shura]** ⁽⁸⁾.

Този съвет има 18-20 членове ⁽⁹⁾. Но научният сътрудник в Харвардския университет Майкъл Семпъл, експерт по правата на човека в Афганистан с повече от 20 години опит в страната, заявява, че

„Доколкото изобщо някога има срещи, които съответстват на титлата Рехбари Шура (съвет на ръководството), има случайни срещи на сравнително стабилна група от десетина или повече старши фигури, които се свикват да разглеждат чувствителни въпроси. Но групата на сътрудници с периодичен принос в процеса на вземане на решения е по-голяма и по-малко стабилна по състав“ ⁽¹⁰⁾.

Според доклад за 2017 г. на д-р Антонио Джустоци [Antonio Giustozzi], независим изследовател и гостуващ професор от Кингс Колидж Лондон [King's College London] и автор на няколко статии, документи и книги за талибаните, има повече от една *шура*, ръководеща талибаните. След Куета Шура е разположена Шура от Севера, със седалище в Бадахшан, Мешхад Шура със седалище в Иран и Расол Шура, или Висш съвет на Ислямското емирство, според съобщенията със седалище във Фарах. Никоя от тях не признава ръководството на Куета Шура. Но понякога изглежда, че има някакъв вид

⁽⁴⁾ Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 18 август 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 26 август 2015 г. ([url](#)), стр. 19-21.

⁽⁵⁾ „Съвет за външни отношения“, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)).

⁽⁶⁾ Рутиг, Т., „Новите заместник-лидери на талибаните: Има ли очевиден наследник на Ахтар Мансур?“, 10 февруари 2016 г. ([url](#)); Съвет за външни отношения, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)).

⁽⁷⁾ „БиБиСи Нюз“, „Кои са талибаните?“, 26 май 2016 г. ([url](#)).

⁽⁸⁾ Съвет за външни отношения, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)); Фарел, Т. и Семпъл, М., „Готови ли сте за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр. 5.

⁽⁹⁾ „БиБиСи Нюз“, „Кои са талибаните?“, 26 май 2016 г. ([url](#)); Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 18 август 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 26 август 2015 г. ([url](#)), стр. 19-21.

⁽¹⁰⁾ Семпъл, М., „Риторика, идеология и организационна структура на движението на талибаните“, 5 януари 2015 г. ([url](#)), стр. 19.

координация или сътрудничество между тези шури. Под Куета Шура две мрежи - Пешавар Шура и Миран Шах Шура, или мрежата „Хакани“, работят частично независимо, като признават авторитета на Куета Шура ⁽¹¹⁾.

В. Талибанските съдилища и съдии. Това са мобилни и статични съдилища в райони, където бунтовниците поддържат значително присъствие ⁽¹²⁾.

2. Комисии на талибаните и „органи“: Това са независими дирекции ⁽¹³⁾ и може да бъдат считани за министерски съвет ⁽¹⁴⁾. Той функционира де факто като „правителство в сянка, което отразява структурата на сваления от него режим и се опитва да представи движението като правителство в изгнание“ ⁽¹⁵⁾. Според доклад на „БиБиСи“ за 2017 г. от Хелманд, идеята, че правителството трябва да предоставя обществени услуги, като здравеопазване и образование, сега се очаква от хората и се приема от талибаните ⁽¹⁶⁾. Според доклада на Съвета за сигурност на ООН за 2015 г. ⁽¹⁷⁾, това са комисиите на талибаните:

1. Военна комисия
2. Политическа комисия
3. Културна комисия
4. Финансово-икономическа комисия
5. Здравна комисия
6. Комисия за образование
7. Комисия за приобщаване и напътстване
8. Комисия за затворниците
9. Комисия за неправителствените организации
10. Орган за предотвратяване на цивилни жертви
11. Орган за мъченици и хора с увреждания
12. Органи за събиране и организиране на специални приходи

Военната комисия твърди, че има свои цели и организира обучение на сили на талибаните ⁽¹⁸⁾. Според Съвета за външни отношения има две военни комисии, едната е базирана в Куета, а другата е базирана в Пешавар ⁽¹⁹⁾. Според други източници има още два военни съвета: един със седалище в Миран Шах, Северен Уазиристан, отговарящ на мрежата „Хакани“, и един в Герди Джангал [Gerdi Jangal], Белуджистан ⁽²⁰⁾.

Според МООНСА, талибаните са създали „Независим орган на Ислямското емирство за предотвратяване на граждански жертви и разследване на жалби“, като независима

⁽¹¹⁾ Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 6, 11.

⁽¹²⁾ Съвет за външни отношения, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)).

⁽¹³⁾ Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 18 август 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 26 август 2015 г. ([url](#)), стр. 19-21.

⁽¹⁴⁾ „БиБиСи Нюз“, „Кои са талибаните?“, 26 май 2016 г. ([url](#)).

⁽¹⁵⁾ Съвет за външни отношения, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)).

⁽¹⁶⁾ „БиБиСи Нюз“, „Територия на талибаните: Животът в Афганистан под властта на бунтовниците [видео]“, 7 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁷⁾ Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 18 август 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 26 август 2015 г. ([url](#)), стр. 19-21.

⁽¹⁸⁾ Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 18 август 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 26 август 2015 г. ([url](#)), стр. 19-21.

⁽¹⁹⁾ Съвет за външни отношения, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)); Семпъл, М., „Риторика, идеология и организационна структура на движението на талибаните“, 5 януари 2015 г. ([url](#)), стр. 18.

⁽²⁰⁾ „Ландинфо“ [Landinfo], „Тематична бележка Афганистан: талибаните - организация, комуникация и санкции (част I)“, 16 юни 2016 г. ([url](#)), стр. 16; Роджо, Б., „ИСАФ атакува военен лидер на шура в Куета в Южен Афганистан“, 21 януари 2011 г. ([url](#)); Роджо, Б., „Емир на „Ислямска държава в провинция Хорасан“ е атакуван при нападение на САЩ“, 28 април 2017 г. ([url](#)) [раздел с коментари].

комисия, в допълнение към гореспоменатите комисии ⁽²¹⁾. Вж. [1.1.5.1 Ограничения](#) за повече информация.

3. Полеви командири и губернатори в сянка ⁽²²⁾, Военната комисия назначава, според Съвета за сигурност на ООН, губернатори в сянка в провинциите, заместник-губернатори в сянка за всички 34 провинции, областни управители в сянка и във всяка област, командири на групи и ръководители на отряди ⁽²³⁾. Всяка от гореспоменатите *шури* е съставена от местни групи или „фронтове“ ⁽²⁴⁾. През 2015 г. Съветът за сигурност на ООН публикува имената на всички губернатори в сянка на талибаните ⁽²⁵⁾.

1.1.2 Сила на талибаните

Според доклад от април/май 2017 г. относно набирането на талибани от норвежката Служба по страна на произход LandInfo, който се основава на публикувани източници и интервюта на място, талибаните имат два вида бойци: професионални бойци на пълн работен ден, често набирани от *медресети* непълнолетни местни бойци, лоялни към местен командир и вградени в местното общество ⁽²⁶⁾. Според Джустоци общият брой хора при талибаните надхвърля 200 000, от които 150 000 са бойци. Тези бойци могат да бъдат разделени на около 60 000 членове на мобилни единици на пълн работен ден, а останалите са местни милиции ⁽²⁷⁾. Изследователят в Афганистан и бивш експерт и анализатор на Чатъм Хаус от Мрежата на афганистанските анализатори Мат Уолдман, цитиран от „Войс ъф Америка“ [Voice of America] (VOA), също оценява, че броят на основните сили на талибаните е над 60 000 души през 2014 г. ⁽²⁸⁾. Милициите приветстват местните общности, които поддържат талибаните, мобилните части са съставени от бойци на пълн работен ден и носят основната тежест на боевете ⁽²⁹⁾. За повече информация относно командната структура и местните талибански фронтове, моля, вижте Доклад на ЕСПОУ за Информация за страната на произход *Афганистан - Набиране на хора от въоръжени групировки* от септември 2016 г. ⁽³⁰⁾ и доклада на LandInfo „Афганистан: Набиране на хора от талибаните“, от 29 юни 2017 г. ⁽³¹⁾.

1.1.3 Ръководство и степен на единство на Талибаните

През юли 2015 г. талибаните обявиха смъртта на лидера си Мула Омар. Той ръководи движението от неговото създаване през деветдесетте години и вероятно умира две години по-рано, през 2013 г. ⁽³²⁾. Впоследствие ръководството на движението е поето от Мула Мансур, за който се смята, че е ръководел движението от доста време, поне от смъртта на Мула

⁽²¹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданите лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 76.

⁽²²⁾ „БиБиСи Нюз“, „Кои са талибаните?“, 26 май 2016 г. ([url](#)); Ройтерс, „Новият ръководител на афганистанските талибани заменя 24 длъжностни лица „в сянка“, 27 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽²³⁾ Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 18 август 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 26 август 2015 г. ([url](#)), стр. 19-21.

⁽²⁴⁾ Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 8.

⁽²⁵⁾ Вж. анекс към: Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 18 август 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 26 август 2015 г. ([url](#)), стр. 19-21.

⁽²⁶⁾ LandInfo, „Афганистан: Набиране на хора при талибаните“, 29 юни 2017 г. ([url](#)), стр. 8-9.

⁽²⁷⁾ Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12-13.

⁽²⁸⁾ „Войс ъф Америка“, „Въпреки масовите смъртни случаи на талибаните няма спад на бунтовническата дейност“, 6 март 2014 г. ([url](#)).

⁽²⁹⁾ Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12-13.

⁽³⁰⁾ ЕСПОУ, „Доклад за информация за страната на произход Афганистан - Набиране на хора от въоръжени групировки“, септември 2016 г. ([url](#)), стр. 14-16.

⁽³¹⁾ LandInfo, „Доклад Афганистан: Набиране на хора от талибаните“, 29 юни 2017 г. ([url](#)), стр. 8-11.

⁽³²⁾ „Гардиън“, „Талибаните официално обявиха смъртта на Мула Омар“, 30 юли 2015 г. ([url](#)); „Суфан Груп“ [Soufan Group (The)], „Кратка разузнавателна информация на „Суфан груп“: Смъртта на Мула Омар“, 30 юли 2015 г. ([url](#)); СВО, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)).

Омар през 2013 г. ⁽³³⁾. Управлението на Мула Мансур беше оспорвано от различни фракции в движението на талибаните, най-голямото предизвикателство беше от страна на групата около Мула Мохамад Расул [Mullah Mohammad Rasool] ⁽³⁴⁾. Впоследствие Мула Мансур беше убит при удар с американски дрон в пакистанската провинция Белуджистан през май 2016 г. ⁽³⁵⁾. Новият лидер на талибаните Маулауи Хайбатула Ахундзада [Mawlawi Haibatullah Akhundzada] е ислямски съдия. Източниците смятат Хайбатула повече за религиозен учен, отколкото за военен командир, и той е възприеман като слаб, неефективен и с малко влияние в движението ⁽³⁶⁾.

Въпреки че от 2001 г. насам талибаните никога не са били считали за стабилно обединено движение, в организацията съществува степен на йерархия и структура ⁽³⁷⁾. „Подчинението на амира“ (талибанския лидер) беше централна тема във вътрешната организация на талибаните ⁽³⁸⁾. Въпреки това, след смъртта на Мула Омар, лидерът на талибаните вече не е считан за „непогрешим“ и действията на лидера могат да бъдат поставени под въпрос, според Борхан Осман, старши анализатор в „Международна кризисна група“ (ICG) и бивш изследовател в „Мрежа на афганистанските анализатори“ (AAN), която е специализирана в бунтовническите действия и бунтовническите групировки ⁽³⁹⁾. Според Джустоци, от 2015 г. насам Амирът „се е превърнал в източник на разделение и спор, а не обединяваща фигура“ ⁽⁴⁰⁾. Според доклад от брифинг през 2017 г. за талибаните след десетилетие на война, публикуван от „Кралския обединен институт за обслужване“ (RUSI)⁴¹ и написан от учените в Афганистан Майкъл Семпъл и Тео Фарел, професор в Лондонския кралски колеж, под настоящото ръководство на Маулауи Хайбатула, структурата на управление на националните, провинциалните и областните комисии по военни и политически въпроси се разпада. Фарел и Семпъл заявиха, че настоящият лидер е с отрязан достъп до важни финансови ресурси (като наркотици), а няколко висши членове, като губернатора в сянка на Хелманд, действат независимо ⁽⁴²⁾.

Други въстанически мрежи, освен мрежата „Хакани“, като мрежата около Каюм Закер [Qayum Zaker] или мрежата около брата на починалия Мула Мансур - Обейдула Ишакзай [Obeidullah Ishaqzai] и други по-малки мрежи, които функционират като пълномощници на Пакистан, са създали известна автономия в рамките на движението на талибаните ⁽⁴³⁾. Освен ролята на Пакистан, предполагаема саудитска, иранска и руска ⁽⁴⁴⁾ намеса при талибаните също подхранва отцепническите настроения, като предоставят ресурси,

⁽³³⁾ Осман, Б., „Талибаните в преход: как смъртта на Мансур и наследяването му от Хайбатула може да се отразят на войната (и мира)“, 26 май 2016 г. ([url](#)).

⁽³⁴⁾ Осман, Б., „Към фрагментацията? Картографиране на талибаните след Омар“, 24 ноември 2015 г. ([url](#)); Джустоци, А. и Мангал, С., „Интервю с Мула Расул относно помирението между талибаните и афганистанското правителство“, 16 март 2016 г. ([url](#)); СВО, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)); Джустоци, А., „Афганистан: Организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 5.

⁽³⁵⁾ „Гардиън“, „При американски удар с дроне в Пакистан беше убит лидерът на талибаните Мула Мансур“, 22 май 2016 г. ([url](#)); СВО, „Талибаните“, 2015 г. ([url](#)).

⁽³⁶⁾ Осман, Б., „Талибаните в преход: как смъртта на Мансур и наследяването му от Хайбатула може да се отразят на войната (и мира)“, 26 май 2016 г. ([url](#)); „Ню Йорк Таймс“, „Новият лидер на талибаните, повече учен, отколкото боец, е бавен в налагането си“, 11 юли 2016 г. ([url](#)); Фарел, Т. и Семпъл, М., „Готови ли сте за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр. 4-5.

⁽³⁷⁾ ЕСПОУ, Доклад за информация за страната на произход Афганистан. „Стратегии на талибаните - набиране на хора“, юли 2012 г. ([url](#)), стр. 18; Франко, К. и Джустоци, А., „Революцията в контрареволюцията: усилията за централизиране на военното ръководство на талибаните“, в Централна Азия, том 3, № 3, 2016 ([url](#)), стр. 249–286.

⁽³⁸⁾ Семпъл, М., „Риторика, идеология и организационна структура на движението на талибаните“, 5 януари 2015 г. ([url](#)), стр. 10-11.

⁽³⁹⁾ Осман, Б., „Талибаните в преход 2: кой ръководи в момента?“, 22 юни 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁰⁾ Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 5.

⁽⁴¹⁾ КОИО (RUSI) е международна, независима институция за научни изследвания в областта на отбраната и сигурността със седалище в Обединеното кралство.

⁽⁴²⁾ Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр.

5; „Ройтерс“, „Новият ръководител на талибаните в Афганистан подмени 24 длъжностни лица „в сянка“, 27 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴³⁾ Осман, Б., „Черна седмица в Кабул (2): Кои са най-вероятните извършители?“, 7 юни 2017 г. ([url](#)); Джустоци, А.,

„Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽⁴⁴⁾ „Бизнес инсайдер“, „Русия изглежда сега помага на талибаните“, 27 януари 2017 г. ([url](#)); „Вашингтон пост“, „Русия изпраща оръжие на талибаните, потвърждава висш американски генерал“, 24 април 2017 г. ([url](#)); „Уол Стрийт Джърнъл“, „Иран подкрепя талибаните с пари и оръжие“, 11 юни 2015 г. ([url](#)); „Войс ъф Америка“, „Афганистанските законодатели ще разследват нарастващите връзки между талибаните, Русия и Иран“, 5 декември 2016 г. ([url](#)); РСЕ/РС, „Губернатор в Афганистан обвинява Иран в подкрепа

в брой и оръжие, за определени групи в движението, докато други са изключени ⁽⁴⁵⁾. Тъй като различни чуждестранни участници, често с противоположни програми, подкрепят различни фракции на талибаните, д-р Джустоци посочва в доклада си за LandInfo за 2017 г., че тази фрагментация в обозримо бъдеще вероятно ще продължи ⁽⁴⁶⁾. Според някои източници, в допълнение към подкрепата от съседни страни ⁽⁴⁷⁾, някои отцепнически фракции на талибаните са получили подкрепа от афганистанските национални власти ⁽⁴⁸⁾.

Освен наркотици и финансиране от чуждестранни участници, местните командири на талибаните генерират собствени приходи чрез незаконна търговия с ценни минерали в Афганистан, както и инвестиране в компании, участващи в пране на пари, отвличане за откуп, изнудване и други престъпни дейности ⁽⁴⁹⁾. Експертите Фаръл и Семпъл докладват за притеснение в редиците на талибаните, че талибаните създават „нова система на военачалници, като местните командири се отцепват от веригата на централното командване, консолидират местната си власт и се състезават един с друг за ресурси“ ⁽⁵⁰⁾. Според Майкъл Семпъл и Тио Фаръл командирите в момента, много повече от преди, водят войната благодарение на собствените си източници на доходи ⁽⁵¹⁾.

Няколко източници на устна информация, интервюирани от дирекция „Изследвания“ на Канадския Съвет за имиграция и бежанци (IRB), описаха регионалните различия в единството и сближаването в рамките на талибаните. Като цяло източниците заявяват, че местните талибани изглежда имат много „дискреционна власт“, когато извършват дейностите си. В някои отдалечени райони местните командири имат малко връзка с централното ръководство на талибаните, докато в други има по-голяма степен на командване и контрол над войските ⁽⁵²⁾.

Нарастващият фракционализъм в движението на талибаните има аналитични последици. Според експертите на КОИО Фаръл и Семпъл, „вече няма смисъл да се питаме „каква е позицията на талибаните за...?“ Вместо това анализът трябва да бъде достатъчно нюансиран, за да обхване широк спектър от позиции на талибаните по въпроси, свързани с конфликта“ ⁽⁵³⁾. В статия от 2016 г. за възгледите на талибаните за бъдещето на Афганистан анализаторите за движението на талибаните Борхан Осман и Ананд Гопал също посочват, че движението на талибаните е „твърде разграничено и разпокъсано (хоризонтално и вертикално), за да има единство на мисълта“ ⁽⁵⁴⁾. Според Борхан Осман, за тези полуавтономни мрежи, макар и номинално и официално под и частично зависими от Рахбари Шура (Лидерския съвет) за ресурси ⁽⁵⁵⁾,

на талибаните“, 31 юли 2017 г. ([url](#)); Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр.

9. Някои наблюдатели са по-скептични по отношение на прякото участие на Русия. Вж.: „Атлантик“, „Наистина ли Русия въоръжава талибаните?“, 25 август 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁵⁾ „СиЕнЕн“, „Видео показва, че руското правителство може да въоръжава талибаните“, 26 юли 2017 г. ([url](#)); Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр. 8.

⁽⁴⁶⁾ Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 3.

⁽⁴⁷⁾ Коленда, К., „Пет мита за мира в Афганистан, които трябва да бъдат разсеяни“, 21 януари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁸⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Афганистанското правителство тихо помага на отцепваща се талибанска фракция“, 19 юни 2017 г. ([url](#)); Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽⁴⁹⁾ Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 2 февруари 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 2 февруари 2015 г. ([url](#)), стр. 4; Рубин, Б., в увод към: Осман, Б. и Гопал, А., „Възгледи на талибаните за бъдеща държава“, юли 2016 г. ([url](#)), стр. 5.

⁽⁵⁰⁾ Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр.

12.

⁽⁵¹⁾ Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр.

8.

⁽⁵²⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵³⁾ Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр.

10.

⁽⁵⁴⁾ Осман, Б. и Гопал, А., „Възгледи на талибаните за бъдеща държава“, юли 2016 г. ([url](#)), стр. 10.

⁽⁵⁵⁾ Осман, Б., „Черна седмица в Кабул (2): Кои са най-вероятните извършители?“, 7 юни 2017 г. ([url](#)).

„официалната политика по отношение на определен въпрос не винаги е от значение. Те са обвързани само с универсалните ограничения на талибаните - например, че не могат да участват в сектантски нападения, обезглавявания и изнасилвания - за да запазят обещанието си за вярност към движението и да имат полза от името му. Има широка сива зона, в която тези мрежи могат да работят в известна степен на различие от официалните политики на талибаните“⁽⁵⁶⁾.

Борхан Осман приписва на тези мрежи редица убийства или опити за убийства. Жертвите включват политици, племенни старейшини, особено на юг, *улема* и дори други членове на талибаните⁽⁵⁷⁾.

1.1.4 Цели на талибаните

Според афганистанския учен Неамат Ноджуми целта на талибаните е да разрушат сегашната афганистанска държава, да свалят националното правителство като представител на държавата, да разпуснат конституцията и да възстановят представата си за ислямско емирство⁽⁵⁸⁾.

При обявяването на пролетната си офанзива през 2017 г. „Операция Мансури“ талибаните описаха както военни, така и политически цели⁽⁵⁹⁾. От военна гледна точка „талибаните обединяват усилията за преодоляване на селските райони с безмилостна терористична кампания в градовете“, според журналиста Абубакар Сидики⁽⁶⁰⁾. Основна цел за талибаните след края на мисията на Международната помощ за сигурност в Афганистан (ISAF) и изтеглянето на по-голямата част от чуждестранните войски през 2014 г. е да завземат една или повече столици на провинции⁽⁶¹⁾. Въпреки че този доклад се фокусира върху преследването на лица, извън обхвата на този доклад е обсъждането на всички аспекти на стратегията на талибаните. За други аспекти, като например воденето на конвенционална война в селските или градските райони, вижте *Доклад на ЕСПОУ за информация за страната на произход: Афганистан: Ситуация по Сигурността*⁽⁶²⁾.

1.1.4.1 Целта на кампанията на талибаните за преследване

Според изследователя по програмата на Международната програма за сигурност на Фондация „Ню Америка“, печелилият награди автор и журналист Ананд Гопал, общата цел на талибаните е да възвърнат властта или да оказват достатъчно натиск върху правителството на Афганистан, за да получат благоприятна позиция за преговори⁽⁶³⁾. Според анализатора Борхан Осман⁽⁶⁴⁾, целта е да бъде свалено настоящото

⁽⁵⁶⁾ Осман, Б., „Нападението срещу Американския университет в Кабул (2): Кой го направи и защо?“, 5 септември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁷⁾ Осман, Б., „Нападението срещу Американския университет в Кабул (2): Кой го направи и защо?“, 5 септември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁸⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽⁵⁹⁾ Генерален секретар на ООН (UNSG), „Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 15 юни 2017 г., достъпно на: ([url](#)), стр. 4; Фоксли, Т., „Талибаните обявиха пролетната офанзива за 2017 г.“, *afghanhindsight* [weblog], публикувано на: 28 април 2017 г., ([url](#)).

⁽⁶⁰⁾ Сидики, А., „Пролетната офанзива на талибаните: Афганистан е изправен пред решаваща година“, 19 май 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶¹⁾ Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр. 8.

⁽⁶²⁾ Намерете най-новата актуализация на адрес <https://www.easo.europa.eu/information-analysis/country-origin-information/country-reports>

⁽⁶³⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г. Ананд Гопал е журналист и автор с над десетгодишен опит в Афганистан.

⁽⁶⁴⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г. Борхан Осман е старши анализатор в Международната кризисна група, фокусиращ своите изследвания върху бунтовническите групировки.

„морално покварено“ афганистанско правителство ⁽⁶⁵⁾ и да бъдат изградени институции с представата на талибаните за „социална справедливост“ и развитие ⁽⁶⁶⁾.

Според учения Неамат Ноджуми определянето на афганистанското правителство като „морално корумпирано“ представлява основа за оправдаване на полевите командири и бойци на талибаните за насилие над цивилни лица, по-специално над тези, които работят за правителството на Афганистан като държавни служители, учители и техните семейства ⁽⁶⁷⁾. Макар да не изключва корупцията, свързана с подкупи и лично обогатяване, моралната корупция често в афганистанския контекст се бърка с обикновена финансова печалба ⁽⁶⁸⁾. Често изобразявано като „марионетки на чуждестранната инвазия“, настоящото афганистанско правителство е описвано от талибаните като „потъпкващо афганистанската култура и традиция и целящо да унищожи ислямската система на страната“ ⁽⁶⁹⁾. За разлика от тях талибаните смятат себе си за борещи се за справедлива кауза по дисциплиниран и честен начин ⁽⁷⁰⁾. Тази кауза може да се тълкува като комбинация от защита на традицията, националния суверенитет и исляма ⁽⁷¹⁾.

Неамат Ноджуми също отбелязва, че

„общата цел на талибаните за управление (а не за правителство) в Афганистан е усилие за демонтиране както на съвременния, така и на традиционния социален и политически начин на живот. В тази посока те гледат на духовниците като на водеща морална сила. [...] По време на ангажиментите ми с висши служители на талибаните през последните години установих, че позицията на талибаните към държавата, управлението и образованието остава напълно непокътната, както беше през 90-те години. Забелязах също, че по-младото поколение на талибаните е още по-сентиментално/ирационално (в сравнение с по-старото поколение) към целите на движението. [...] Бунтовническата дейност в Афганистан има доминираща базирана на религия екстремна идеологическа догма. Засилването на тази идеологическа догма досега лишаваше лидерите на талибаните от това да достигнат необходимата политическа зрялост, необходима за организационно и лидерско развитие. Тази доминираща идеологическа тенденция лесно убеди бойците да преследват всеки профил, който противоречи на заявената им доктрина ⁽⁷²⁾.

И все пак Борхан Осман обясни, че в своята реторика те постоянно и все по-често се представят като паралелно правителство и се опитват да се проектират като „грижещи се за общностите, които са под техен контрол“ ⁽⁷³⁾. Според анализатор Осман този пропаганден дискурс оказва влияние върху поведението на талибаните на място, определяйки кой е легитимна мишена и кой не ⁽⁷⁴⁾.

В интервю за ЕСПОУ за този доклад Ананд Гопал описа три основни цели на кампанията на талибаните за преследване:

1. Да се делегитимира правителството. Като се преследват онези лица, които подкрепят правителството, талибаните затрудняват правителството да упражнява основните си функции в предоставянето на услуги за населението. „Ако правителството не може да върши

⁽⁶⁵⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁶⁶⁾ Сидики, А., „Пролетната офанзива на талибаните: Афганистан е изправен пред решаваща година“, 19 май 2017 г. ([url](#)); „Асошиейтед прес“, „Талибаните обявиха пролетна офанзива, обещание за изграждане на институции“, 28 април 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽⁶⁷⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽⁶⁸⁾ Арбабадак, Н., „Объркване за „корупцията“ в Афганистан“, 1 декември 2009 г. ([url](#)).

⁽⁶⁹⁾ Гопал, А. и Щрик ван Линшотен, А., „Идеология при талибаните в Афганистан“, юни 2017 г. ([url](#)), стр. 33.

⁽⁷⁰⁾ Семпъл, М., „Примирение в Афганистан“, ИМСАЩ, Вашингтон, 2009, стр. 37; вж. например „Ислямско емирство Афганистан - гласът на Джихада“, отворено писмо от говорителя на Ислямско емирство до американския президент Доналд Тръмп, 25 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁷¹⁾ Гопал, А. и Щрик ван Линшотен, А., „Идеология при талибаните в Афганистан“, „Мрежа на афганистанските анализатори“ (AAN), юни 2017 г. ([url](#)), стр. 33.

⁽⁷²⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽⁷³⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁷⁴⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

работата си, то губи легитимност“⁽⁷⁵⁾. Според Неамат Ноджуми това в крайна сметка служи за отслабване на правителството⁽⁷⁶⁾. Според Джустоци основната обосновка на кампанията за преследване е да се подкопае функционирането на правителството в Кабул и да се обвържат лица с талибаните, като бъдат принудени да сътрудничат⁽⁷⁷⁾. Високопоставени държавни служители, включително армията, полицията и персоналът на Националната дирекция по сигурността (NDS), са привлечени да сътрудничат и шпионират за талибаните, в замяна на пари и имунитет от преследване⁽⁷⁸⁾.

2. Преследване на сътрудници, т.е. „хора, които шпионират или се възприемат като шпиониратели. Най-малкото, за да се създаде атмосфера, в която е много опасно да си сътрудничиш“⁽⁷⁹⁾. Журналистът и автор Абубакар Сидики заяви в интервю за този доклад, че основната цел на кампанията на талибаните за преследване е да се разпространи страх сред населението и да бъде преследвана тяхната опозиция, особено тези, които имат силата да им се противопоставят⁽⁸⁰⁾. Анализаторът Борхан Осман потвърждава, че често членовете на местните въстанически сили - които са трудни за победа - биват индивидуално преследвани. Освен това комбинацията от това да си влиятелен и да си критичен към талибаните често те превръща в обект на преследване. Някой, който може да променя мнението на хората⁽⁸¹⁾.
3. Трета категория преследване, според Ананд Гопал, е в следствие на недостиг на информация. Той смята, че преследването в Афганистан се случва главно в оспорвани райони, където цивилните са „колебаещи се“, опитвайки се да се нагодят и към двете страни и по този начин няма ясна лоялност към една от двете страни. Целта тук е да се опита и да се осигури пълен социален контрол върху райони и популации, които не са под пълен контрол. Ананд Гопал изрази мнение, че в районите, намиращи се под пълен контрол на талибаните, се наблюдава много по-малко преследване, тъй като или всички заподозрени елементи са заминали, или са проявили лоялност към бунтовниците. По същия начин, в районите, които са под твърд държавен контрол, също има тенденция за по-малко преследване, тъй като достъпът на талибаните там е ограничен⁽⁸²⁾. На Неамат Ноджуми беше трудно да оцени цялостността на това твърдение и предположи, че това важи само за някои оспорвани области⁽⁸³⁾.

В изявлението на талибаните при обявяването на пролетната им офанзива през 2017 г. - наречена операция Мансури - се декларира, че „[в] онези райони, в които муджахидините нямат пълен контрол, враговете ще бъдат преследвани, тормозени, убити или пленени, докато не бъдат принудени да изоставят малкото си останали постове“. В изясняването кой е врагът, изказването продължава: „основният фокус на операцията Мансури ще бъде върху чуждестранните сили, тяхната военна и разузнавателна инфраструктура и елиминирането на вътрешния им наемнически апарат“⁽⁸⁴⁾.

⁽⁷⁵⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁷⁶⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽⁷⁷⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽⁷⁸⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 7.

⁽⁷⁹⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁸⁰⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г. Абубакар Сидики е висш журналист и автор по въпросите на региона Афганистан и Пакистан.

⁽⁸¹⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁸²⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁸³⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽⁸⁴⁾ Ислямско емирство Афганистан - Гласът на Джихада, Изявление на Ислямското емирство относно откриването на пролетната офанзива „Операция Мансури“, 28 април 2017 г. ([url](#)).

1.1.5 Преследване на цивилни от талибаните

1.1.5.1 Ограничения

Дефиницията на талибаните за „граждански“ се различава от определението, използвано от МООНСА или от международното хуманитарно право. Цивилните с определени профили могат да бъдат оценени като легитимни цели от талибаните, макар да са защитени съгласно Международното хуманитарно право ⁽⁸⁵⁾.

Въпреки че талибаните официално имат ограничения за преследване на цивилни и унищожаване на определена гражданска инфраструктура ⁽⁸⁶⁾, МООНСА приписва 61% процента от всички цивилни жертви през 2016 г. (11 418 загинали и ранени през 2016 г.) на бунтовници, главно на талибаните ⁽⁸⁷⁾. Според Фаръл и Семпъл съпротивата срещу това „безразсъдно провеждане на военни операции от много командири“ нараства в редиците на талибаните ⁽⁸⁸⁾. Изтеклото вътрешно писмо от висша фигура на талибаните до талибанското ръководство разкрива остра критика за прекомерната употреба от талибаните на насилие и преследване на цивилни лица. В писмото се твърди, че: „На всички бойци на муджахидините трябва да бъде заповядано да спрат да убиват противниците ни в джамиите и да спрат да убиват затворници,“ [...] „Спрете да убивате хора под подозрение, които пътуват по пътищата. Спрете да бомбардирате мостове, пътища и други подобни места. Спрете да убивате помощници и строителни работници, които помагат на нацията ни и изграждат родината ни“. ⁽⁸⁹⁾.

Анализатор, свързан с „Мрежата на афганистанските анализатори“ (AAN), интервюиран от Съвет за имиграция и бежанци (IRB), заяви през 2016 г., че предвид многопластовата динамика на конфликтите и често конкуриращите се програми на местните въоръжени групировки, цивилните лица са все по-често преследвани, за да се демонстрира сила или контрол над дадена зона ⁽⁹⁰⁾. Учените от RUSI Фарел и Семпъл докладват за конкуренция сред командирите за разполагане на атентатори самоубийци, които да причинят максимален брой жертви ⁽⁹¹⁾.

Борхан Осман казва, че реториката на талибаните да бъдат „по-малко брутални“ спрямо цивилното население оказва влияние върху поведението на талибаните на място ⁽⁹²⁾. От друга страна, експертът по Афганистан Барнет Рубин твърди, че може да има и важни разделения между лидерите и бойците на талибаните на място. „Дори когато ръководството издава инструкции за обратното, бойците, които превземат територия със сила на оръжие (напр. Кундуз през септември 2015 г.), често се връщат към [...] грабеж и извършване на убийства за отмъщение на лица, свързани с правителството или прогресивни социални политики“ ⁽⁹³⁾. Командирите на терен получават само общи указания от лидерите на талибаните за „защита на обществената инфраструктура, добро отношение към местното население [и] да не се затруднява дейността на хуманитарните организации“ ⁽⁹⁴⁾. Тези

⁽⁸⁵⁾ Кларк, К., „Лайха“. „Търсене на отговорност от талибаните“, 4 юли 2011 г. ([url](#)), стр. 20-26; МООНСА, „Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 78.

⁽⁸⁶⁾ Кларк, К., „Лайха“. „Търсене на отговорност от талибаните“, 4 юли 2011 г. ([url](#)), стр. 14-15; Генерален секретар на ООН (UNSG), „Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 15 юни 2017 г., достъпно на: ([url](#)), стр. 4.

⁽⁸⁷⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 3, 6.

⁽⁸⁸⁾ Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр. 9.

⁽⁸⁹⁾ РСЕ/РС, „Гандахара, ексклузивно: шокиращо писмо на бивш лидер разкрива вътрешните борби при талибаните“, 21 октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽⁹⁰⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁹¹⁾ Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр. 10.

⁽⁹²⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁹³⁾ Рубин, Б., в увод към: Осман, Б. и Гопал, А., „Възгледи на талибаните за бъдеща държава“, юли 2016 г. ([url](#)), стр. 4.

⁽⁹⁴⁾ Осман, Б. и Гопал, А., „Възгледи на талибаните за бъдеща държава“, юли 2016 г. ([url](#)), стр. 15.

насоки според Фаръл и Семпъл са „широко пренебрегвани“⁽⁹⁵⁾. Например, по време на краткото превземане на град Кундуз през 2015 г., служители на НПО бяха систематично подбирани по време на претърсвания на домове от талибаните, въпреки конкретните изявления на (тогавашния) лидер на талибаните Мула Мансур за работещите в НПО, които да продължат работата си нормално и да съобщават за проблеми и да пращат жалби на талибанската „Комисия за контрол и администрация на НПО и компании“⁽⁹⁶⁾.

Борхан Осман предполага, че въпреки че съществуват категории защитени граждански обекти, някои институции могат отново да станат легитимни цели, като Американския университет в Кабул заради връзките си със САЩ или други цели като Tolo TV и 1TV за отразяването на инциденти в Кундуз през октомври 2015 г. (вж. [1.2.10 Медийни служители и представители на гражданското общество](#) за повече подробности относно този инцидент). Някои хуманитарни организации и културни дейности също биха могли да загубят позицията си на „пазени“ и да станат отново легитимни цели⁽⁹⁷⁾. Като цяло обаче, ако човек не е активен в борбата срещу талибаните, в пропагандата или на бойното поле, според Осман не представлява интерес за талибаните да преследват такъв човек и да възпрепятстват усилията си да се проявят като жизнеспособна алтернатива на сегашното правителство⁽⁹⁸⁾. Въпреки това, според Джустоци, местните талибани могат да преследват определени лица извън общите правила, определени от ръководството на талибаните, и следователно може да не търсят одобрение от ръководството за преследване на този човек⁽⁹⁹⁾.

Въпреки техните „вътрешни указания“ (*лайеха*) срещу отвличане за откуп, се установява, че талибаните все повече преследват финансово заможни цивилни афганистанци. Доклад на ООН установи, че мантията на идеологически или политически искания се използва като прикритие за чисто печелене на пари в много от тези случаи. Не само богатите афганистанци биват отвличани за откуп. Между 2003 и 2014 г. ООН съобщава, че на контролно-пропускателните пунктове на талибаните лица, за които се смята, че не поддържат бунтовническите действия, са или екзекутирани на място, или отвлечени, за да бъдат извлечени плащания от техните роднини⁽¹⁰⁰⁾. (Вж. [1.1.5.4 Контролни пунктове](#))

Талибаните са създали „Независим орган на Ислямското емирство за предотвратяване на граждански жертви и разследване на жалби“, наричан още „Отдел за предотвратяване на цивилни жертви и подаване на жалби“ (вж. [1.1.1 Официална структура на талибаните](#)). Тази комисия има задачата да разследва и регистрира цивилни жертви, причинени от всички страни в конфликта⁽¹⁰¹⁾. Тази комисия работи в цялата страна и редовно излиза с публични изявления и доклади за цивилни жертви. Според разбирането на МООНСА, това е самостоятелна комисия, а не орган на талибаните⁽¹⁰²⁾.

1.1.5.2 Преследване

През 2016 г. МООНСА регистрира най-малко 2719 цивилни жертви - 871 загинали и 1848 ранени - в резултат на нападения, умишлено насочени срещу цивилни и граждански обекти, представляващи 24

⁽⁹⁵⁾ Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие на война“, януари 2017 г. ([url](#)), стр. 9.

⁽⁹⁶⁾ МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на цивилните във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 3, 16-17, 26.

⁽⁹⁷⁾ Осман, „Нападението срещу Американския университет в Кабул (2): Кой го направи и защо?“, 5 септември 2016 г. ([url](#)),

⁽⁹⁸⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁹⁹⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 18.

⁽¹⁰⁰⁾ Съвет за сигурност на ООН, Писмо от 2 февруари 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден съгласно резолюция 1988 (2011), адресирано до председателя на Съвета за сигурност, 2 февруари 2015 г. ([url](#)).

⁽¹⁰¹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 76.

⁽¹⁰²⁾ МООНСА, електронна поща, 3 октомври 2017 г. Службата за правата на човека на МООНСА направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

процента от всички цивилни жертви през 2016 г., или 39 на сто от всички жертви, причислени към антиправителствени сили (AGEs). Това включваше тактики като самоубийствени нападения, насочени срещу мирни протести и молещи се в джамии, както и целенасочени убийства на конкретни цивилни граждани, за които се смята, че не подкрепят антиправителствените сили (AGEs), най-вече чрез стрелба или взривяване на самоделни взривни устройства ⁽¹⁰³⁾. През първите шест месеца на 2017 г. МООНСА регистрира още по-висок процент цивилни жертви в резултат на нападения, умишлено насочени срещу цивилни лица, отбелязвайки, че 1413 цивилни жертви са в резултат от нападения, извършени от антиправителствени сили, умишлено преследващи цивилни. 1413 цивилни жертви от такива нападения съставляват 27 на сто от всички жертви на цивилни лица през първата половина на 2017 г., или 40 на сто от всички жертви, свързани с антиправителствени сили. МООНСА отбелязва, че тези цифри са консервативни, тъй като не отчитат нападения, насочени към полиция или неизвестни цели, някои от които може да са считани за граждански обекти към момента на атаката ⁽¹⁰⁴⁾.

Не само, че бунтовниците причиниха смъртта на и раниха цивилни лица през 2016 г., те бяха отговорни за 350 случая на отвличане, включващи общо 1858 лица, преследвани често на базата на съмненията за връзка с правителството, включително правителствени служители и служители на Афганистанските национални сили за сигурност (ANSF), които не са на работа. Повечето от тези похитени лица бяха освободени след изплащане на откуп или преговори от старейшини, но 84 бяха убити, а 46 ранени, най-вече членове на Афганистанските национални сили за сигурност, членовете на техните семейства, правителствения персонал и хората, които са възприемани като „шпиони“ на правителството. Бунтовниците редовно провеждат масови отвличания на пътуващи хора, за да отсеят служители на правителството и на Афганистанските национални сили за сигурността групата. Похитените лица, които са ранени по време на тези епизоди, бяха най-често ранени поради побои и „изтезания“, пише МООНСА ⁽¹⁰⁵⁾. В някои случаи бунтовниците убиват на място заподозрения служител на Афганистанските национални сили за сигурност или правителството. Например през юли 2017 г. 16 пътници на автобуси бяха спрени и отвлечени от талибаните. Седем бяха убити на място по обвинението, че са служители на правителството и армията. Останалите бяха отвлечени за допълнителен разпит ⁽¹⁰⁶⁾. Разгледайте подглава [Контролни пунктове](#) за повече информация.

МООНСА регистрира наказания в следствие на паралелно правосъдие, извършени на хора, обвинени в семейни или работни отношения с Афганистанските национални сили за сигурност или правителството ⁽¹⁰⁷⁾.

Осман и Гопал подчертават, че в Афганистан голяма част от преследването произхожда от лични спорове, вражда и съперничество. В много случаи конфликтът предлага възможност някой да преследва личен враг ⁽¹⁰⁸⁾. Джустоци отбелязва, че разузнаването, както от страна на правителството, така и от страна на талибаните, също често е засегнато от неточна информация, насочвана от вражди и вендети ⁽¹⁰⁹⁾.

1.1.5.3 Процедура за преследване

Източниците предоставиха различна информация относно процедурите, използвани от талибаните при преследването. Д-р Антонио Джустоци описва в доклада си за LandInfo от август 2017 г. - доклад, който разчита в голяма степен на устни източници, предимно на интервюирани талибани ⁽¹¹⁰⁾ - много систематична процедура за идентифициране и преследване на лица: след като бъдат идентифицирани и бъде установено местоположението им (с изключение на

⁽¹⁰¹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 71-73.

⁽¹⁰⁴⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 44-46.

⁽¹⁰⁵⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 67.

⁽¹⁰⁶⁾ „Паджук афган нюз“, „Талибани застреляха 7 пътници във Фарах“, 12 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁰⁷⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 69.

⁽¹⁰⁸⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г. Борхан Осман е политически анализатор в „Мрежата на афганистанските анализатори“ (AAN), фокусиращ своите изследвания върху бунтовническите групировки; Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽¹⁰⁹⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 16-17.

⁽¹¹⁰⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 5.

тези с голямо значение) човек трябва да бъде предупреден поне два пъти. Ако това лице не отговори на заплахите, те потенциално може да бъде разпитано пред талибански съд. Ако продължи да не спазва разпорежданията на талибаните, само тогава лицето е включено в черния списък на талибаните. Хората, които ще бъдат добавени като цели в черния списък, трябва да бъдат потвърдени от ръководството на талибаните (или от ръководството на съответната мрежа на талибаните), преди да бъдат включени в списъка за мишени на талибаните. Впоследствие във всяка провинция специализиран екип (*Истакбарати Каруан [Istakhbarati Karwan]*) от около двадесет членове отговаря за извършването на убийствата. Освен тези национално одобрени черни списъци, местните талибани могат да имат свои черни списъци, които не са задължително одобрени от ръководството ⁽¹¹¹⁾. Абубакар Сидики изрази становището, че талибаните поддържат черен списък с приоритетни цели ⁽¹¹²⁾. На въпроса за съществуването на черни списъци на талибаните обаче Борхан Осман заяви, че не е виждал доказателства за такава централно организирана система за съставяне на черни списъци, нито за специализирани екипи за убийства. Той смята, че местните командири имат черен списък за това кого искат да отстранят в своя район и че те просто се опитват да убият тези хора, без да са назначили отряди за убийства, които да го направят ⁽¹¹³⁾. Ананд Гопал също заяви, че не е намерил доказателства за подобни специализирани екипи за убийства на талибаните ⁽¹¹⁴⁾.

Независимо от това, МООНСА посочи, че по време на краткото превземане на град Кундуз през септември 2015 г.,

„Според многобройни съобщения, получени от МООНСА, в рамките на няколко часа след влизането в град Кундуз на 28 септември, талибаните започнаха да извършват претърсвания, като използват предварително подготвени списъци, съдържащи имената и адресите на защитниците на правата на човека и по-специално жените, жени, активни в обществения живот, служители на НПО, служители на Организацията на обединените нации, журналисти и служители на правителството, включително адвокати, съдии и прокурори“ ⁽¹¹⁵⁾.

Известно е също, че бунтовниците нанасят удари по места или в моменти, в които смятат, че се събират техните цели, например по време на погребения, в джамии или други социални събирания ⁽¹¹⁶⁾. Като примери могат да бъдат посочени:

През 2014 г. атентатор-самоубиец нападна тълпа, гледаща игра на волейбол в Пактия, като причини смъртта на 45 души и рани още 50 ⁽¹¹⁷⁾.

През февруари 2017 г. бунтовниците нападнаха джамия, където персонал на Местната полиция в Афганистан провеждаше петъчни молитви, убивайки командира на Местната полиция в Афганистан и съпругата му, наред с други лица ⁽¹¹⁸⁾.

По време на погребална церемония за сина на виден политик в Кабул през юни 2017 г., двама атентатори самоубийци взривиха самоделно взривно устройство сред присъстващите, които включваха много държавни служители и служители по сигурността. МООНСА потвърди за четирима цивилни убити и 49 ранени ⁽¹¹⁹⁾.

През юли 2017 г. талибаните влязоха в джамия в провинция Балк и убиха поне тринадесет присъстващи при стрелба. Докато талибаните твърдят, че са нападнали група служители на милиции, местната власт твърди, че всички жертви са цивилни лица. Местни източници съобщиха на „Хаама прес“, че жертвите са свързани с местен бивш джихадисти

⁽¹¹¹⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 10, 16, 19.

⁽¹¹²⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽¹¹³⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽¹¹⁴⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽¹¹⁵⁾ МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на цивилните във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽¹¹⁶⁾ Рутиг, Т., „Серията „бомби във високопроходими автомобили“: вълната от нападения на талибаните през октомври в контекста на 2017 г.“, 7 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽¹¹⁷⁾ „Ройтерс“, „Атентатор самоубиец причини смъртта на 45 души на волейболен мач в Афганистан“, 14 ноември 2014 г. ([url](#)).

⁽¹¹⁸⁾ „Паджук афган нюз“, „Командир на Местната полиция в Афганистан е сред 10 убити в сблъсъка в Джаузджан“, 25 февруари 2017 г. ([url](#)).

⁽¹¹⁹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 35.

командир ⁽¹²⁰⁾. Местни служители, цитирани от Радио Свободна Европа/Радио Свобода (РСЕ/РС), по-късно заявиха, че всичките тринадесет са част от милиция под ръководството на Министерството на вътрешните работи, използвана за защита на района ⁽¹²¹⁾.

През октомври 2017 г. неизвестни въоръжени мъже щурмуват джамия в град Гор, като убиват до 30 присъстващи и раняват още десетки. Сред убитите беше командир на местна проправителствена милиция ⁽¹²²⁾.

1.1.5.4 Контролни пунктове

В интервю за този доклад Борхан Осман обясни, че според него има три различни вида контролно-пропускателни пунктове, създадени от бунтовници ⁽¹²³⁾:

Контролно-пропускателни пунктове, издигнати за конкретна цел: въз основа на разузнаването, талибаните могат да издигнат контролно-пропускателен пункт за кратък период от време, за да хванат някое конкретно лице, пътуващ по пътя по това време ⁽¹²⁴⁾.

Контролно-пропускателни пунктове като демонстрация на сила: за да покажат, че контролират дадена зона и за да нарушат комуникационните линии, талибаните поставят контролно-пропускателни пунктове, понякога през целия ден ⁽¹²⁵⁾. Според Ананд Гопал, обосновката зад създаването на контролно-пропускателни пунктове, както за правителствените сили, така и за талибаните, е предимно контролирането на дадена зона и събирането на информация за това кой влиза и излиза в района под техен контрол. Служителите на правителството и свързаните с правителството рискуват да бъдат филтрирани в тези контролно-пропускателни пунктове на талибаните, въпреки че много зависи от мястото и времето ⁽¹²⁶⁾. Атаквайки цивилни лица на своите контролно-пропускателни пунктове, талибаните също подкопават авторитета и легитимността на правителството в очите на населението, показвайки, че не може да осигури сигурност ⁽¹²⁷⁾.

Контролно-пропускателни пунктове, водени от финансови мотиви: местните талибани понякога издигат контролно-пропускателни пунктове за изнудване, въпреки общите правила на талибаните. И в този случай са преследвани държавни служители и влиятелни личности, но не с цел убийство, а с цел получаване на откуп ⁽¹²⁸⁾.

Твърди се, че претърсвания на превозни средства по пътищата от страна на талибаните се случват по-често от вечерта до зори, когато по пътищата няма части на Афганистанските национални сили за сигурност ⁽¹²⁹⁾. Анализатор на сигурността, базиран в Кабул, който поиска да остане анонимен поради съображения за сигурност, сподели с ЕСПОУ своя анализ на извадка от 217 инцидента с незаконни контролно-пропускателни пунктове в 23 провинции, всички през 2017 г. Според неговите открития, по-голямата част от инцидентите са се случили през деня, особено рано сутрин и късен следобед. През нощта незаконните контролно-пропускателни пунктове бяха в по-голяма степен свързани с престъпността. Целта на контролно-пропускателните пунктове на антиправителствени сили бяха частни превозни средства и таксите. Обществените автобуси рядко са били атакувани.

⁽¹²⁰⁾ „Хаама прес“, „Талибани убиха 13 души при нападение срещу джамия в провинция Балк“, 2 юли 2017 г. ([url](#)); „Паджук афган нюз“, „Талибани екзекутираха 13 младежи от Балк“, 2 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽¹²¹⁾ РСЕ/РС, „Официален служител от Афганистан заяви, че талибани са убили 13 членове на местна милиция при засада“, 2 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽¹²²⁾ Рутиг, Т., „Серията „бомби във високопроходими автомобили“: вълната от нападения на талибаните през октомври в контекста на 2017 г.“, 7 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽¹²³⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽¹²⁴⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽¹²⁵⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽¹²⁶⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽¹²⁷⁾ „Ройтерс“, „При по-малко контролно-пропускателни пунктове, талибаните правят пътуванията в Афганистан по-рисковани“, 13 юни 2016 г. ([url](#)).

⁽¹²⁸⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽¹²⁹⁾ „Паджук афган нюз“, „Талибаните контролират магистралата Кундуз-Тахар през нощта“, 9 март 2017 г. ([url](#)); „Ройтерс“, „При по-малко контролно-пропускателни пунктове, талибаните правят пътуванията в Афганистан по-рисковани“, 13 юни 2016 г. ([url](#)).

Намеренията на антиправителствените сили бяха главно да идентифицират правителствени служители и служители на Афганистанските национални сили за сигурност. По-голямата част от отвлечените обаче са цивилни ⁽¹³⁰⁾.

Абубакар Сидики обясни, че според него „основната мишена“ на контролните пунктове са служителите на Афганистанските национални сили за сигурност, които не са на работа ⁽¹³¹⁾ (вж. [1.2.1 Членове на афганистанските сили за сигурност и про-правителствени милиции](#)). Източниците сочат, че служителите на Афганистанските национални сили за сигурност, които не са на работа в този момент, крият документите си за самоличност по време на пътуване ⁽¹³²⁾.

1.1.5.5 Разделение между градските и селските райони

В градовете бунтовниците нямат капацитет да поставят контролно-пропускателни пунктове за проверка дали случайни пътници попадат в определени профили, освен понякога в Кундуз или в покрайнините на Кундуз ⁽¹³³⁾. Вместо това бунтовниците редовно атакуват цивилни обекти и места в градовете, където предполагат, че ще се събират определени видове потенциални цели ⁽¹³⁴⁾. Такива атаки включват нападения срещу съдебни сгради ⁽¹³⁵⁾, правителствени сгради ⁽¹³⁶⁾, посолства и консулства ⁽¹³⁷⁾, медии ⁽¹³⁸⁾, места за поклонение на религиозни малцинства ⁽¹³⁹⁾ и банкови франчайзи ⁽¹⁴⁰⁾.

Според анализатора Борхан Осман, бунтовниците нападат и определени лица вътре в градовете при стрелби от движещи се превозни средства, често с участие на мотоциклети. Жертвите на тези стрелби често нямат много висок обществен профил, посочва Осман, а преследването често има за цел да спласи други заплашвани лица, като демонстрира възможност за досег. Жертвите на преследването включват хора като пътна полиция или предполагаеми шпиони или активисти за човешки права на средно ниво, като често това са хора, които са получавали смъртни заплахи преди ⁽¹⁴¹⁾. Например в Кандахар в периода 2016-2017 г. са извършени редица целенасочени убийства на правителствени служители и членове на Афганистанските национални сили за сигурност, включително стрелби от мотоциклети и използване на взривни устройства ⁽¹⁴²⁾. Гопал отбеляза, че способността на талибаните да проследяват, да проникват и да преследват хора с успех е, според неговата оценка, много по-голяма в градовете, където бунтовниците имат база, като напр.

⁽¹³⁰⁾ Анонимен източник, брифинг, 23 ноември 2017 г. Източникът е служител по сигурността в Кабул, специализиран в областта на сигурността в Афганистан.

⁽¹³¹⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽¹³²⁾ „Ройтерс“, „При по-малко контролно-пропускателни пунктове, талибаните правят пътуванията в Афганистан по-рисковани“, 13 юни 2016 г. ([url](#)); Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за спласване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 14.

⁽¹³³⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽¹³⁴⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 72.

⁽¹³⁵⁾ „Ал Джазира“, „При самоубийствен атентат близо до Върховния съд в Кабул загинаха десетки“, 7 февруари 2017 г. ([url](#)); „Ройтерс“, „При нападение на талибаните бяха убити петима в съд в Афганистан“, 5 юни 2016 г. ([url](#)).

⁽¹³⁶⁾ „Гардиън“, „Афганистан: десетки загинали при взрив в Кабул, насочен срещу служители на правителството“, 24 юли 2017 г. ([url](#)); „БиБиСи Нюз“, „Атентатор самоубиец атакува афганистанското министерство на отбраната в Кабул“, 9 март 2013 г. ([url](#)).

⁽¹³⁷⁾ „Ал Джазира“, „Ислямска държава“ пое отговорност за нападение срещу посолството на Ирак в Кабул“, 31 юли 2017 г. ([url](#)); „Индипендънт“, „При самоубийствен атентат загинаха най-малко 90 и бяха ранени над 400 души в Афганистан“, 31 май 2017 г. ([url](#)); „Ал Джазира“, „Талибан атакува консулството на Германия в Афганистан“, 11 ноември 2016 г. ([url](#)).

⁽¹³⁸⁾ „Толо Нюз“, „Седем служители на телевизия ТОЛО бяха убити при нападение в сряда“, 21 януари 2016 г. ([url](#)); „Толо Нюз“, „Броят на загиналите при нападение в RTA TV нарасна до шест“, 17 май 2017 г. ([url](#)); „Паджуок афган нюз“, „Взрив в офиса на Паджуок в Джалалабад беше осъден от обществото“, 12 юли 2015 г. ([url](#)).

⁽¹³⁹⁾ МООНСА, „МООНСА осъжда убийството на цивилни лица при нападение на джамия в Херат“, 2 август 2017 г. ([url](#)); „Ройтерс“, „Четириима убити при нападение срещу джамия в Кабул“, 15 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁴⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 40.

⁽¹⁴¹⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽¹⁴²⁾ „Паджуок афган нюз“, „Официален служител от Кандахар беше разстрелян от неидентифицирани нападатели“, 4 септември 2016 г. ([url](#)); „Паджуок афган нюз“, „Един полицай загина, а трима бяха ранени при самоубийствен атентат в Кандахар“, 29 октомври 2016 г. ([url](#)); „Паджуок афган нюз“, „Пет жени, работещи на летището в Кандахар, бяха разстреляни“, 17 декември 2016 г. ([url](#)); „Паджуок афган нюз“, „Сред петима ранени при експлозии в Кандахар има и деца“, 22 декември 2016 г. ([url](#)); „Паджуок афган нюз“, „Заместник-началникът на полицията в Хост беше убит в Кандахар“, 12 февруари 2017 г. ([url](#)).

Кандахар, Кундуз или Хост, в сравнение с други градове, където бунтовниците нямат присъствие, като Херат или Мазар-е Шариф. В Кабул бунтовниците имат присъствие вътре в града и често са в сблъсъци с нарастващата престъпна сцена в града. И все пак тяхното присъствие не е толкова открито, колкото на места като Кундуз, Кандахар или Хост. Въпреки че не е лесно да бъдат извършени, целенасочените убийства все пак се извършват в град Кабул ⁽¹⁴³⁾. Например през април 2017 г. двама служители на „Антикорупционен център за криминално правосъдие“ (АСЈС) и служител от Дирекцията за защита на ВИП лица бяха убити при целенасочени убийства в град Кабул ⁽¹⁴⁴⁾. Според Джустоци целенасочените убийства в Кабул са извършвани от екип за преследване, включващ над 20 души, и се извършват предимно далеч от центъра на града, където живеят богатите и силните ⁽¹⁴⁵⁾. Нито Осман, нито Гопал обаче не са намерили информация за такива специализирани екипи за убийства ⁽¹⁴⁶⁾. За допълнителна информация относно капацитета на бунтовниците за проследяване и преследване на лица, които са се преместили в голям град, моля, вижте [1.4 Избягване на преследването](#).

Тъй като за талибаните задържането на „издирвани“ лица за разпит или съдебен процес не е толкова лесно за осъществяване в Кабул, според Джустоци, талибаните могат да извършат убийство или да наблюдават дадено лице докато не напусне града и тогава да го задържат при пътуване ⁽¹⁴⁷⁾.

Редица от тези инциденти ще бъдат обсъдени в съответните подраздели на [1.2 Характеристики на лица, които ги правят жертви на преследване](#).

⁽¹⁴³⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽¹⁴⁴⁾ „Толо Нюз“, „Увеличение на броя на убийствата в Кабул предизвиква притеснения“, 10 април 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁴⁵⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 10, 16.

⁽¹⁴⁶⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г. Борхан Осман е политически анализатор в „Мрежа на афганистанските анализатори“ (AAN), който фокусира своите изследвания върху бунтовнически групировки; Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽¹⁴⁷⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 16.

1.2 Лица, обект на преследване

Целите на умишлените убийства или отвлечения от бунтовници през 2016 г. включват, според МООНСА, племенни старейшини, съдебен персонал, служители на гражданската администрация и цивилни лица, за които се твърди, че са правителствени шпиони, но също и цивилни, които са отказали да изпълняват инструкциите на бунтовниците⁽¹⁴⁸⁾. През 2017 г. МООНСА добави към този списък „цивилни граждани, които се противопоставят на ценностите на антиправителствените елементи“⁽¹⁴⁹⁾.

Д-р Антонио Джустоци обобщи преследваните от талибаните лица като индивиди, които талибаните считат за „хора с лошо поведение“. Те включват много от лицата, изброени от МООНСА по-горе и в допълнение, Джустоци добавя „индивиди от всяка категория, подбрани от талибаните като полезни или необходими за техните военно-икономически действия и които са отказали да сътрудничат“⁽¹⁵⁰⁾. Например, за талибаните е известно, че са рязали пръсти на хора, участвали в изборите през 2014 г. и са преследвали служители на Независимата избирателна комисия⁽¹⁵¹⁾.

Според учения Неамат Ноджуми преследването от страна на талибаните се разпростира отвъд тези, които работят за афганистанското правителство. Придържането към конституцията на Афганистан или либералната социална или културна гледна точка също може да направи дадено лице легитимен обект на преследване. Той обясни, че затова талибаните преследват онези хора, които участват в изборите или насърчават правата на жените⁽¹⁵²⁾.

В следващите раздели и без да е изчерпателен, този доклад ще подчертае редица случаи и модели на индивидуално преследване от страна на бунтовнически групировки.

1.2.1 Членове на афганистанските сили за сигурност и проправителствените милиции

Редица нападения в Афганистан през пролетта на 2017 г. са насочени конкретно към персонала на Афганистанските национални сили за сигурност, както по време на пост, така и извън това време. Например:

През април 2017 г. талибаните извършиха голямо нападение върху военна база в Мазар-е Шариф, при което бяха убити над 130 войници⁽¹⁵³⁾. В своето изявление, в което поемат отговорност, талибаните наричат това нападение „напомняне на войниците на режима, че те не трябва да жертват живота си за чужди окупатори и или трябва да се присъединят към редиците на муджахидините, или по друг начин да дезертират и да се върнат обратно по домовете си“⁽¹⁵⁴⁾.

През май 2017 г. бойци нападناха клон на Банка Кабул в Гардез, Пактия, убиха двама полицаи и раниха повече от 30⁽¹⁵⁵⁾.

На 18 юни 2017 г. атентатор самоубиец нападна полицейски щаб в Гардез, Пактия, при което уби около петима полицаи и рани десетки цивилни⁽¹⁵⁶⁾.

На 22 юни 2017 г. талибаните нападнаха клон на Банка „Ню Кабул“ в Лашкар Гах, убивайки около 30 души, като целта им бяха цивилни и членове на силите за сигурност, които

⁽¹⁴⁸⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 64.

⁽¹⁴⁹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 43.

⁽¹⁵⁰⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 11.

⁽¹⁵¹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2014 г., юли 2014 г. ([url](#)), стр. 64-65.

⁽¹⁵²⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽¹⁵³⁾ „БиБиСи Нюз“, „Нападение в Мазар-е Шариф: траур в Афганистан след смъртоносно покушение на талибаните“, 22 април 2017 г. ([url](#)); „Ал Джазира“, „Бойци на талибаните атакуваха военна база в Афганистан, „140 убити“, 22 април 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁵⁴⁾ Ислямско емирство Афганистан - Гласът на Джихад, Задълженията и отговорностите на Корпуса Шехин, 23 април 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁵⁵⁾ РСЕ/РС, „Двама афганистански полицаи загинаха, повече от 30 души бяха ранени при нападение“, 20 май 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁵⁶⁾ „Ройтерс“, „Шестима полицаи бяха убити при нападение срещу полицейска централа в Афганистан“, 18 юни 2017 г. ([url](#)); „Гардиън“, „Атентатори самоубийци нападнаха централа на афганистанската полиция, десетки бяха убити или ранени“, 18 юни 2017 г. ([url](#)).

чакаха да получат заплатите си ⁽¹⁵⁷⁾. Говорителят на талибаните, който пое отговорност за нападението, отново посочи жертвите като „наемници“ ⁽¹⁵⁸⁾.

През август 2017 г. атентатор-самоубиец отново атакува клон на банка „Ню Кабул“ в централната част на Кабул, близо до посолството на САЩ, убивайки петима и ранявайки осем души. Поемайки отговорност за нападението, талибаните заявиха, че е било насочено срещу служители на силите за сигурност, които са теглели заплатите си ⁽¹⁵⁹⁾.

Освен че атакуват места, където се събират служители на Афганистанските национални сили за сигурност, талибаните умишлено преследват служителите на Афганистанските национални сили за сигурност при целенасочени убийства или отвлечения, както в селските, така и в градските райони ⁽¹⁶⁰⁾. Бяха намерени следните примери, въпреки че талибаните не са поели публично отговорност за всички:

През септември 2016 г. началникът на полицията от провинция Каписа избегна взрив с дистанционно управление ⁽¹⁶¹⁾.

През март 2017 г. двама полицаи бяха застреляни в град Кабул ⁽¹⁶²⁾.

През май 2017 г. служител на централното управление на полицията, полицай и войник бяха атакувани при отделни нападения в град Кандахар ⁽¹⁶³⁾.

През юни 2017 г. армейски служител избегна опит за отвлечение в Логар, след като уби бунтовника, отговорен за операцията по отвлечането ⁽¹⁶⁴⁾.

През юли 2017 г. началникът на провинциалния клон за борба с престъпността на „Национална партия Ауами“ беше отвлечен при излизане от дома си и убит същия ден от талибаните в Логар ⁽¹⁶⁵⁾.

През юли 2017 г. „Ню Йорк Таймс“ съобщи за вълна от нападения в Кандахар, при която талибаните специално се опитват да убият възможно най-много служители на Афганистанските национални сили за сигурност ⁽¹⁶⁶⁾.

През юли 2017 г. висш полицейски служител стана цел на нападение от самоубиец в провинция Кандахар ⁽¹⁶⁷⁾.

Според статия на New York Times, „натискът на талибаните [върху войници, за да напуснат армията] включва глоби за семейства на войници, физическо наказание на войници, които се връщат у дома и дори конфискация на земя и домове“ ⁽¹⁶⁸⁾.

Според Джустоци, приоритетните цели на преследване от талибаните са служители на службите за сигурност - Национална дирекция по сигурността (NDS) ⁽¹⁶⁹⁾; според Борхан Осман, в тази категория влизат членове на „местни бунтовнически“ милиции срещу талибаните, афганистанската местна полиция (АЛП) и други врагове, които талибаните намират за „трудно да победят“ ⁽¹⁷⁰⁾. Като примери могат да бъдат посочени:

През март 2016 г. в Джаузджан талибаните екзекутираха мъж, обвинен в подкрепа на правителството. Той е бил предполагаем член на въстаническа група две години по-рано ⁽¹⁷¹⁾.

⁽¹⁵⁷⁾ „Ал Джазира“, „Смъртоносна кола-бомба поразил Лашкар Гах в Афганистан“, 22 юни 2017 г. ([url](#)); „Гардиън“, „Афганистан: талибаните поеха отговорност за самоубийствено нападение с кола бомба“, 22 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁵⁸⁾ Забихула-М, [Twitter], публикувано на: 22 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁵⁹⁾ РСЕ/РС, „При самоубийствен атентат загинаха петима в банка в Кабул“, 29 август 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁶⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданите лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 67.

⁽¹⁶¹⁾ „Паджук афган нюз“, „Началник на полицията в Каписа оцеля при бомбено нападение“, 17 септември 2016 г. ([url](#)).

⁽¹⁶²⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (20 март 2017 г.), 20 март 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽¹⁶³⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (15 май 2017 г.), 15 май 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽¹⁶⁴⁾ „Хаама прес“, „Опит за отвлечение на офицер от афганистанската армия стана причина за смъртта на бойци в Логар“, 29 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁶⁵⁾ „Паджук афган нюз“, „Изпълняващ длъжността ръководител на борбата с престъпността в Логар беше убит при нападение на талибани“, 11 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁶⁶⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Талибани избиха войници при нападения в Кандахар, осъществени по един и същи сценарий“, 26 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁶⁷⁾ „Паджук афган нюз“, „Високопоставен полицейски служител беше убит при нападение на Чаман“, 10 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁶⁸⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Набирането на хора за афганистанската армия се смалва на фона на заплахи срещу семейства от страна на талибаните“, 18 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁶⁹⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 11.

⁽¹⁷⁰⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽¹⁷¹⁾ „Паджук афган нюз“, „Талибани екзекутираха трима в Джаузджан“, 29 март 2016 г. ([url](#)).

Убийството на командир на Местната полиция в Афганистан и неговия син от заподозрян талибан на мотоциклет във Фаряб през септември 2017 г. ⁽¹⁷²⁾.

Както бе споменато в част [1.1.5.4 Контролни пунктове](#), бунтовниците продължиха да атакуват неработещи в момента и бивши офицери от „Национална партия Ауами“ (НПА), ⁽¹⁷³⁾. Твърди се, че на контролните пунктове по пътищата талибаните проверяват пътниците, за да отвлечат или убият служителите по сигурността. Например през май 2016 г.:

„талибаните спряха три цивилни автобуса, превозващи пътници от провинция Кабул до провинция Тахар и Бадахшан в район Али Абад на провинция Кундуз. Талибаните отвлякоха 185 пътници, включително 30 жени и деца. Похитителите определиха 28 мъже като афганистански служители по сигурността и освободиха 157 пътници. Те екзекутираха 12 от отвлечените пътници и освободиха осем други. Последните осем бяха освободени месец и половина по-късно, след като местните старейшини посредничиха за освобождаването им“ ⁽¹⁷⁴⁾.

При подобен инцидент във Фара през юли 2017 г. шестнадесет пътници бяха принудени да излязат от автобуса, в който пътуваха, седем бяха убити на място, а девет други бяха отвлечени. Според говорителя на полицията само една жертва е полицейски служител, останалите шест бяха цивилни ⁽¹⁷⁵⁾.

В един случай в провинция Кундуз се съобщава, че талибаните са използвали биометрична технология за идентифициране на служители на Афганистанските национални сили за сигурност на контролния пункт - твърдение, отхвърлено от афганистанското министерство на вътрешните работи, но по-късно потвърдено от високопоставен полицейски служител ⁽¹⁷⁶⁾. Д-р Джустоци предполага, че талибаните нямат достъп до правителствени бази данни за служители по сигурността, „в противен случай броят на лицата в техния черен списък би бил много по-голям. Това не е изненадващо, тъй като самото правителство едва ли е в състояние да каже със сигурност кой наистина е в неговите сили за сигурност или работи за правителството“ ⁽¹⁷⁷⁾. За повече информация относно преследването на контролните пунктове, моля, вижте част [1.1.5.4 Контролни пунктове](#).

1.2.1.1 Жени в Афганистанските национални сили за сигурност

През април 2017 г. СГИВА [SIGAR] съобщи, че в Афганистанските национални сили за сигурност работят 4 388 жени, 1,4% от общия персонал на Афганистанските национални сили за сигурност ⁽¹⁷⁸⁾. През 2013 г. почти половината от всички жени полицейски служители (688 от 1489) са били разположени в провинция Кабул, а в селските провинции са разположени много малко или никакви. Само в Балк и Херат имаше повече от 100 полицаи жени ⁽¹⁷⁹⁾. Има жени в ключови звена, като отдел „Криминални разследвания“ и отдел за борба с наркотици ⁽¹⁸⁰⁾ и дори в елитния отдел за реагиране при кризи ⁽¹⁸¹⁾, а някои заемат ръководни позиции с чин полковник и генерал

⁽¹⁷²⁾ „Паджук афган нюз“, „Фаряб: командир на местната полиция в Афганистан и сина му убити близо до дома им“, 4 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽¹⁷³⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 43.

⁽¹⁷⁴⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г. ([url](#)), стр. 16.

⁽¹⁷⁵⁾ „Агенция Франс Прес“, „Въоръжени лица отвлякоха пътниците в автобус в Афганистан, убивайки най-малко седем от тях“, 12 юли 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽¹⁷⁶⁾ „Хаама прес“, „МВР отхвърля твърденията, че талибаните са получили достъп до биометрична система“, 1 юни 2016 г. ([url](#)); „Толо Нюз“, „Талибаните използваха биометрична система по време на отвлечане в Кундуз“, 5 юни 2016 г. ([url](#)).

⁽¹⁷⁷⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13-14.

⁽¹⁷⁸⁾ СГИВА, „Доклад за тримесечие до Конгреса на САЩ“, 30 април 2017 г. ([url](#)), стр. 18.

⁽¹⁷⁹⁾ ОКСФАМ, „Жените и афганистанската полиция“, 10 септември 2013 г. ([url](#)), стр. 13-14.

⁽¹⁸⁰⁾ ОКСФАМ, „Жените и афганистанската полиция“, 10 септември 2013 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽¹⁸¹⁾ „Ел Ей Таймс“, „В Афганистан, елитен полицай жена се бори с културни табута, както и с талибаните“, 3 май 2017 г. ([url](#)).

(¹⁸²). През 2014 г. в област Кабул беше първият началник на полицията жена (¹⁸³). Въпреки това жените в полицията и на ръководни длъжности са „любима мишена“ на бунтовниците (¹⁸⁴).

Без да се предоставя подробна информация за извършителите, скорошните примери за преследване на жени от Афганистанските национални сили за сигурност включват:

Две жени полицаи бяха застреляни на път за работа в провинция Бадакшан през юни 2017 г. (¹⁸⁵).

Петима служители жени на охраната на летището в Кандахар, пътуващи в микробус, който ги транспортира до тяхната работа, бяха застреляни и убити от мъже на мотоциклет (¹⁸⁶).

Широко известна жена пилот от афганистанските военновъздушни сили в крайна сметка поиска убежище в САЩ, позовавайки се на многобройни смъртни заплахи за нея и семейството ѝ (¹⁸⁷).

За допълнителна информация относно социалното отношение към жените медийни служители, моля, вижте Доклад на ЕСПОУ за информация за страната на произход - *Афганистан: Лица, преследвани съгласно социални и правни норми* (¹⁸⁸).

1.2.2 Служители на правителството или обвинението, че лице е шпионин на правителството

През 2016 г. МООНСА регистрира 481 инцидента на преследване на правителствени служители, включително съдии, прокурори и съдебен персонал, но без да включва Афганистанските национални сили за сигурност, които са довели до 521 жертви (¹⁸⁹). Например, през 2016 г. в град Кандахар имаше продължително разпространение на убийства в стил екзекуция на цивилни, работещи или смятани за свързани с местните власти (¹⁹⁰).

1.2.2.1 Преследване на държавни служители

Според автора и журналист Абубакар Сидики, преследването на правителствени служители зависи от няколко аспекта, например къде е работило или работи лицето, от къде е и какво ниво или длъжност има. Лицата, които работят за министерствата, които са в челните редици на борбата срещу талибаните като Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи или Министерството на правосъдието, са приоритет. Според Сидики: „Талибаните са показали забележително умение в това да ги преследват и убиват“ (¹⁹¹). Например, офисите на Министерството на отбраната и автобусите, транспортиращи неговия персонал, редовно са атакувани, както и служителите на Министерството на вътрешните работи, по-специално в Кабул, включително кадетите на полицията (¹⁹²). Макар и по-малко очевидни като цел,

(¹⁸²) ОКСФАМ, „Жените и афганистанската полиция“, 10 септември 2013 г. ([url](#)), стр. 13.

(¹⁸³) ПРООН, „Първата жена ръководител на регионална полиция: Полковник Джамила Баяз“, без дата ([url](#)); „Ройтерс“, „Новият ръководител жена на полицията в Кабул осъзнава опасността и се надява да вдъхнови други“, 16 януари 2014 г. ([url](#)).

(¹⁸⁴) „Гардиън“, „Най-високопоставеният полицай жена в Афганистан загина след престрелка“, 15 септември 2013 г. ([url](#)).

(¹⁸⁵) Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (7 юли 2017 г.), 7 юли 2017 г., на разположение на ([url](#)).

(¹⁸⁶) „Ню Йорк Таймс“, „Въоръжени мъже в Афганистан убиха 5 служители на летище жени“, 17 декември 2016 г. ([url](#)).

(¹⁸⁷) „Франс24“, „Афганистански пилот жена поиска убежище в САЩ заради опасения за безопасността си“, 26 декември 2016 г. ([url](#)).

(¹⁸⁸) ЕСПОУ, „Доклад за информация за страна на произход - Афганистан“. „Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“, декември 2017 г. ([url](#)).

(¹⁸⁹) МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 73.

(¹⁹⁰) МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 64.

(¹⁹¹) Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

(¹⁹²) „Ню Йорк Таймс“, „Ден на кръвопролития в Кабул: Нападения срещу Министерството на отбраната и Сграда за помощ“, 6 септември 2016 г. ([url](#)); „Ройтерс“, „Десетки убити и ранени при самоубийствени нападения в Афганистан“, 27 февруари 2016 г. ([url](#)); „Паджук афган нюз“, „7 убити, 18 ранени при самоубийствено нападение срещу автобус на Министерство на отбраната (Видео)“, 14 декември 2014 г. ([url](#)); „Ал Джазира“, „При самоубийствен атентат с бомба в Кабул загинаха служители по отбраната на Афганистан“, 26 януари 2014 г. ([url](#)); „Паджук афган нюз“, „2 загинали при нападение срещу

подобни нападения са осъществявани и срещу други министерства, като нападения срещу автобуси, превозващи персонала на Министерството на мините и петрола през октомври 2016 г. и юни 2017 г. ⁽¹⁹³⁾. Според Антонио Джустоци, не всички талибански мрежи отдават еднакъв приоритет на преследването на лица, свързани с правителството. Например, според Джустоци, мрежата, лоялна към Мула Расул [Mullah Rasool], изобщо не преследва правителствени служители ⁽¹⁹⁴⁾.

МООНСА съобщава, че важни цели сред правителствените служители са съдии, прокурори и друг съдебен персонал ⁽¹⁹⁵⁾. Тези индивиди са разграничавани, тъй като те са на първа линия на борбата срещу талибаните ⁽¹⁹⁶⁾. Според МООНСА, най-новата кампания за преследване на съдебни служители и персонал беше предизвикана от екзекуцията на шестима членове на талибаните през май 2016 г. ⁽¹⁹⁷⁾. Например, при поемането на отговорност за нападение срещу съдебната палата в Логар през юни 2016 г., талибаните посочиха екзекуцията на тези техни членове ⁽¹⁹⁸⁾. След тази екзекуция са извършени редица ответни атаки срещу съдебната система в цялата страна ⁽¹⁹⁹⁾. Следователно съдебната система е определена като „легитимна цел“ от талибаните, както е обяснено в това изявление на групировката от 2016 г. ⁽²⁰⁰⁾:

„Предполагаемите съдебни органи на противника биха могли отново да платят огромна цена за престъпленията си. Муджахидините също не остават бездействащи към известни лица или профсъюзи и техните служители, като се застъпват за извършване на подобни престъпления и всички те категорично ще бъдат класифицирани като легитимни военни цели“ ⁽²⁰¹⁾.

Скорешни примери включват съдия, убит от магнитно самоделно взривно устройство, прикрепено към колата му в Джалалабад, Нангархар през юни 2017 г. ⁽²⁰²⁾.

Местните служители също са в центъра на преследването от страна на талибаните ⁽²⁰³⁾. Бяха намерени следните примери, въпреки че талибаните не са поели публично отговорност за всички:

Във Фара през февруари 2017 г. беше убит областен управител ⁽²⁰⁴⁾.

През март 2017 г. атентатор самоубиец атакува провинциално длъжностно лице, отговарящ за хадж и религиозните въпроси в Нангархар, и уби неговия брат ⁽²⁰⁵⁾.

През април 2017 г. член на провинциалния съвет от Каписа беше убит при бомбен атентат ⁽²⁰⁶⁾.

автобус на Министерството на отбраната, 26 май 2014 г. ([url](#)); „Толо Нюз“, „Предимно цивилни са жертвите в самоубийствено нападение срещу Министерството на отбраната“, 9 март 2013 г. ([url](#)); МООНСА, „Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 60.

⁽¹⁹³⁾ „Гардиън“, „Афганистан: десетки загинали при взрив в Кабул, насочен срещу служители на правителството“, 24 юли 2017 г. ([url](#)); „Паджук офган нюз“, „20 ранени при атака на атентатор самоубиец срещу мини автобус в Кабул“, 5 октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽¹⁹⁴⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплъшване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽¹⁹⁵⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 45.

⁽¹⁹⁶⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽¹⁹⁷⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 73.

⁽¹⁹⁸⁾ „Ройтерс“, „При нападение на талибаните бяха убити петима в съд в Афганистан“, 5 юни 2016 г. ([url](#)).

⁽¹⁹⁹⁾ „СиЕнЕн“, „Талибани обстреляха афганистански съд и убиха 7 души при нападение за отмъщение“, 5 юни 2016 г. ([url](#)).

⁽²⁰⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 45.

⁽²⁰¹⁾ Ислямско емирство Афганистан - Гласът на джихада, Ново изявление на Ислямското емирство Афганистан:

„Относно намерението за екзекутиране на затворници от администрацията на Гани“, 29 април 2016 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽²⁰²⁾ „1 ТВ Нюз“, „Афганистански съдия беше убит при взрив с магнитна бомба в Джалалабад“, 20 юни 2017 г., ([url](#)).

⁽²⁰³⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.; МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 45.

⁽²⁰⁴⁾ „1 ТВ Нюз“, „Областен управител в Афганистан беше убит при бомбен взрив“, 6 февруари 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁰⁵⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (20 март 2017 г.), 20 март 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽²⁰⁶⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (3 април 2017 г.), 3 април 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

През май 2017 г. областен ръководител и двама души от охраната му бяха ранени при нападение в Логар ⁽²⁰⁷⁾.

През май 2017 г. медийният съветник на губернатора на Кандахар беше застрелян ⁽²⁰⁸⁾.

През юни 2017 г. талибаните поеха отговорност за убийството на областен управител в Нимроз ⁽²⁰⁹⁾.

През юли 2017 г. в Саманган беше убит служител за връзки с обществеността на Висшия съвет за мир ⁽²¹⁰⁾.

През юли 2017 г. областен ръководител и неговият син бяха убити при експлозия във Фара ⁽²¹¹⁾.

Персоналът от министерства, по-малко пряко участващи в борбата срещу талибаните, като отдели за образование, здравни служби или развитие на селските райони, е в много по-малка степен цел „по подразбиране“, според Борхан Осман ⁽²¹²⁾. Въпреки това бяха намерени съобщения за преследването на лица с такива позиции. Например през юли 2017 г. талибаните отвлякоха администратор на земеделската служба в Джаузджан, докато е пътувал до столицата на провинцията за лечение ⁽²¹³⁾. Осман и Сидики обясниха обстоятелствата, които доведоха до това правителствен служител да стане мишена, макар и от министерство, което не участва пряко в борбата срещу талибаните. Това може да се случи, когато лицето се изкаже против талибаните или ако е замесена лична вражда ⁽²¹⁴⁾. (Вж. [1.2.4 Служители в сферата на образованието](#) и [1.2.7. Хуманитарни служители](#))

По време на краткото превземане на град Кундуз от талибаните през 2015 г., те специално са посещавали къщите на правителствени служители (включително съдии и прокурори) и са ги търсили по име. МООНСА получи множество съобщения за отвличания и екзекуции в резултат на паралелно правосъдие на хора, заподозрени, че работят за правителството или афганистанските сили за сигурност. Въпреки че по-голямата част от ключовите правителствени служители напуснаха града преди да бъде завладян, съобщава се, че талибаните са се опитвали да идентифицират правителствени служители сред хората, които бягат от града, на контролно-пропускателните пунктове ⁽²¹⁵⁾. Според длъжностно лице на правителството на провинция Кундуз, интервюирано от МООНСА:

„Използваха различни методи за идентификация на хора от правителството. Например, ако някой каза, че е магазинер, талибаните го питат за цената на определен тип готварско олио или за някои други неща на пазара. Ако не може да даде точен отговор, той е отвеждан на неизвестно място“ ⁽²¹⁶⁾.

⁽²⁰⁷⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (29 май 2017 г.), 29 май 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽²⁰⁸⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (8 май 2017 г.), 8 май 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽²⁰⁹⁾ „1 ТВ Нюз“, „Въоръжени лица застреляха областен управител в Афганистан в Нимроз“, 19 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽²¹⁰⁾ „Паджук афган нюз“, „Служител по връзките с обществеността на Комитета за мир на Саманган беше убит“, 9 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽²¹¹⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (31 юли 2017 г.), 31 юли 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽²¹²⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.; Борхан Осман е политически анализатор в „Мрежата на афганистанските анализатори“ (AAN), който фокусира своите изследвания върху бунтовнически групировки.

⁽²¹³⁾ „Бактар нюз“, 12, تاجن يارب شلات, 12 جولي 2017 ([url](#)).

⁽²¹⁴⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.; Борхан Осман е политически анализатор в „Мрежа на афганистанските анализатори“ (AAN), който фокусира своите изследвания върху бунтовнически групировки; Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽²¹⁵⁾ МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на гражданите във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 13, 18.

⁽²¹⁶⁾ МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на гражданите във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 13, 18.

1.2.2.2 Обвинение в подкрепа на правителството или шпиониране

Преследването от страна на талибаните не се ограничава само до тези, които са правителствени служители, но и до тези, които са обвинени, че са привърженици на правителството ⁽²¹⁷⁾. През 2013 г. МООНСА събщи за 246 атентата срещу цивилни лица, които нямат официална принадлежност към правителствени, неправителствени организации или признати граждански институции (т.е. медицински, образователни, изборни, програми за развитие). Тези нападения срещу цивилни доведоха до 532 цивилни жертви. Тези инциденти включваха бунтовници, умишлено атакуващи цивилни, включително земеделски производители, магазинери и студенти, които те смятат за подкрепящи правителството или националните или международните сили за сигурност ⁽²¹⁸⁾. Източниците докладват по следните примери:

Твърди се, че през август 2017 г. талибаните са отвлекли над 30 души от село в Кандахар, убивайки няколко от тях, по обвинение, че подкрепят правителството ⁽²¹⁹⁾.

В района Гозара на Херат, талибаните спряха колата на трима служители на пътно-строителна компания и ги застреляха на място ⁽²²⁰⁾.

В Газни талибаните затвори базира и заплашиха всеки магазинер, за да затвори магазина си, защото местната полиция купува стоки в магазините им ⁽²²¹⁾.

Чрез своята паралелна съдебна система талибаните наказваха и онези, които са обвинили, че са шпиони и предават информация за талибаните на правителството ⁽²²²⁾. Според Джустоци, шпионирането за правителството се счита за престъпление *per se*, без възможност за покаяние ⁽²²³⁾. Като примери могат да бъдат посочени:

През март 2016 г. пазител е застрелян и убит пред джамията, където е работил. Талибаните поеха отговорност за инцидента, твърдейки, че жертвата е работила с правителствените разузнавателни служби ⁽²²⁴⁾.

През август 2016 г. в Каписа талибаните обвиниха 20-годишен студент в шпионаж, отвлякоха го и го убиха седмица по-късно ⁽²²⁵⁾.

През декември 2016 г. талибаните публично обесиха студент в провинция Майдан Вардак, след като го признаха за виновен в убийството на двама командири на талибаните. Талибаните твърдят, че са извършили „разследване“ и „арестували“ и разпитали студента, преди да го убият ⁽²²⁶⁾.

През януари 2017 г. мъж е бил пребит до смърт от талибаните, след съдебен процес в т. нар.

инсцениран съдебен процес, тъй като той е съобщил за поставянето на самоделно взривно устройство пред къщата му ⁽²²⁷⁾.

⁽²¹⁷⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 42.

⁽²¹⁸⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2013 г.“, февруари 2014 г. ([url](#)), стр. 25.

⁽²¹⁹⁾ „Агенция Франс Прес“, „Афганистанската полиция издирва жители на село след масово отвличане“, 23 юли 2017 г. чрез: ([url](#)).

⁽²²⁰⁾ „Етилаатроз“, 11, دندرك نارابريت ار يزاس هار تکرش کی دتمراک هس تابلاط, 2017 ([url](#)).

⁽²²¹⁾ „Паджуок афган нюз“, „Талибаните затвориха базар, заплашваха магазинери“, 24 декември 2014 г. ([url](#)).

⁽²²²⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 11; Държавен департамент на Съединените щати, „Доклад за човешките права в Афганистан за 2016 г.“, 3 март 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽²²³⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽²²⁴⁾ Съветът на ООН за правата на човека, „Положението на правата на човека в Афганистан и постиженията на техническата помощ в областта на правата на човека“, 11 януари 2017 г., на разположение на: ([url](#)), стр. 5.

⁽²²⁵⁾ Държавен департамент на Съединените щати, „Доклад за човешките права в Афганистан за 2016 г.“, 3 март 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽²²⁶⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 69.

⁽²²⁷⁾ „Паджуок афган нюз“, „Талибаните убиха човек с многократни удари с оръжие във Фаряб“, 1 януари 2017 г. ([url](#)).

1.2.3 Работа за чуждестранни военни части

Една от основните цели на талибаните е напускането на чуждите войски ⁽²²⁸⁾. (Вж. [Цели на талибаните](#)). Лицата, свързани с присъствието на тези чужди войски, като преводачи или охрана, според няколко експерти, интервюирани по тази тема, са с най-висок приоритет за преследване ⁽²²⁹⁾. Изявлението на талибаните, което обявява началото на пролетната офанзива „Каибар [Khaibar]“ за 2014 г., посочва цивилни контрагенти, преводачи, администратори, логистичен персонал, наред с други лица, като потенциални цели ⁽²³⁰⁾.

1.2.3.1 Преводачи

Позовавайки се на източник на ВКБООН от 2009 г., Бен Андерсън, журналист, който разследваше положението на преводачите за американските военни в Афганистан, прецени, че по един преводач в Афганистан бива убит на всеки 36 часа ⁽²³¹⁾. Съвсем наскоро, въпреки че според Джустоци е трудно да се провери, талибаните твърдят, че са убили 15 преводачи в Кабул и околните предградия през 2015 г. и още 23 през първите 11 месеца на 2016 г. ⁽²³²⁾. Ананд Гопал заяви, от друга страна, че не е имало много убийства на преводачи в градове, където присъствието на бунтовниците не е стабилно. Гопал изрази мнение, че преводачите получават заплахи, но убийствата са рядкост поради намалената способност на бунтовниците да проникват и да атакуват градове като Херат или Мазар-е Шариф ⁽²³³⁾. Говорителят на талибаните, интервюиран от списание „Смитсоиън“ [Smithsonian], заяви, че талибаните обикновено не изпращат предупредителни писма на преводачите, които той нарича „национални предатели“ ⁽²³⁴⁾.

1.2.3.2 Друг персонал

Убивани са не само преводачи, но и тези, които работят на други длъжности за чуждестранните военни. Например през юни 2017 г. осем охранители, работещи в американската военна авиобаза в Баграм, бяха убити, когато талибаните откриха огън по автомобила им ⁽²³⁵⁾. В Баглан талибаните са принуждавали местните общности да прогонят определени семейства, които считат за съюзници на международните сили ⁽²³⁶⁾. Ананд Гопал обаче поддържа мнението, че има разлика между лицата на заплата от чуждестранните сили, като преводачи и охранители

⁽²²⁸⁾ Ислямско емирство в Афганистан - Гласът на Джихад, Изявление на Ислямското емирство относно откриването на пролетната офанзива „Операция Мансури“, 28 април 2017 г. ([url](#)); Ислямско емирство на Афганистан - Гласът на Джихад, пояснение за „Операция Мансури“, 6 май 2017 г. ([url](#)); РСЕ/РС, „Ръководителят на мрежата „Хакани“ отрича роля на талибаните в Кабул и бомбардировките в Херат“, 12 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽²²⁹⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г. Ананд Гопал е журналист и автор с над десетгодишен опит в Афганистан; Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г. Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.; Борхан Осман е политически анализатор в „Мрежа на афганистанските анализатори“ (AAN), който фокусира своите изследвания върху бунтовнически групировки; Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽²³⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2014 г., юли 2014 г. ([url](#)), стр. 29.

⁽²³¹⁾ Андерсън, Б., „Преводачите“, 28 декември 2014 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽²³²⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽²³³⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽²³⁴⁾ „Смитсоиън“, „Трагичната съдба на афганистанските преводачи, които САЩ изостави“, ноември 2016 г. ([url](#)).

⁽²³⁵⁾ „1 ТВ Нюз“, „Въоръжени талибани убиха осем работници във въздушна база Баграм“, 20 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽²³⁶⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на цивилните в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 29.

и от друга страна лица, които извършват общи дейности по поддръжката на базите за сигурност или доставят стоки на чуждестранните сили. Той изрази мнението, че:

„Втората група не е толкова систематично преследвана. Те все още са преследвани и положението при тях зависи от въпроса за контрола. Има случаи, за които знам, в които талибаните са в пълен контрол над дадена зона, а чуждите бази са основно обградени. Хората извършват доставки до тази база и не са атакувани толкова систематично, колкото в районите, където има оспорван контрол“⁽²³⁷⁾.

1.2.3.3 Специална имигрантска виза

От 2009 г. САЩ ръководят програма за специална имигрантска виза, за да помогнат на някои лица, които са работили със САЩ, да напуснат Афганистан. Въпреки това има ограничение на броя на участниците, а групите за застъпничество определят процедурите като твърде бавни и не със същата скорост като търсенето⁽²³⁸⁾. Има две специални класификации на имигрантите: една за лица, които са работили като писмени или устни преводачи, и една за лица, които са били наети на работа от или от името на правителството на САЩ или от ISAF в Афганистан. Между 2008 г. и 2015 г. са издадени съответно 461 и 6 928 визи⁽²³⁹⁾.

През декември 2016 г. програмата за специални имигрантски визи за Афганистан беше удължена с допълнителни четири години до 31 декември 2020 г., като разреши допълнителни 1500 налични визи. Условията включват:

„наемане от или от името на правителството на Съединените щати в Афганистан за период от най-малко две години; служба като устен или писмен преводач за военни служители на САЩ, Държавния департамент или USAID в Афганистан, особено по време на пътуване извън базата или извън посолствата на САЩ с такъв персонал; извършване на чувствителни и надеждни дейности за правителството на Съединените щати в Афганистан; предоставяне на вярно и ценно обслужване на правителството на Съединените щати, което е документирано в положителна препоръка или оценка от висш ръководител; изпитване в миналото или настоящето на продължаваща сериозна заплаха вследствие на наемането на чужденеца от правителството на Съединените щати“⁽²⁴⁰⁾.

През март 2017 г. американското посолство в Кабул преустанови насрочването на интервюта за афганистански военни преводачи, тъй като изчерпа броя на специални визи за имигранти (SIV). Дотогава беше изчислено, че над 10 000 кандидати чакаха решение по досието си⁽²⁴¹⁾. През май 2017 г. американският президент отпусна 2500 допълнителни специални визи за имигранти за афганистанци, наети от или от името на правителството на САЩ⁽²⁴²⁾ и през юни 2017 г. Сенатът на САЩ одобри издаването на още 4000 специални визи за имигранти за афганистански преводачи или служители⁽²⁴³⁾.

Чакайки визата си понякога с години, много от тези (бивши) служители на чужди войски остават в ситуация, в която се страхуват от преследване⁽²⁴⁴⁾. Има съобщения за

⁽²³⁷⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽²³⁸⁾ „Форин полиси“, „Специалните визи за афганистански преводачи се изчерпват“, 10 март 2017 г. ([url](#)).

⁽²³⁹⁾ Служба за изследвания на Конгреса на САЩ, „Специални визови програми за имигранти от Ирак и Афганистан“, 26 февруари 2016 г. ([url](#)).

pp. 18-19. За повече информация за тези програми вж. тези страници на уебсайта на Държавния департамент на САЩ: <https://travel.state.gov/content/visas/en/immigrate/afghans-work-for-us.html#quarterly> и <https://travel.state.gov/content/visas/en/immigrate/iraqi-afghan-translator.html>.

⁽²⁴⁰⁾ „Хюман райтс фърст“, „Програмата за специални визи за имигранти за Афганистан: Списък на фактите“,

⁽²⁴¹⁾ „Форин полиси“, „Специалните визи за афганистански преводачи се изчерпват“, 10 март 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁴²⁾ Държавен департамент на САЩ, „Специални визи за имигранти за афганистанци - които са били наети от/от името на правителството на САЩ“, няма дата ([url](#)).

⁽²⁴³⁾ „Ройтерс“, „Афганистанците, помагали на американските сили, може да получат повече визи съгласно законопроект за отбрана“, 29 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁴⁴⁾ „Форин полиси“, „Специалните визи за афганистански преводачи се изчерпват“, 10 март 2017 г. ([url](#)); Андръсън, Б., „Преводачите“, 28 декември 2014 г. ([url](#)), стр. 6.

лица, убити, докато чакат отговор на молбата си за виза ⁽²⁴⁵⁾. Някои, в резултат на необходимост, се връщат към превеждане за чуждестранни войски или контрагенти в области, където те са били преследвани преди това ⁽²⁴⁶⁾.

През 2013 г. Обединеното кралство и Дания обявиха подобни „специални визови програми“ за преводачи и друг персонал ⁽²⁴⁷⁾. Поне за Обединеното кралство бяха изразени опасения, че повече от 1000 визи, колкото са предвидени в програмата, няма да покрият всички повече от 2000 души служители, който е работил за британските войски в Афганистан ⁽²⁴⁸⁾. Други източници заявиха, че само около 600 души ще отговарят на условията ⁽²⁴⁹⁾. Както в САЩ, специалната визова програма за Обединеното кралство според някои беше помрачена от бавни и прекалено бюрократични процедури и обвинена като твърде рестриктивна ⁽²⁵⁰⁾. Според оценка, направена от уебсайта, развиван от доброволци, наречен Refugees.dk, който предоставя информация за убежище в Дания, Дания също провежда подобна визова програма, но след две години само осем афганистански преводачи от 151, подали молба, са получили виза ⁽²⁵¹⁾.

1.2.4 Персонал в образователния сектор

1.2.4.1 Образование в Афганистан

Според изследователски документ от май 2016 г. относно практиките на талибаните във връзка с образованието в Афганистан от учения Барнет Рубин, който е директор на регионалната програма за Афганистан и Пакистан в Центъра за международно сътрудничество в Университета на Ню Йорк и преди това е бил старши съветник на Специалния Представител за Афганистан и Пакистан в Държавния департамент на САЩ, и Кланси Рудфорт, съветник по посредничество при конфликти в частната дипломатическа организация Център за хуманитарен диалог, трябва да се направи разлика между две основни системи на образование в Афганистан. Съществува подкрепеното от държавата образование в училища, известни като *мактаби* [maktab]. В допълнение, съществува религиозно образование в училища, известни като *медресета*. Медресетата може да бъдат държавни или частни ⁽²⁵²⁾. Според Неамат Ноджуми в Афганистан след талибаните се е появила трета група образователни институции, които са частни институции. Те са над сто в цялата страна, според него ⁽²⁵³⁾. И в трите системи училищата имат учебна програма по ислямско религиозно образование, комбинирана с природни науки, език, математика и други предмети. Само делът на

⁽²⁴⁵⁾ „Бизнес инсайдер“, „Афганистански преводач, който е работил с американските военни, беше убит току-що от талибаните, докато чака американска виза“, 2 юни 2015 г. ([url](#)); „Смитсониън“, „Трагичната съдба на афганистанските преводачи, които САЩ изостави“, ноември 2016 г. ([url](#)).

⁽²⁴⁶⁾ „Смитсониън“, „Трагичната съдба на афганистанските преводачи, които САЩ изостави“, ноември 2016 г. ([url](#)); „Рефюджийс дийпли“, „Чакане за виза от САЩ в сърцето на териториите на талибаните“, 16 юни 2017 г. ([url](#)). ⁽²⁴⁷⁾ PRI, „Обединеното кралство и Дания ще дадат визи на афганистански преводачи“, 22 май 2013 г. ([url](#)).

⁽²⁴⁸⁾ „БиБиСи Нюз“, „Беше поискано разяснение за визи за Обединеното кралство за афганистански преводачи“, 22 май 2013 г. ([url](#)).

⁽²⁴⁹⁾ „Гардиън“, „Схемата за живот на ново място за афганистанските преводачи „няма достатъчен обхват“, 22 май 2013 г. ([url](#)); PRI, „Обединеното кралство и Дания ще дадат визи на афганистански преводачи“, 22 май 2013 г. ([url](#)).

⁽²⁵⁰⁾ „Гардиън“, „Рискът афганистанските преводачи да бъдат провалени от бюрокрацията“, 22 май 2013 г. ([url](#)); „Гардиън“, „Схемата за живот на ново място за афганистанските преводачи „няма достатъчен обхват“, 22 май 2013 г. ([url](#)); „БиБиСи Нюз“, „Беше поискано разяснение за визи за Обединеното кралство за афганистански преводачи“, 22 май 2013 г. ([url](#)).

⁽²⁵¹⁾ Refugees.dk, Документация: Афганистанските преводачи, 9 юни 2015 г. ([url](#)).

⁽²⁵²⁾ Рубин, Б. и Рудфорт, К., „Подобряване на достъпа до образование: Предизвикателства и възможности в Афганистан“, май 2016 г. ([url](#)), стр. 4; Министерство на образованието, „Ислямското образование - Афганистан“, 15 септември 2006 г., достъпно на: ([url](#)); .

⁽²⁵³⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

религиозното образование се различава ⁽²⁵⁴⁾. *Дар ул хифаз [Dar ul hifaz]* са училища, специализирани в преподаването на запаметяване на *Корана* наизуст, които не трябва да се бъркат с медресетата ⁽²⁵⁵⁾.

1.2.4.2 Атакуване на образователни институции след 2001 г.

По време на управлението си през 90-те талибаните „затварят училищата за момичета и ограничават другите форми на нерелигиозно образование“ ⁽²⁵⁶⁾. Когато отново се появиха като бунт през 2004-2005 г., те проявиха враждебност към училищата, управлявани от Министерството на образованието - *мактаби*, които те считат за „агенти на чуждо влияние“, според учените Рубин и Рудфорд ⁽²⁵⁷⁾. Насилието над училищата достигна своя пик през 2006 г., като десетки ученици и учители бяха убити, а стотици училища бяха изгорени или насилствено затворени ⁽²⁵⁸⁾.

Обществата обаче не оказаха голяма подкрепа за насилието и талибаните се сблъскаха с враждебна реакция от селяни, които искаха децата им да могат да ходят на училище ⁽²⁵⁹⁾. Талибаните позволяват на училищата да се отворят отново, ако се изпълнят определени изисквания: да се приеме талибанската учебна програма, основана на учебните програми и учебници на муджахидините от 80-те години на миналия век, и да бъдат наети учители по религиозни предмети, свързани с талибаните, обикновено в допълнение към учители, получаващи заплащане от Министерството на образованието ⁽²⁶⁰⁾.

От 2009 г. училищата и учителите бяха премахнати от списъка с цели на талибаните, което доведе до реално намаляване на атаките срещу училища и персонал ⁽²⁶¹⁾. През 2012 г. „МООНСА стигна до заключението, че обстоятелствата за скорошните или продължаващите закривания са разнообразни и не сочат към единна стратегия за закриване на училищата“ ⁽²⁶²⁾. Все още училищата продължават да бъдат атакувани редовно, дори след тази промяна в политиката на талибаните ⁽²⁶³⁾. Някои примери включват:

Трима учители бяха убити, а друг отвлечен от талибаните в провинция Гор през март 2014 г. ⁽²⁶⁴⁾

Учител беше убит в дома си в провинция Орузган през ноември 2015 г. ⁽²⁶⁵⁾

МООНСА регистрира 44 случая на „заплаха и сплашване, насочени срещу персонал и съоръжения, свързани с образованието (включително учители, училищни пазачи и персонал от

⁽²⁵⁴⁾ Борчгревинк, К., „Отвъд границите: многообразие и транснационални връзки в афганистанското религиозно образование“, септември 2010 г., ([url](#)), стр. 19.

⁽²⁵⁵⁾ Борчгревинк, К., „Отвъд границите: многообразие и транснационални връзки в афганистанското религиозно образование“, септември 2010 г., ([url](#)), стр. 16.

⁽²⁵⁶⁾ Рубин, Б. и Рудфорд, К., „Подобряване на достъпа до образование: Предизвикателства и възможности в Афганистан“, май 2016 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽²⁵⁷⁾ Рубин, Б. и Рудфорд, К., „Подобряване на достъпа до образование: Предизвикателства и възможности в Афганистан“, май 2016 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽²⁵⁸⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Учител в гимназия обезглавен в Афганистан“, 5 януари 2006 г. ([url](#)); „Ню Йорк Таймс“, „Образование в Афганистан: мъчителен избор“, 9 юли 2007 г. ([url](#)); Джустоци, А. и Франко, К., „Битката за училищата: талибаните и държавното образование“, 13 декември 2011 г. ([url](#)).

⁽²⁵⁹⁾ Джустоци, А. и Франко, К., „Битката за училищата: талибаните и държавното образование“, 13 декември 2011 г. ([url](#)).

⁽²⁶⁰⁾ Джустоци, А. и Франко, К., „Битката за училищата: талибаните и държавното образование“, 13 декември 2011 г. ([url](#)).

⁽²⁶¹⁾ Джустоци, А. и Франко, К., „Битката за училищата: талибаните и държавното образование“, 13 декември 2011 г. ([url](#)); Рубин, Б. и Рудфорд, К., „Подобряване на достъпа до образование: Предизвикателства и възможности в Афганистан“, май 2016 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽²⁶²⁾ МООНСА, „Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Средногодишен доклад 2012 г.“, юли 2012 г. ([url](#)), стр. 33.

⁽²⁶³⁾ „Хаама прес“, „100 учители и служители в образованието са убити в Афганистан според Министерство на образованието“, 10 август 2013 г. ([url](#)).

⁽²⁶⁴⁾ „Паджук афган нюз“, „Талибаните убиха трима учители в Гор“, 9 март 2014 г. ([url](#)).

⁽²⁶⁵⁾ „Хаама прес“, „Неидентифицирани въоръжени мъже убиха учител и неговия син в квартал Хас Орузган на Орузган“, 29 ноември 2015 г. ([url](#)).

Министерство на образованието)“ през 2016 г., което представлява 41% намаление на броя на случаите в сравнение с 2015 г. ⁽²⁶⁶⁾. През 2016 г. МООНСА и UNICEF заявиха:

„В Афганистан, персоналът в сферата на образованието, включително учениците, продължава да се сблъсква с преки атаки и заплахи от антиправителствените сили поради асоциирането им с образованието, осигурено от правителството. Например, МООНСА е регистрирала множество случаи на учители, наети от правителството на Афганистан, които са били убити, бити, похитени или застрашени от антиправителствени сили, след като са били обвинени в подкрепа на правителството.“ ⁽²⁶⁷⁾.

През 2012 г. МООНСА докладва за директиви на талибаните, разпространени в няколко провинции до провинциални

Дирекции по образование, предлагащи подробна критика на конкретно съдържание в учебниците:

„Препоръчаните от тях редакции включваха твърдения, че класовете по музика трябва да бъдат премахнати, правото на образование на жените не е абсолютно (момичетата трябва да се обучават през детството, а след това - не), има разлика между редовна война и свещена война (Джихад), правото на живот трябва да прави разлика между самоубийство и мъченичество, а религиите не са равни“ ⁽²⁶⁸⁾.

1.2.4.3 Позиция на талибаните към образованието към 2017 г.

Талибаните редовно излизат с изявления, в които твърдят, че подкрепят образованието ⁽²⁶⁹⁾ и обявяват абсолютна забрана за атаки срещу образованието. Например в изявление на талибаните от август 2016 г. се казва (преведено от Борхан Осман):

„Според принципите на Ислямското емирство, никой муджахидин няма разрешение да унищожи мост или да изгори училище. . . . Нашите сънародници трябва да са наясно, че муджахидините от Ислямското емирство никога умишлено не навреждат на нито едно училище или обществена собственост. Ръководството на Емирството многократно е привличало вниманието на муджахидините към защитата на тези институции“ ⁽²⁷⁰⁾.

Нападенията срещу училища и преподаватели вече „не са систематични, но все още се случват“, според Рубин и Рудфорд ⁽²⁷¹⁾. Някои примери включват:

Служител на провинциалното училищно ръководство беше убит при атентат с бомба през май 2017 г. в Газни ⁽²⁷²⁾

През юли 2017 г. заместник-директорът по ислямско образование в Каписа е убит от член на семейството, член на талибаните ⁽²⁷³⁾.

Според проучване от 2016 г. на Отдел за изследвания и оценка в Афганистан (AREU), независим изследователски център за научни изследвания със седалище в Кабул, настоящата цел на бунтовниците не е закриването на училищата, както беше в насилствената им кампания от 2006-2008 г., а да получат контрол

⁽²⁶⁶⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданите лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 22.

⁽²⁶⁷⁾ МООНСА и UNICEF, „Образование и здравеопазване в риск“, април 2016 г. ([url](#)), стр. 10.

⁽²⁶⁸⁾ МООНСА, „Афганистан. Защита на гражданите във въоръжения конфликт. Средногодишен доклад 2012 г.“, юли 2012 г. ([url](#)), стр. 33.

⁽²⁶⁹⁾ Рубин, Б. и Рудфорд, К., „Подобряване на достъпа до образование: Предизвикателства и възможности в Афганистан“, май 2016 г. ([url](#)), стр. 11.

⁽²⁷⁰⁾ Осман, Б., „Нападението срещу Американския университет в Кабул (2): Кой го направи и защо?“, 5 септември 2016 г. ([url](#)).

⁽²⁷¹⁾ Рубин, Б. и Рудфорд, К., „Подобряване на достъпа до образование: Предизвикателства и възможности в Афганистан“, май 2016 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽²⁷²⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (29 май 2017 г.), 29 май 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽²⁷³⁾ „Паджук афган нюз“, „Талибаните застреляха служител в сферата на образованието в Каписа“, 1 юли 2017 г. ([url](#)); „Хаама прес“, „Служител в сферата на образованието в Каписа беше застрелян от собствения си брат, свързан с талибаните“, 1 юли 2017 г. ([url](#)).

над тях. Този контрол се утвърждава чрез местни сделки със служители на местната власт. Такива достигнати уговорки включват договорености по учебната програма, като талибаните могат да проверяват училищата редовно ⁽²⁷⁴⁾. В провинция Пактика обаче десетки училища остават затворени поради несигурност. Местните жители, интервюирани от „Паджуок афган нюз“, обвиняват отделни лица от талибаните за затварянето на тези училища, а не движението на талибаните ⁽²⁷⁵⁾.

Според Джустоци, „образователните служители могат да работят, ако техният отдел по образование или училище подпише споразумение с талибаните, промени учебната програма и учебниците, наеме преподаватели, препоръчани от талибаните за религиозните предмети и позволи на талибаните да наблюдават училището“ ⁽²⁷⁶⁾. Според Неамат Ноджуми обаче,

„Това партньорство между талибани и правителство е локализирана практика само на юг, особено в спорните райони в Хелманд. Дори в Хелманд случаят не е такъв в цялата провинция, особено в град Лашкаргах. Отношението на талибаните към финансираните от правителството образователни съоръжения и усилия са враждебни в много други оспорвани райони на страната. По принцип талибаните разглеждат настоящата образователна система като разширение на „морално корумпираното“ афганистанско правителство, което насърчава влиянието на неверниците. Причината талибаните да започнат да толерират училищата [...] е главно заради популярността на образованието в Афганистан. Иначе те отхвърлят изцяло образователната система на правителството на Афганистан“ ⁽²⁷⁷⁾. (Вж. [1.1.4.1 Целта на кампанията на талибаните за преследване](#))

В съобщение на „БиБиСи“ от юни 2017 г. от Хелманд е документирано как талибаните управляват училища, все още финансирани от правителството. Те продължават да използват правителствени учебници и са направили само незначителни промени в учебната програма. Правителствените инспектори дори все още имат достъп до училищата ⁽²⁷⁸⁾. Абубакар Сидики заяви, че учителите в селските райони често са приветствани от местните общности и затова често са толерирани дори в общности под контрол на талибаните, ако не се изказват против талибаните ⁽²⁷⁹⁾. Борхан Осман заяви също така, че в стремежа си да се представят като жизнеспособна алтернатива на афганистанското правителство, което се грижи за местните общности, самият факт, че човек е учител или служител в Министерството на образованието, сам няма да доведе до преследване, освен ако този човек не се противопоставя открито на талибаните или е считан за шпионин, предаващ информация на провинциалното правителство, разузнавателните агенции или определени политически партии ⁽²⁸⁰⁾. Неамат Ноджуми добави, че макар това „може да е точно за Хелманд и части от южните райони. Би било трудно да се установи това като реалност на място за останалата част от Афганистан. Талибаните толерират местните учители не заради уважение към официалната образователна система, а защото те не могат лесно да елиминират местните учители на определено място. Често пъти това ниво на толерантност има локализирана социална и политическа обосновка“ ⁽²⁸¹⁾.

Според проучване от 2016 г. на ОИОА има големи регионални различия в тези достигнати договорености, в зависимост от това кой управлява бунтовниците, кой е провинциалният елит или медиатор, кой ръководи провинциалните ресорни министерства и каква е тяхната сила и връзка един с друг и с политическия център в Кабул ⁽²⁸²⁾. И дори тогава,

⁽²⁷⁴⁾ ОИОА, „Политическата икономика на предоставянето на образователни и здравни услуги в Афганистан“, януари 2016 г. ([url](#)), стр. 30-31.

⁽²⁷⁵⁾ „Паджуок афган нюз“, „Първи училищен звънец от 4 години за деца от Пактика“, 23 март 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁷⁶⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплъщване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽²⁷⁷⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽²⁷⁸⁾ „БиБиСи Нюз“, „Територия на талибаните: Животът в Афганистан под властта на бунтовниците [видео]“, 7 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁷⁹⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽²⁸⁰⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽²⁸¹⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽²⁸²⁾ ОИОА, „Политическата икономика на предоставянето на образователни и здравни услуги в Афганистан“, януари 2016 г. ([url](#)), стр. 25, 29.

местните договорени сделки с талибаните не гарантират защита на учителите, отчасти поради наличието на мобилни бунтовнически групировки, които не се чувстват обвързани с нито едно населено място ⁽²⁸³⁾. Ананд Гопал по подобен начин обясни, че има тенденция преследването да бъде много по-силно и непредсказуемо в оспорваните райони, в ситуации, в които лоялността е неясна за въоръжените участници, които се опитват да упражняват контрол над населението ⁽²⁸⁴⁾. Неамат Ноджуми подчертава, че „тези договорени споразумения са напълно неформални и изключително местни. Те са много крехки и могат да завършат след отстраняване на по-високо ниво и при двете страни“ ⁽²⁸⁵⁾.

Борхан Осман предполага, че има промяна в политиката за преследване. Въпреки че по принцип университетите са толерирани, някои институции като Американския университет в Афганистан (AUAF) са били легитимни цели поради връзките си със САЩ ⁽²⁸⁶⁾. САЩ финансират 70% от разходите на университета ⁽²⁸⁷⁾. Американският университет в Афганистан беше атакуван два пъти през август 2016 г., когато двама негови чуждестранни професори бяха отвлечени от талибаните и по-късно същия месец 13 души, включително 7 студенти и един професор, бяха убити при комплексна атака ⁽²⁸⁸⁾. През януари 2017 г. Министерството на висшето образование призова за замяна на всички преподаватели в чуждите университети с афганистанци, отчасти поради съображения за сигурност ⁽²⁸⁹⁾.

Други случаи на сплашване включват натиск на учителите да не взимат заплатите си в банката. Талибаните оправдаха тези стъпки в борбата си срещу корупцията и „призрачните учители“ ⁽²⁹⁰⁾. В други случаи талибаните поставиха като условие за повторното отваряне на училищата парите от Министерството на образованието да отидат при талибаните, талибаните да могат да назначават учители и ръководители и да могат да определят учебната програма ⁽²⁹¹⁾.

1.2.4.4 Жени в образованието

Анализаторите Осман и Гопал заявиха, че въз основа на обширен изследователски документ за 2016 г., базиран на интервюта с висши талибански лидери, „изглежда, че не съществува ясна насока от ръководството за това как полевите командири трябва да се справят с въпроси като училищата за момичета [и] обществената роля на жените“ ⁽²⁹²⁾. МООНСА и UNICEF обаче заявиха, че „през 2015 г. антиправителствените елементи умишлено ограничават достъпа на жените и момичетата до образование, включително закриване на училища за момичета, забрана за образование след 4 или 6 клас и пълна забрана за образование за жени и момичета“ ⁽²⁹³⁾.

Продължават да пристигат съобщения в медиите за закриването на училищата за момичета, например:

През 2015 г. в Логар 12 училища за момичета бяха затворени, след като талибаните отпратиха заплахи, че ще изгорят училищата и ще убият служителите и учениците ⁽²⁹⁴⁾.

⁽²⁸³⁾ ОИОА, „Политическата икономика на предоставянето на образователни и здравни услуги в Афганистан“, януари 2016 г. ([url](#)), стр. 3.

⁽²⁸⁴⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽²⁸⁵⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽²⁸⁶⁾ „Мрежа на афганистанските анализатори“, „Нападението срещу американския университет в Кабул (1): Какво се случи и кои бяха жертвите“, 4 септември 2016 г. ([url](#)).

⁽²⁸⁷⁾ „Вашингтон пост“, „Американският университет в Кабул току-що отвори врати след терористично нападение. Сега той е изправен пред нови заплахи“, 15 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁸⁸⁾ „Паджук афган нюз“, „Американският университет моли талибаните да освободят неговите професори“, 14 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁸⁹⁾ „Паджук афган нюз“, „От частни университети беше поискано да не наемат чуждестранни преподаватели“, 12 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁹⁰⁾ „Паджук афган нюз“, „Талибаните молят учителите да съставят резултати в тяхно присъствие“, 19 май 2017 г. ([url](#)); „Паджук афган нюз“, „Талибаните предупреждават учителите в Газни да не получават заплати чрез банки“, 5 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁹¹⁾ Рубин, Б. и Рудфорд, К., „Подобряване на достъпа до образование: Предизвикателства и възможности в Афганистан“, май 2016 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽²⁹²⁾ Осман, Б. и Гопал, А., „Възгледи на талибаните за бъдеща държава“, юли 2016 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽²⁹³⁾ МООНСА и UNICEF, „Образование и здравеопазване в риск“, април 2016 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽²⁹⁴⁾ „Паджук афган нюз“, „12 училища за момичета в Логар бяха затворени след заплахи от талибаните“, 27 юни 2015 г. ([url](#)).

През първата половина на 2015 г. шест училища за момичета са били атакувани в източните провинции Нангархар и Конар ⁽²⁹⁵⁾.

В района на Шинданд в провинция Херат през 2017 г. редица училища за момичета остават затворени поради постоянните заплахи от талибаните ⁽²⁹⁶⁾.

Едва след „неизтощими усилия на местните старейшини“, единствените три училища за момичета в район Аласей в Каписа са могли да отворят отново през 2017 г. ⁽²⁹⁷⁾.

Съобщават се също и случаи на насилие, насочено срещу учителки, включително:

Талибаните отвлякоха две учителки в Гор през ноември 2016 г. ⁽²⁹⁸⁾.

ИЖВМ съобщи през декември 2016 г., че учителки многократно са били отвличани от бунтовници в Гор ⁽²⁹⁹⁾.

1.2.5 Религиозни учени

МООНСА заяви, че „цивилните жертви от нападения, умишлено насочени към религиозни лица и места за поклонение“ рязко нарастват през 2016 г. ⁽³⁰⁰⁾. Според МООНСА убийствата са насочени към „мули, които са изразили проправителствени възгледи или са осъдили цивилните жертви, причинени от антиправителствени елементи“ ⁽³⁰¹⁾. Според статия в „Ню Йорк Таймс“, „думите им имат тежест в много части на обществото и те са упорито ухажвани, за да дадат подкрепата си и често са убивани заради критиките си“ ⁽³⁰²⁾. Според Неамат Ноджуми „повечето от тези духовници са убити главно защото подкрепят правителството или просто отхвърлят теориите и идеологията на талибаните на базата на умерена форма на ислям, практикувана в Афганистан от векове, [например], суфизъм“ ⁽³⁰³⁾. „Ню Йорк Таймс“ съобщава, че стотици религиозни учени са били убити от 2001 г. насам, с увеличение на броя през последните две години ⁽³⁰⁴⁾. Според Ананд Гопал това се случва предимно в райони, където талибаните не упражняват пълен контрол ⁽³⁰⁵⁾.

Причината за тази кампания за преследване е, че талибаните се страхуват от критики от *улема* повече, отколкото от други участници в обществото. Само те са в състояние да делегитимизират религиозната идеология на талибаните ⁽³⁰⁶⁾. *Улема* често са се изказвали против някои бунтовнически тактики на религиозна основа ⁽³⁰⁷⁾. Неамат Ноджуми добави, че и талибаните, и афганистанското правителство имат свои собствени *улеми* ⁽³⁰⁸⁾.

Примерите за преследване на религиозни учени, не за всички от които е поета отговорност публично от талибаните, включват:

⁽²⁹⁵⁾ „Хаама прес“, „Неидентифицирани въоръжени лица взривиха училището за момичета в Нангархар“, 13 юли 2015 г. ([url](#)).

⁽²⁹⁶⁾ „Паджук афган нюз“, „42 училища остават затворени в районите на Херат“, 29 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁹⁷⁾ „Паджук афган нюз“, „3 закрити училища за момичета в Каписа отвориха отново“, 3 март 2017 г. ([url](#)).

⁽²⁹⁸⁾ „Хаама прес“, „Талибански бойци отвлякоха 2 учителки в провинция Гор“, 24 ноември 2016 г. ([url](#)).

⁽²⁹⁹⁾ ИЖВМ, „Афганистан: Образователната система на Гор е близо до рухване“, 5 декември 2016 г. ([url](#)).

⁽³⁰⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 35.

⁽³⁰¹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2015 г.“, февруари 2016 г. ([url](#)), стр. 47.

⁽³⁰²⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Мишена на талибаните: ислямски учени“, 28 май 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁰³⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽³⁰⁴⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Мишена на талибаните: ислямски учени“, 28 май 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁰⁵⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽³⁰⁶⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Мишена на талибаните: ислямски учени“, 28 май 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁰⁷⁾ „Толо Нюз“, „Съветът на Улема осъжда убийството на Джамал като „неислямско“, 18 октомври 2013 г. ([url](#)); „Паджук афган нюз“, „Религиозни учени декларират продължаващ конфликт срещу исляма“, 14 август 2015 г. ([url](#)); „Толо Нюз“, „Съвет на Улема: указ за Джихад в Афганистан е недопустим“, 14 март 2017 г. ([url](#)); „Толо Нюз“, „Съвет на Улема: Бунтовническите нападения няма да разделят афганистанците“, 18 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁰⁸⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

През ноември 2013 г. въоръжени мъже на мотоциклет убиха заместник-ръководителя на Съвета на Улема в Кандахар ⁽³⁰⁹⁾.

През август 2015 г. член на върховния Съвет на Улема беше убит при нападение на талибаните на пътя между Тирин Кот, Орузган и Кандахар ⁽³¹⁰⁾.

През май 2016 г. въоръжени мъже на мотоциклет убиха имам в град Кандахар ⁽³¹¹⁾.

През май 2017 г. заместник-ръководителят по Ислямски науки в Академията на науките и докторант в университета в Нангархар е прострелян от мотоциклет и убит в Кабул ⁽³¹²⁾.

Също през май 2017 г. председателят на Съвета на ислямските учени в провинцията беше убит в Логар ⁽³¹³⁾.

През май 2017 г. експлозивите, поставени в класната му стая, убиха ръководителя на Съвета на Улема за Парван ⁽³¹⁴⁾.

През юни 2017 г. със самоделно взривно устройство с дистанционно управление беше осъществено нападение срещу седмично събиране на членове на провинциалния съвет на Улема в град Херат ⁽³¹⁵⁾.

През август 2017 г. беше убит заместник-ръководителят на провинциалния съвет на Улема в Газни ⁽³¹⁶⁾.

През септември 2017 г. ръководителят на Съвета на Улема в Каписа беше разстрелян и убит близо до дома си ⁽³¹⁷⁾.

МООНСА също така съобщава, че религиозните лидери могат да бъдат убити „заради осъществяване на погребална церемония на починал член на националните сили за сигурност на Афганистан, въпреки предупрежденията да не го правят“ ⁽³¹⁸⁾.

1.2.6 Хуманитарни работници

1.2.6.1 Медицински работници

Според проучването на ОИОА от 2016 г. относно предоставянето на образование и здравни услуги, насилието над здравните институции е „много по-рядко срещано“ от насилието над образователните институции ⁽³¹⁹⁾. През 2016 г. обаче МООНСА регистрира 119 инцидента, засягащи здравни заведения или здравни работници, при които е имало 23 жертви ⁽³²⁰⁾ - в сравнение с 94 инцидента, засягащи образованието, от които 44 пряко насочени към образователния персонал и институциите ⁽³²¹⁾. Инцидентите включват предимно заплахи, сплашване, тормоз и отвлечение на медицински персонал, включително шофьори на линейки. Заплахите и сплашването варират от заповед за закриване на клиника или

⁽³⁰⁹⁾ „Паджук афган нюз“, „Заместник-ръководител на съвет на Улема беше застрелян“, 11 ноември 2013 г. ([url](#)).

⁽³¹⁰⁾ „Паджук афган нюз“, „Член на Съвета на Улема беше убит при нападение на талибани“, 29 август 2015 г. ([url](#)).

⁽³¹¹⁾ „Паджук афган нюз“, „Ръководител на молитвите беше застрелян в град Кандахар“, 31 май 2016 г. ([url](#)).

⁽³¹²⁾ „Паджук афган нюз“, „Заемащ висок пост академик беше застрелян от мотоциклетисти в Кабул“, 12 май 2017 г. ([url](#)).

⁽³¹³⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (29 май 2017 г.), 29 май 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽³¹⁴⁾ „Паджук афган нюз“, „Ръководител на Съвета на Улема в Парван беше убит при бомбена атака“, 9 май 2017 г. ([url](#)).

⁽³¹⁵⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 46.

⁽³¹⁶⁾ „Бактар нюз“, „Президентът Гани разкритикува нападение срещу заместник-ръководителя на Съвета на Улема в Газни“, 28 август 2017 г. ([url](#)).

⁽³¹⁷⁾ РСЕ/РС, „Въоръжени мъже убиха ръководителя на религиозен съвет в Североизточен Афганистан“, 9 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽³¹⁸⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2016 г., юли 2016 г. ([url](#)), стр. 16;

МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2015 г., август 2015 г. ([url](#)), стр. 56.

⁽³¹⁹⁾ ОИОА, „Политическата икономика на предоставянето на образователни и здравни услуги в Афганистан“, януари 2016 г. ([url](#)), стр. 3.

⁽³²⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 27.

⁽³²¹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 22.

програма за ваксинации до нареждане на медицинския персонал да плаща данъци ⁽³²²⁾. През първата половина на 2017 г. МООНСА регистрира седем инцидента, при които бяха отвлечени осемнадесет здравни работници ⁽³²³⁾.

Често причината за заплахите срещу болниците и клиниките включва факта, че заведенията лекуват ранени или ранени противници (било то проправителствени или антиправителствени бойци) ⁽³²⁴⁾. (За отношението на правителството към тези лица вж. [2.4 Отношение към служители в областта на здравеопазването и други хуманитарни служители](#)). Ананд Гопал обаче постави под въпрос дали в тези редки случаи, в които здравните работници са преследвани, причината трябва да се търси изцяло при бунтовниците, като се предполага, че често съперничеството или споровете са първоизточник на тези инциденти, включващи преследване ⁽³²⁵⁾.

И тук местните достигнати след преговори договорености с бунтовниците създават пространство за здравните служители. Подобно на образователните институции, клиники (както държавни, така и ръководени от НПО клиники) се нуждаят от сключване на сделка, за да могат да функционират ⁽³²⁶⁾. Според Джустоци здравните служители „могат да работят, ако приемат лечение на ранен кадър на талибаните“ ⁽³²⁷⁾. Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси съобщава, че здравните работници са били принудени да лекуват войник или боец под заплаха с огнестрелно оръжие ⁽³²⁸⁾. При един инцидент в Баглан през май 2017 г. например медицински работник е убит, след като не е успял да оперира с ранен бунтовник поради липса на капацитет или съоръжения ⁽³²⁹⁾. В Баглан талибаните наредиха медицинско заведение да се премести в зона под техен контрол, за да могат медиците да лекуват бойците им ⁽³³⁰⁾. Според лекар, работещ в болница в Муса Кала, Хелманд, и цитиран в доклад на „БиБиСи“ за живота под талибаните от юни 2017 г., системата от болници, управлявана от правителството в райони под контрол на талибаните, среща много проблеми: лекарите не получават заплатите си и липсват медицински консумативи. Понякога талибаните крадат лекарства за себе си ⁽³³¹⁾. В Орузган почти всички клиники, включително централната болница в столицата на провинцията, бяха затворени през септември 2017 г., след като получиха заплахи от талибаните, които контролират по-голямата част от провинцията. Причините, посочени за тези заплахи, бяха, че „талибаните изискват правителството да избира само здравни служители, препоръчани от тяхното бунтовническо движение, както и те да избират местата на всякакви нови клиники. Други официални лица заявиха, че талибаните също искат правителството да изпрати хирурзи и медицински материали в районните клиники, които да се грижат за ранените бунтовници“ ⁽³³²⁾. Талибаните отрекоха да са заплашвали тези здравни заведения и заявиха, че са затворили тези здравни центрове заради корупция и защото правителството е лишило здравните центрове в контролираните от талибаните райони от финансиране и лекарства ⁽³³³⁾.

Както е случаят с учителите, Абубакар Сидики заяви, че лекарите в селските райони често се толерират, дори в общности под контрол на талибаните, ако не говорят открито против талибаните ⁽³³⁴⁾. Това беше потвърдено от Борхан Осман, който коментира, че: „стига да няма

⁽³²²⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 27.

⁽³²³⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 17.

⁽³²⁴⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 28, 30.

⁽³²⁵⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽³²⁶⁾ ОИОА, „Политическата икономика на предоставянето на образователни и здравни услуги в Афганистан“, януари 2016 г. ([url](#)), стр. 3.

⁽³²⁷⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽³²⁸⁾ Служба на ООН за координация на хуманитарните въпроси, Хуманитарен бюлетин Афганистан, брой 65, 30 юни 2017 г. ([url](#)), стр. 8.

⁽³²⁹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 17.

⁽³³⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 17.

⁽³³¹⁾ „БиБиСи Нюз“, „Територия на талибаните: Животът в Афганистан под властта на бунтовниците [видео]“, 7 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽³³²⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Провинция на Афганистан, притисната от талибани, губи достъп до медицинска помощ“, 23 септември 2017 г. ([url](#)); РСЕ/РС, „Заплахи от талибаните принуждават здравните заведения в провинция в Южен Афганистан да се затварят“, 26 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽³³³⁾ „Ислямско емирство Афганистан - Гласът на Джихад“, бележки на говорител на Ислямското емирство относно закриването на здравни центрове в Орузган, 24 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽³³⁴⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

нищо, заради което да се открояват като потенциален враг на талибаните, самият факт, че човек е здравен работник, няма да направи този човек мишена за талибаните“⁽³³⁵⁾.

И тук ситуацията може да се различава между различните райони в зависимост от степента на контрол спрямо степента на оспорване⁽³³⁶⁾. Според „Хюменитериън Ауткъмс“ [Humanitarian Outcomes] независима консултантска организация за изследвания⁽³³⁷⁾, която изготвя „Доклад за сигурността на служителите на подпомагащите сили“ за 2017 г.⁽³³⁸⁾ в оспорвани райони нападенията на талибаните срещу служители на подпомагащите сили се използват „за дестабилизиране на ситуацията и изземване на активи, като същевременно делегитимират сегашния ред и демонстрират сила пред местното население“. В райони, които са под здрав контрол от страна на талибаните, бунтовниците „имат силни стимули да сключват сделки с хуманитарни служители за предоставяне на услуги за населението (а групите за помощ могат да бъдат източник на приходи и чрез наложени „данъци“ и други отстъпки)“⁽³³⁹⁾. Според Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси през 2016 и 2017 г. медицинските заведения са били мишена на 240 атаки, средно 13 инцидента на месец. Най-голям брой инциденти, засягащи здравни заведения или хуманитарни работници, са се случили в Бадгис (16), Орузган (13), Нангархар (11) и Хелманд (3)⁽³⁴⁰⁾. В Нангархар, голяма провинция, поле на спорове⁽³⁴¹⁾, Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси цитира лекари, които съобщават за случаи на преследване, като заплахи и убийства от бунтовници, насочени срещу техни колеги; те заявиха, че са много притеснени да пътуват до работа или до родните си села. Съобщавани са и няколко случая на преследване на членове на семейството на лекари при отвлечение за откуп⁽³⁴²⁾. За талибаните се казва също, че използват отвлеченията като форма на „неформална регистрация“ на хуманитарни работници на териториите, които контролират⁽³⁴³⁾. Службата на ООН за координация на хуманитарните въпроси също така интервюира лекар в Мазар-е Шариф, който за разлика от тези в Нангархар посочи, че не са им отправяни заплахи в резултат на конфликта в тяхното заведение, което обслужва 4000 души в покрайнините на града⁽³⁴⁴⁾.

1.2.6.2 НПО работници

Международната НПО „Сейфти Офис“ [Safety Office] (INSO) - НПО, която предоставя анализ на сигурността на други НПО в конфликтни области, посочва на своя уебсайт

„Макар че инцидентите с НПО, които са директни цели на враждебност, остават рядко срещани, има няколко забележителни случая, в които НПО са били атакувани в резултат или на това, че техните дейности се възприемат като не-неутрални, или като такива в нарушение на културните или религиозните обичаи на Афганистан. Тъй като местната среда за работа става все по-сложна и множеството въоръжени действащи лица придобиват по-широк обхват и в същото време стават по-силно фрагментирани, това представлява риск от ключово значение за НПО“⁽³⁴⁵⁾.

От януари до август 2017 г. INSO регистрира 94 инцидента, засягащи НПО, от които 25 са грабежи и 16 са случаи на сплашване, които са довели до 9 загинали и 10 ранени⁽³⁴⁶⁾.

⁽³³⁵⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽³³⁶⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽³³⁷⁾ „Хюменитериън Ауткъмс“, За нас, няма дата ([url](#)).

⁽³³⁸⁾ Въз основа на Базата данни за сигурността на хуманитарните работници за докладване на инциденти в сигурността срещу хуманитарни работници. „Хюменитериън Ауткъмс“, База данни за сигурността на хуманитарните работници, няма дата ([url](#)).

⁽³³⁹⁾ „Хюменитериън Ауткъмс“, „Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ 2017 г., 31 август 2017 г. ([url](#)), стр. 10.

⁽³⁴⁰⁾ Служба на ООН за координация на хуманитарните въпроси, Хуманитарен бюлетин за Афганистан, брой 65, 30 юни 2017 г. ([url](#)), стр. 6-7.

⁽³⁴¹⁾ „Лонг уор джърнъл“, „Оценка на картата от „Лонг уор джърнъл“: Талибаните контролират или оспорват 45% от афганистанските области“, 26 септември 2017 г. ([url](#));

Осман, Б., „Пропадане към хаоса: Защо Нангархар се превърна в център за „Ислямска държава“?, 27 септември 2016 г. ([url](#)).

⁽³⁴²⁾ Служба на ООН за координация на хуманитарните въпроси, Хуманитарен бюлетин за Афганистан, брой 66, 31 юли 2017 г. ([url](#)), стр. 2.

⁽³⁴³⁾ „Хюменитериън Ауткъмс“, „Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ 2017 г., 31 август 2017 г. ([url](#)), стр. 7.

⁽³⁴⁴⁾ Служба на ООН за координация на хуманитарните въпроси, Хуманитарен бюлетин за Афганистан, брой 66, 31 юли 2017 г. ([url](#)), стр. 2.

⁽³⁴⁵⁾ INSO, „Ключови рискове и управление на смекчаването им в Афганистан“, няма дата ([url](#)).

⁽³⁴⁶⁾ INSO, „Степен на инциденти с НПО в Афганистан“, няма дата ([url](#)).

През 2015 г. никъде по света не е имало повече жертви на атентати срещу хуманитарни работници, отколкото в Афганистан: 101, в сравнение с 42 в Южен Судан, който заема второто място ⁽³⁴⁷⁾. В Афганистан хуманитарните работници са предимно жертви на отвлечения ⁽³⁴⁸⁾.

По отношение на „коефициента на смъртност“, който INSO изчислява въз основа на общия брой на всички убити служители на НПО в страната от служители на национални и международни НПО и Червения кръст, INSO пояснява, че „Там, където няма ясна тенденция на повишаване на смъртни случаи сред служители на НПО, ние оценяваме, че *не съществува системно преследване на НПО* и че смъртните случаи настъпват по-скоро в резултат на контакт с околна несигурност, макар и със случайни събития с определена мишена“ [акцент в оригинала] ⁽³⁴⁹⁾. В изявлението си по повод на *Айд-ул Адха* публикуван на уебсайта на талибаните, лидерът на талибаните Хайбатула покани НПО да дойдат в райони под контрола на талибаните и призова своите бойци да осигурят сътрудничество и сигурност за НПО ⁽³⁵⁰⁾. Все пак, според „Хюменитериън Ауткъмс“, неправителствена организация, която следи насието над хуманитарни работници, талибаните са били отговорни за 39% от всички нападения от недържавни въоръжени групировки по целия свят между 2011 и 2016 г. На никоя друга групировка не бяха приписани повече атаки отколкото на афганистанските талибани ⁽³⁵¹⁾.

По време на краткото превземане на град Кундуз през 2015 г. бившият талибански лидер Мула Мансур в изявление, публикувано на уебсайта на талибаните, също призова служителите от НПО да продължат нормално работата си и да докладват проблеми и жалби на талибанската „Комисия за контрол и администрация на НПО и компании“ ⁽³⁵²⁾. И все пак, „МООНСА получи последователни доклади за служители на НПО, които талибаните са набелязани при домашни обиски, привидно въз основа на тяхната възприемана връзка с „чужденци“. МООНСА допълнително изясни: „дори когато отделни талибански командири желаят да гарантират защитата на персонала и имуществото на НПО, те изпитват трудности в постигането на това предвид броя на различните групировки, участващи в сраженията и липсата на централизирана структура за командване и контрол в Кундуз“ ⁽³⁵³⁾.

Особено по-младите и с по-нисък ранг членове на бунтовническите групировки, интервюирани от „Хюменитериън Ауткъмс“, често обвиняват хуманитарните работници в „обида и нарушаване на ислямските постулати“, особено ако са участвали в насърчаването на правата на жените ⁽³⁵⁴⁾.

1.2.6.3 Други категории хуманитарни работници

Осемнайсет от 95 инцидента на нападения срещу здравните работници, регистрирани от МООНСА през 2016 г. бяха насочени програми за **ваксинация срещу полиомиелит** ⁽³⁵⁵⁾. UNICEF, цитиран от МООНСА, регистрира 20 инцидента, свързани с конфликти с участието на работници в сферата на ликвидиране на полиомиелита, при които пряка мишена е била програмата за ликвидиране на полиомиелита. Заплахите и сплашването преминали в забрани, които в основната си част са приключили чрез

⁽³⁴⁷⁾ „Хюменитериън Ауткъмс“, „Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ - 2016 г. - Данни от пръв поглед, налично на: ([url](#)).

⁽³⁴⁸⁾ „Хюменитериън Ауткъмс“, „Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ - 2016 г. - Данни от пръв поглед, и достъпно на: ([url](#)); „Хюменитериън Ауткъмс“, „Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ 2017 г., 31 август 2017 г. ([url](#)), стр. 3. ⁽³⁴⁹⁾ INSO, „Ниво на смъртност в НПО - януари до юли 2017 г.“, няма дата ([url](#)).

⁽³⁵⁰⁾ „Ислямско емирство Афганистан - Гласът на Джихад“, Съобщение за приветствие на уважавания Амир ал-Муминин, Шиек-ул-Хадит Хибатула Ахундзада, (Нека Аллах да го защити), по повод Еид-ул-Адха, 30 август 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁵¹⁾ „Хюменитериън Ауткъмс“, „Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ 2017 г., 31 август 2017 г. ([url](#)), стр. 7.

⁽³⁵²⁾ Ислямско емирство Афганистан, цитирано в: МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на гражданите във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 26.

⁽³⁵³⁾ МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на гражданите във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 16-17.

⁽³⁵⁴⁾ „Хюменитериън Ауткъмс“, „Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ 2017 г., 31 август 2017 г. ([url](#)), стр. 14.

⁽³⁵⁵⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданите във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 28.

посредничество на местни и уважавани старейшини ⁽³⁵⁶⁾. През май 2017 г. по един работник от сферата на борба с полиомиелита беше стреляно и той беше ранен в Хост ⁽³⁵⁷⁾. В Кундуз, където талибаните блокираха ваксинациите срещу полиомиелит в продължение на 15 месеца, основната причина за блокадата беше искане от талибаните за изграждането на травматологична клиника за лечение на цивилни и ранени бойци, но бяха цитирани и подозрения сред селяните, че екипите за борба с полиомиелита може да са инфилтрирани от шпиони ⁽³⁵⁸⁾.

Друга специфична категория хуманитарни работници са **работещите по обезвреждане на мини**. През 2016 г. МООНСА регистрира 19 жертви и отвлечането на 110 цивилни при инциденти с хуманитарни служители, работещи по обезвреждане на мини. През първата половина на 2017 г., според МООНСА, при инциденти, насочени към хуманитарни служители, работещи по обезвреждане на мини, бяха отвлечени четирима цивилни, но нямаше цивилни жертви ⁽³⁵⁹⁾. От 2010 г. насам 90 убийци са убити, 120 ранени и 720 отвлечени, съобщи АП през юни 2017 г. ⁽³⁶⁰⁾. Най-често служителите, работещи по обезвреждане на мини са атакувани, защото разчистват мини или поставени от талибаните, или защото талибаните имат полза от минно поле, което не може да бъде използвано от други сили ⁽³⁶¹⁾. МООНСА също така отбелязва, че бунтовниците често крадат или унищожават превозни средства и оборудване за обезвреждане на мини ⁽³⁶²⁾.

1.2.7 Племенни старейшини

Талибаните са наказвали и убивали местни старейшини, възприемани като проправителствени ⁽³⁶³⁾. Според Ананд Гопал това са предимно племенни старейшини, които са част от областни шури или Областни събрания за развитие (DDA) и са предимно в райони, където талибаните не упражняват пълен контрол върху района ⁽³⁶⁴⁾. МООНСА регистрира през 2016 г. 69 атаки, насочени към племенни старейшини, резултатът от които са 185 жертви ⁽³⁶⁵⁾. През първите шест месеца на 2017 г. се случиха 29 атаки в сравнение с 19 през първите шест месеца на 2016 г. ⁽³⁶⁶⁾. Въпреки че талибаните не са поели публично отговорност за всички тези инциденти, примерите включват:

През януари 2016 г. атентатор самоубиец атакува дома на виден старейшина в град Джалалабад, Нангархар, където в този момент се бяха събрали няколко старейшини ⁽³⁶⁷⁾.

През март 2017 г. талибаните държах в плен четирима племенни старейшини за повече от 40 дни в Логар ⁽³⁶⁸⁾. През май 2016 г. талибаните разстреляха виден и влиятелен старейшина във Фара ⁽³⁶⁹⁾. Старейшина, известен с решаването на племенни спорове, бе разстрелян в джамия в Хост

през юни 2017 г. ⁽³⁷⁰⁾.

Експлозивни, прикрепени към колата му, причиниха смъртта на племенен старейшина от Нангархар през юли 2017 г. ⁽³⁷¹⁾.

⁽³⁵⁶⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 31.

⁽³⁵⁷⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 17.

⁽³⁵⁸⁾ „Гардиън“, „Полиомиелитът в Афганистан: Американците бомбардират децата ни ежедневно, защо биха се интересували?“, 10 април 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁵⁹⁾ МООНСА, „Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 73; МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 21.

⁽³⁶⁰⁾ АР, „Афганистанските служители, работещи по обезвреждане на мини, се вкопчват в трудни, но силно необходими работни места“, 20 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁶¹⁾ МООНСА, „Служители, работещи по обезвреждане на мини, на огневата линия“, 18 януари 2011 г. ([url](#)).

⁽³⁶²⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2016 г., юли 2016 г. ([url](#)), стр. 30;

⁽³⁶³⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на цивилните в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽³⁶⁴⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽³⁶⁵⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 73.

⁽³⁶⁶⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 42.

⁽³⁶⁷⁾ „БиБиСи Нюз“, „Атентатор-самоубиец в Афганистан атакува старейшини в Джалалабад и уби 13 души“, 17 януари 2016 г. ([url](#)).

⁽³⁶⁸⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция

(13 март 2017 г.), 13 март 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽³⁶⁹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2016 г., юли 2016 г. ([url](#)), стр. 60;

⁽³⁷⁰⁾ „Паджук афган нюз“, „Племенен старейшина в Хост застрелян в джамия“, 26 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁷¹⁾ „Хаама прес“, „Племенен водач е сред петима убити или ранени при експлозия в Нангархар“, 8 юли 2017 г. ([url](#)).

1.2.8 Врагове на талибаните

Джустоци определя „враговете на талибаните“ като „лидери и ключови членове на партии и групировки, враждебни спрямо талибаните, като личности на високо ниво, убити през 2011 г.: лидер на партията Джамиат-е Ислами и председател на Висшия съвет за мир Бурханудин Рабани; Управителя на Орузган и влиятелна фигура Джан Мохамад; или командира на полицията за Северен Афганистан, генерал Дауд; Влиятелната фигура в Кандахар и брат на президента Карзай, Ахмад Уали Карзай ⁽³⁷²⁾. За хора като тези мишени, д-р Джустоци заявява, че не вижда възможност някой от такъв ранг да се разкайва и че талибаните не виждат нужда да отправят предупреждение към тези високопоставени лица, преди да бъдат атакувани ⁽³⁷³⁾.

Враговете на талибаните могат да включват и членове на други въоръжени групировки, действащи в страната, като Хезб-е Ислами, въоръженото крило на която, ръководено от Гулбудин Хекматяр, подписа мирно споразумение с правителството на Афганистан ⁽³⁷⁴⁾. От страх от отмъщение от талибаните бойците на Хезб-е Ислами отказаха да се разоръжат ⁽³⁷⁵⁾. Въпреки че активни членове на талибаните са живели и все още живеят сред членовете на Хезб-е Ислами в Пакистан ⁽³⁷⁶⁾ са извършени убийства на членове на Хезб-е Ислами. Членовете на Хезб-е Ислами предположиха, че тези (опити за) убийства са се случили „в резултат на „тайно споразумение“ между местните служители и талибаните“ ⁽³⁷⁷⁾. Примери за атакуване от неизвестни извършители включват убийството на командир на Хезб-е Ислами, разстрелян в джамия в Логар през юни 2017 г. ⁽³⁷⁸⁾; в Баглан през юли 2017 г. ⁽³⁷⁹⁾ и нападение срещу високопоставен член на Хезб-е Ислами, който едва избегна целенасочен опит за покушение в Кабул през септември 2017 г. ⁽³⁸⁰⁾.

Талибаните могат индивидуално да преследват и членове на други въоръжени групировки. В Нангархар през август 2017 г. „Хаама прес“ съобщи, че талибаните са осъдили на смърт двама членове на „Ислямска държава в провинция Хорасан“ и са ги екзекутирали по обвинение в убийство на цивилни и на талибани ⁽³⁸¹⁾.

1.2.9 Журналисти, медийни работници и защитници на правата на човека

МООНСА посочва, че журналистите и представителите на гражданското общество, които изразяват мнения, наблюдават и докладват за нарушения на човешките права и злоупотреби, се натъкват на „среда на заплахи и сплашване“, която се дължи както на бунтовниците, така и на държавните служители ⁽³⁸²⁾.

Като цяло медиите представляват важна част от пропагандата на талибаните. Журналистите са използвани за бързо разпространение на посланията им. Техните говорители се обаждат на репортери с последните си новини, систематично изпращат имейли или текстови съобщения и отговарят на телефона при обаждане от

⁽³⁷²⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 11; „БиБиСи Нюз“, „Афганистан: висш полицейски ръководител убит при бомбен взрив“, 29 май 2011 г. ([url](#)); „Гардиън“, „Ахмед Уали Карзай, лицето на корупцията и беззаконие в съвременен Афганистан“, 12 юли 2011 г. ([url](#)); „БиБиСи Нюз“, „Афганистан: Високопоставен помощник на президент Карзай беше убит“, 17 юли 2011 г. ([url](#)).

⁽³⁷³⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12, 15.

⁽³⁷⁴⁾ „Мрежа на афганистанските анализатори“, „Завръщането на Хекматяр в Кабул: четиво за обстоятелствата от „Мрежа на афганистанските анализатори“, 4 май 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁷⁵⁾ РСЕ/РС, „Бойците на Хекматяр отказват да се разоръжат в Афганистан“, 11 май 2017 г. ([url](#)); Рутиг, Т., „Въпрос на регистрация: напрежение между фракции в Хезб-е Ислами“, 25 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁷⁶⁾ Музхари, Ф., „Напускане на Шамшату: бежанците привърженици на Хезб-е Ислами между надежда за завръщане и съмнения за мирното споразумение“, 14 април 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁷⁷⁾ Рутиг, Т., „Въпрос на регистрация: напрежение между фракции в Хезб-е Ислами“, 25 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁷⁸⁾ „Паджук афган нюз“, „Бивш командир на Хезб-е Ислами беше разстрелян при нападение на джамия в Логар“, 22 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁷⁹⁾ „Паджук афган нюз“, „Бивш командир на Хезб-е Ислам беше застрелян в Баглан“, 2 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁸⁰⁾ „Хаама прес“, „Ключов член на Хезб-е Ислами избегна опит за покушение в град Кабул“, 6 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁸¹⁾ „Хаама прес“, „Талибаните екзекутираха двама важни ръководители на „Ислямска държава“ в провинция Нангархар“, 29 август 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁸²⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 32.

журналисти⁽³⁸³⁾. В същото време „Хюман Райтс Уоч“ твърди, че „талибаните и други бунтовнически групировки са заплашвали журналисти, че ще ги принудят да отразяват тяхната версия на новинарски събития и да се въздържат от съобщаване на правителствени изявления“⁽³⁸⁴⁾.

По време на краткото превземане на град Кундуз през 2015 г. талибаните посетиха домовете на няколко журналисти, за да получат информация за местонахождението им. Журналистите, които избягаха от града, бяха особено загрижени за своите контакти и източници, чиито данни се съхраняват в домовете или в офисите им, които бяха разграбени от талибаните⁽³⁸⁵⁾.

В периода след превземането на Кундуз, талибаните отправяха силни заплахи срещу два телевизионни канала - „Толо ТВ“ и „1ТВ“, въз основа на техните предполагаеми фалшиви съобщения за изнасилвания от страна на талибански бойци⁽³⁸⁶⁾. Заплахите се материализираха, когато през януари 2016 г. атентатор самоубиец атакува микробус, превозващ персонал на продуцентска компания, свързана с „Толо ТВ“, причинявайки смъртта на 7 души. Талибаните поеха отговорност за нападението и го свързаха с отразяването на програмата на Кундуз през 2015 г.⁽³⁸⁷⁾. Това събитие беше, според „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“ (AJSC), нестопанска организация, която подкрепя свободата на печата в Афганистан и насърчава безопасността и правата на журналистите, най-смъртоносно нападение срещу медийни служители в конфликта досега, предизвикваща „широко разпространени притеснения сред журналистите и медийната общност в цялата страна“⁽³⁸⁸⁾. Според Борхан Осман, „Толо ТВ“ и „1ТВ“ са били специално извадени от списъка на защитените медии от военната комисия на талибаните под натиск от страна на талибански бойци и „базирани в Пакистан млади фанатици“⁽³⁸⁹⁾.

„Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“ видя промяна през 2016 г. в политиката на талибаните към медиите. Първоначално талибаните търсеха приятелски отношения с медиите с надеждата за по-добро отразяване на дейността им и подобряване на обществения им имидж. От 2016 г. талибаните използват различна стратегия, упражнявайки натиск за благоприятно покритие и предотвратявайки благоприятното за правителството покритие⁽³⁹⁰⁾. Тази промяна в подхода доведе до повече насилие над медийните служители:

През 2016 г. нивото на заплахи и насилие на талибаните срещу журналисти и медии не само достигна своя максимум, но също така стана много по-интензивно и смъртоносно [...]. Паралелно с насилието, талибаните също така увеличиха и засилиха усилията си за контрол върху съдържанието на публикациите и излъчванията на медиите⁽³⁹¹⁾.

Според „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“ през първите шест месеца на 2017 г. е имало 73 случая на насилие срещу журналисти, включително убийства, побои, наранявания и унижения, сплашване и задържане на журналисти. Представлявайки увеличение с 35% в сравнение с първите шест месеца на 2016 г., това число е най-голямото, регистрирано някога от „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“. „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“ твърди, че увеличението на заплахите и насилието срещу журналисти е особено значително в източната част на страната. От януари до юни 2017 г. са убити 10 журналисти и медийни служители. Макар по-голямата част от

⁽³⁸³⁾ РСЕ/РС, „Блогът Гандхара: пропагандата на талибаните срещу дигиталната ера“, 10 юли 2017 г. ([url](#)); „Хюман Райтс Уоч“, „Спрете да съобщавате или ще убием семейството ви“ - заплахи за свободата на медиите в Афганистан“, януари 2015 г. ([url](#)), стр. 35; „Хъфингтън пост“, „Профил на пропагандната тактика на талибаните“, 1 февруари 2010 г. ([url](#)).

⁽³⁸⁴⁾ „Хюман Райтс Уоч“, „Спрете да съобщавате или ще убием семейството ви“ - заплахи за свободата на медиите в Афганистан“, януари 2015 г. ([url](#)), стр. 35.

⁽³⁸⁵⁾ МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на цивилните във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 17.

⁽³⁸⁶⁾ „Ройтерс“, „Афганистанските телевизионни станции са изправени пред заплахи от талибаните след Кундуз“, 18 октомври 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁸⁷⁾ „БиБиСи Нюз“, „Взрив в Кабул: Самоубиец причини смъртта на седем служители на телевизията“, 20 януари 2017 г. ([url](#)); „Ал Джазира“, „Самобийствено нападение на талибаните в Кабул причини смъртта на служители на телевизионната станция“, 21 януари 2017 г. ([url](#)); „Ню Йорк таймс“, „Атентатор самоубиец от талибаните нанесе удар по пълен автобус в Кабул“, 20 януари 2016 г. ([url](#)).

⁽³⁸⁸⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 9.

⁽³⁸⁹⁾ Осман, Б., „Нападението срещу Американския университет в Кабул (2): Кой го направи и защо?“, 5 септември 2016 г. ([url](#)).

⁽³⁹⁰⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 8.

⁽³⁹¹⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 8.

насилието да е извършено от правителствени (свързани с тях) действащи лица, всички убийства са извършени или от талибани, или от „Ислямска държава в провинция Хорасан“ ⁽³⁹²⁾. (За ролята на държавните участници в това насилие вж. [2.3 Атаки от правителството срещу журналисти, медийни служители и защитници на правата на човека](#); за преследване от страна на „Ислямска държава в провинция Хорасан“ срещу медийни служители, вж. [1.5.1 „Ислямска държава в провинция Хорасан“](#)).

През юни 2017 г. „Федерацията на медийните организации и журналисти в Афганистан“ заяви на пресконференция, че осем журналисти са били убити и 20 ранени за един месец ⁽³⁹³⁾. Примерите за убити журналисти, според съобщенията - от талибаните, включват:

Убийството на главен редактор на местна радиостанция в Логар, според съобщенията, след като е получил много заплахи от талибаните ⁽³⁹⁴⁾. Заплахите идваха заради излъчване на женски гласове, развлекателни и политически програми, както и реклами от Националните сили за сигурност ⁽³⁹⁵⁾. Радиостанцията по-рано беше обект на насилствено нападение от силите на НАТО по подозрение за „съобщаване за потенциална вражеска дейност“ ⁽³⁹⁶⁾.

Убийство и намушкване на журналисти по улиците на Калат, Забул, през октомври и ноември 2016 г. - и в двата случая, след като са получили няколко заплахи от талибаните ⁽³⁹⁷⁾.

През февруари 2016 г. двама работници от афганистанското радио „Адиб“ в Пол-е Хомри [Pol-e Khomri] в провинция Баглан бяха нападнати, след което един е в кома. Съобщава се, че талибанските сили застават зад нападението, въпреки че никоя групировка не пое отговорност ⁽³⁹⁸⁾.

Според МООНСА, през 2016 г. талибаните издадоха най-малко единадесет изявления, заплашващи медиите, обвинявайки няколко основни доставчици на новини, „в публикуване на“, вражеска пропаганда“, „разузнаване“, „предубедени съобщения директно от устата на врага“ и „клеветене на муджахидините“ ⁽³⁹⁹⁾. Случаите на сплашване на медии и журналисти от талибаните през 2016 г. са станали, според „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, главно в райони, където талибаните имат най-голямо присъствие и влияние. В тези области:

„те поискаха медиите да избягват излъчването или публикуването на определени въпроси, включващи излъчване или публикуване на търговски съобщения от силите за сигурност, съобщения за мир, женски глас, музика и други видове развлекателни програми. Последните случаи на подобни опити на талибаните да обезсърчат местните медии са наблюдавани в провинциите Вардак, Газни, Логар, Пактия и Пактика. В допълнение, талибаните се опитаха да принудят журналисти и медии чрез сплашване да отразяват новини, свързани с техните дейности. Подобни опити се случват главно в несигурни провинции, където талибаните имат голямо присъствие“ ⁽⁴⁰⁰⁾.

В определени райони на страната талибаните разпространяват насоки за излъчване и публикуване, които те очакват стриктно да бъдат следвани. Например през декември 2016 г. подобни насоки бяха раздадени на медиите в Логар ⁽⁴⁰¹⁾.

⁽³⁹²⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад (януари - юни 2017 г.)“ „Афганистан, опасна страна за журналисти и медии“, 24 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁹³⁾ „Паджук афган нюз“, „8 журналисти убити, 20 ранени за месец: групировка“, 14 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽³⁹⁴⁾ „Толо Нюз“, „Въоръжени лица „екзекутираха“ радиожурналист в Логар“, 18 декември 2016 г. ([url](#)); NAI, „Президентът трябва лично да обърне внимание на случая с убитите журналисти“, 16 декември 2016 г. ([url](#)).

⁽³⁹⁵⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 9.

⁽³⁹⁶⁾ „Паджук афган нюз“, „Сили на САЩ и Афганистан претършуваха радио офис в Логар“, 1 март 2014 г. ([url](#)).

⁽³⁹⁷⁾ AFJC, „Неидентифицирани въоръжени лица застреляха местен журналист в провинция Южен Забул“, 17 октомври 2016 г. ([url](#)); AFJC, „Журналистът беше смъртно ранен след жестоко намушкване в град Калат“, 12 ноември 2016 г. ([url](#)).

⁽³⁹⁸⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г. ([url](#)), стр. 23.

⁽³⁹⁹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 32.

⁽⁴⁰⁰⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽⁴⁰¹⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 9.

Според Държавния департамент на САЩ:

Независима организация, фокусирана върху безопасността на журналистите, продължи да работи в убежище за журналисти, изправени пред заплахи. Той съобщава, че служителите на реда като цяло сътрудничат в подпомагането на журналисти, които са изправени пред достоверни заплахи, въпреки че ограниченият капацитет за разследване води до това, че много случаи остават нерешени. Афганистанската независима асоциация на адвокатите създаде комитет по право за медиите, за да предостави правна подкрепа, експертен опит и услуги на медийните организации ⁽⁴⁰²⁾.

Според съобщенията, афганистанските политически анализатори и коментатори също са били преследвани заради говорене по въпроси като разпокъсаността и слабостите на талибаните или чуждестранната намеса в бунтовете ⁽⁴⁰³⁾.

„Местната стратегия за защитниците на правата на човека в Афганистан“ на ЕС+ за 2016 г., документ, договорен от страните от ЕС и Канада, Норвегия, Швейцария и САЩ и базиран на семинар през 2014 г. с афганистански защитници на правата на човека, посочва, че работата особено на тези лица е „често опасна навсякъде в Афганистан“ ⁽⁴⁰⁴⁾, защото правата на човека „често се разглеждат като чужда, западна или неислямска концепция“. Заплахите и насилието идват не само от талибаните или други въоръжени опозиционни групировки, но и от правителствени структури, военачалници и организирана престъпност. В допълнение към нарушенията и злоупотребите с „правото на живот“ и друго „нечовешко и унижително отношение“ защитниците на правата на човека често се сблъскват и с по-фини и разсеяни форми на насилие, като „отказ от медицинска помощ, образование на децата, загуба на жилища, земя или гражданство или други видове социално отхвърляне“ ⁽⁴⁰⁵⁾. Независимата комисия за правата на човека на Афганистан (AIHRC) има механизъм за подаване на оплаквания, но те са изправени пред значителни ограничения в движението, тъй като сами получават заплахи и имат ограничена защита от правителството. Полицията, прокуратурата и съдилищата „не приемат сериозно заплахите срещу защитниците на човешките права“, с малко разследвания и още по-малко съдебни преследвания и присъди за тези, които заплахват или атакуват защитници на правата на човека ⁽⁴⁰⁶⁾.

През първите месеци на 2017 г. МООНСА регистрира четири случая на сплашване и убийства на участници в гражданското общество в провинции Баглан, Нангархар и Кабул ⁽⁴⁰⁷⁾. Без да се предоставят подробности за извършителите, други открити примери включват:

Убит активист на гражданското общество в Джалалабад през юли 2017 г. ⁽⁴⁰⁸⁾.

Активист на гражданското общество и кореспондент на международни медии беше застрелян близо до дома си в провинция Баглан през май 2017 г. ⁽⁴⁰⁹⁾.

Убийството на активист на гражданското общество в Тагаб, Каписа през февруари 2016 г. ⁽⁴¹⁰⁾

1.2.9.1 Жени журналисти

През 2017 г. в Афганистан е имало около 500 жени журналисти, но все повече и повече от тях напускат работата си или страната си, според

⁽⁴⁰²⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г. ([url](#)), стр. 22.

⁽⁴⁰³⁾ „Гардиън“, „Застрелян заради открито говорене: талибаните преследват видни критици в Афганистан“, 30 декември 2015 г. ([url](#)).

⁽⁴⁰⁴⁾ ЕСВД, „Локална стратегия за защитниците на правата на човека в Афганистан на ЕС+ за 2014 г.“ - Ревизирана 2016 г., без дата ([url](#)), стр. 3.

⁽⁴⁰⁵⁾ ЕСВД, „Локална стратегия за защитниците на правата на човека в Афганистан на ЕС+ за 2014 г.“ - Ревизирана 2016 г., без дата ([url](#)), стр. 3-4.

⁽⁴⁰⁶⁾ ЕСВД, „Локална стратегия за защитниците на правата на човека в Афганистан на ЕС+ за 2014 г.“ - Ревизирана 2016 г., без дата ([url](#)), стр. 3-4.

⁽⁴⁰⁷⁾ Генерален секретар на ООН (UNSG), „Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 15 юни 2017 г., достъпно на: ([URL](#)), стр. 8.

⁽⁴⁰⁸⁾ „Паджук афган нюз“, „Активист на гражданското общество беше разстрелян в столицата на Нангархар“, 10 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁰⁹⁾ NAI, „Убийство на опитен журналист в Баглан“, 7 май 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴¹⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 33.

РСЕ/РС ⁽⁴¹¹⁾. Според Държавния департамент на САЩ делът на жените, работещи като медийни служители, е спаднал от 30% през 2015 г. на 20% през 2016 г. ⁽⁴¹²⁾. Освен заплахите и опасностите, пред които са изправени журналистите като цяло ⁽⁴¹³⁾, жените журналисти са изправени пред множество трудности, свързани с техния пол. Според Държавния департамент на САЩ „ако не са подложени на сексуален тормоз и злоупотреба по време на работа, жените журналисти често са изложени на натиск от семействата си да напуснат медийната професия или поне да не показват лицата си по телевизията“ ⁽⁴¹⁴⁾. За допълнителна информация относно социалното отношение към жените медийни служители, моля, вижте Доклад на ЕСПОУ за информация за страната на произход - *Афганистан: Лица, преследвани съгласно социални и правни норми* ⁽⁴¹⁵⁾.

1.2.9.2 Защитници на правата на жените

Според МООНСА жените активисти в райони, засегнати от въоръжен конфликт, са „непропорционално засегнати“ поради екстремистки идеологии на антиправителствени сили ⁽⁴¹⁶⁾. Според Местната стратегия за защитниците на правата на човека на ЕС+,

„в настоящата консервативна и несигурна среда защитниците на правата на жените са в особено трудна ситуация: те не само биват преследвани заради работата, която вършат, но и заради това кои са и за оспорването на социални и религиозни патриархални норми, което може да доведе до стигматизация, изолация и различни форми на заплахи и насилие“ ⁽⁴¹⁷⁾.

По време на завземането на град Кундуз, талибаните например се сдобиха със списък с имена и адреси на защитници на правата на жените и организациите, в които работят. Те извършиха издирвателна операция в целия град, продължила няколко дни. Нивото на детайлност в предварително подготвения списък с имена накара някои жени защитници на правата на човека, интервюирани от МООНСА, да се опасават от евентуална проникване на бунтовници в онези държавни институции, които поддържат подробна информация за организациите на гражданското общество ⁽⁴¹⁸⁾.

Според „Локална стратегия за защитниците на правата на човека в Афганистан“ на ЕС+, защитниците на правата на жените, които се опитват да подават сигнали за нарушения, биват заклеявани или дори обвинявани в това, че самите те са причинили нарушенията ⁽⁴¹⁹⁾.

⁽⁴¹¹⁾ РСЕ/РС, Блог Гандхара, „Насилие и заплахи, принуждават афганистанските жени да изоставят журналистиката“, 14 май 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴¹²⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г. ([url](#)), стр. 22.

⁽⁴¹³⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Героите на новинарските информации - Проучване за състоянието на афганистанските журналисти“, 14 април 2016 г. ([url](#)), стр. 11.

⁽⁴¹⁴⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г. ([url](#)), стр. 22.

⁽⁴¹⁵⁾ ЕСПОУ, „Доклад за информация за страна на произход - Афганистан“. „Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“, декември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴¹⁶⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 32.

⁽⁴¹⁷⁾ ЕСВД, „Локална стратегия за защитниците на правата на човека в Афганистан на ЕС+ за 2014 г. - Ревизирана 2016 г.“, без дата ([url](#)), стр. 4.

⁽⁴¹⁸⁾ МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на гражданските във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 16.

⁽⁴¹⁹⁾ ЕСВД, „Локална стратегия за защитниците на правата на човека в Афганистан на ЕС+ за 2014 г. - Ревизирана 2016 г.“, без дата ([url](#)), стр. 3-4.

1.2.10 Малцинства хазари и шиити

1.2.10.1 Обща информация

В Афганистан приблизително 10 до 15% от населението са мюсюлмани шиити ⁽⁴²⁰⁾. По-голямата част от тези шиити са етнически хазари ⁽⁴²¹⁾. Шиитите хазари са предимно „дванадесетници“. Сред шиитите дванадесетници в Афганистан също така е включена общността Фарсиуан [Farsiwan] в западната част на Афганистан и по-малките общности Баят [Bayat], Кизилбаш [Qizilbash] и някои Сайеди [Sayyed] ⁽⁴²²⁾. Някои хазари се определят като сайеди, но не всички сайеди са хазари ⁽⁴²³⁾.

Освен шиити дванадесетници, съществува и шиитска общност на исмаилити, предимно в провинциите Бадахшан и Баглан и в Кабул. Някои исмаилити са от таджикски етнос, други са хазари, а някои сайеди също се идентифицират като исмаилити ⁽⁴²⁴⁾. Има и малко малцинство от сунити хазари ⁽⁴²⁵⁾.

Шиитите хазари са изправени пред дългосрочна дискриминация от сунитското мнозинство ⁽⁴²⁶⁾. По време на управлението на талибаните през деветдесетте години сред хазарите са извършени няколко кланета от страна на талибаните в Мазар-е Шариф през 1998 г. ⁽⁴²⁷⁾ и Якауланг [Yakawlang], Бамиян през 2001 г. ⁽⁴²⁸⁾; или от други сунитски групировки, например от силите на Сайяф Итихад-и ислами [Ittihad-i Islami] в квартал Афшар в Кабул през 1993 г. ⁽⁴²⁹⁾.

След падането на режима на талибаните през 2001 г. хазарите подобриха позицията си в обществото ⁽⁴³⁰⁾. Член 4 от Конституцията на Афганистан от 2004 г. включва хазарите като един от народите, съставляващи нацията на Афганистан. Конституцията установява исляма като официална религия и прилага съдебната практика Ханафи, когато няма конкретна конституционна разпоредба; за шиитите съдебната практика, която ще се използва за лични въпроси, е шиитската ⁽⁴³¹⁾. Възползвайки се от миграцията и бързото развитие на образованието и възможностите за работа в Афганистан, хазарите силно подобриха позициите си след 2001 г. ⁽⁴³²⁾. Въпреки това двама преподаватели, интервюирани от дирекция „Изследвания“ на Съвета за имиграция и бежанци на Канада (IRB), заявиха, че други

⁽⁴²⁰⁾ Комисия на САЩ за международната религиозна свобода, Годишен доклад за 2017 г. - Страни от втори ред - Афганистан, 26 април 2017 г. ([url](#)), стр. 2.

⁽⁴²¹⁾ „Ал Джазира“, „Афганистан: Кои са хазарите?“, 27 юни ([url](#)).

⁽⁴²²⁾ Уинтърботам, Е., „Наследства от конфликта: Лечебни комплекси и развитие на провинция Кабул“, октомври 2010 г. ([url](#)), стр. 8; Ганг, Р., „Процеси на общностите за решаване на спорове в град Кабул“, март 2011 г. ([url](#)), стр. 13; Уинтърботам, Е., „Наследства от конфликта: Лечебни комплекси и развитие на провинция Газни“, октомври 2011 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽⁴²³⁾ Лифос, „Доклад по тема: хазарите в Афганистан“, 28 август 2015 г. ([url](#)), стр. 5.

⁽⁴²⁴⁾ „Международна група за правата на малцинствата“, „Афганистан - Хазари“, без дата ([url](#)); Бюро за гражданство и имиграционна служба на САЩ, „Афганистан: информация за действията на исмаилитите, лоялни на Сайед Каян“, 7 юли 2004 г., достъпно на: ([url](#)); „Лифос“, „Доклад по тема: исмаилити в Афганистан - шиитско малцинство“, 30 юни 2017 г. ([url](#)), стр. 4; Държавен департамент на Съединените щати, „Доклад за международната религиозна свобода - Афганистан“, 2016 г., 15 август 2017 г. ([url](#)), стр. 3.

⁽⁴²⁵⁾ Рутиг, Т., „Горбанд - една някога приятелски настроена долина“, 19 юли 2011 г. ([url](#)); „Международна група за правата на малцинствата“, „Афганистан - Хазари“, без дата ([url](#)).

⁽⁴²⁶⁾ „Международна група за правата на малцинствата“, „Афганистан - Хазари“, без дата ([url](#)).

⁽⁴²⁷⁾ Проект за правосъдие в Афганистан, „Помрачаване: Военни престъпления и престъпления срещу човечеството: 1978-2001 г.“, 2005 г. достъпно на: ([url](#)), стр. 120-122.

⁽⁴²⁸⁾ „Проект за правосъдие в Афганистан“, „Помрачаване: Военни престъпления и престъпления срещу човечеството: 1978-2001 г.“, 2005 г. достъпно на: ([url](#)), стр. 131-154.

⁽⁴²⁹⁾ Проект за правосъдие в Афганистан, „Помрачаване: Военни престъпления и престъпления срещу човечеството: 1978-2001 г.“, 2005 г. достъпно на: ([url](#)), стр. 82-87.

⁽⁴³⁰⁾ Семпъл, М., „Възходът на хазарите и предизвикателството на плурализма в Афганистан 1978-2011 г.“, без дата ([url](#)); „Международна група за правата на малцинствата“, „Афганистан - Хазари“, без дата ([url](#)); „Ню Йорк таймс“, „Хазарите оказват натиск над ръководител на класата в Афганистан“, 3 януари 2010 г. ([url](#)).

⁽⁴³¹⁾ Афганистан, Конституция на Афганистан, член 2, член 4, 26 януари 2004 г. достъпно на: ([url](#)).

⁽⁴³²⁾ Лифос, „Доклад по тема: хазарите в Афганистан“, 28 август 2015 г. ([url](#)), стр. 10.

групи в обществото могат да гледат на този бърз социален и икономически прогрес с подозрение, ревност и негодувание ⁽⁴³³⁾.

1.2.10.2 Ситуация към септември 2017 г.

През 2016 г. МООНСА изрази безпокойство относно „възникващи модели на умишлени сектантски атаки срещу мюсюлманското малцинство на шиитите“ ⁽⁴³⁴⁾. Този модел продължи през първата половина на 2017 г. ⁽⁴³⁵⁾.

Според Борхан Осман ⁽⁴³⁶⁾, инциденти, при които хазари или други шиити са били преследвани, могат да бъдат категоризирани в два основни типа:

- Атаки на места, където шиитите се събират в градовете, като джамии в градовете Кабул или Херат ⁽⁴³⁷⁾, по време на религиозни възпоменания в градовете Кабул или Мазар-е Шариф ⁽⁴³⁸⁾ или по време на политическа демонстрация в Кабул ⁽⁴³⁹⁾;
- Случаи, в които хазари са били специално атакувани в автобуси. Такива инциденти са се случили в повече селски райони в провинции като Баглан, Сарипол, Гор, Балк, Вардак, Газни и Забул ⁽⁴⁴⁰⁾. Подобни по природа са случаите, когато села на хазарите са били нападнати в Сарипол или Баглан ⁽⁴⁴¹⁾.

Анализаторът Борхан Осман даде мнение, че основният риск за хазарите или шиитите да бъдат преследвани само заради етническата им принадлежност или сектантски линии е при атаките срещу събирания, религиозни възпоменания или демонстрации в градовете. Този модел на нападения сочи нова динамика, възникваща в конфликта в Афганистан, за който според Осман е твърде рано да се правят изводи ⁽⁴⁴²⁾. Анад Гопал обаче заяви, че този модел се разпространява ⁽⁴⁴³⁾.

От друга страна, преследването и отвлечането на хазари по пътищата изглежда намалява между 2015 и 2016 г., сочат данните на МООНСА. МООНСА регистрира 16 инцидента на отвлечане през 2016 г. от общо 85, в които жертвите са били цивилни хазари. Повечето бяха освободени невредими, но петима бяха убити. През 2015 г. бунтовниците са отвели 224 цивилни хазари при 26 инцидента ⁽⁴⁴⁴⁾.

И Сидики, и Осман изразиха мнение, че в повечето случаи на инциденти, в които пътници хазари са били подбрани и убити или отвлечени, други причини са довели до това преследване. Тези причини могат да бъдат неополитически спорове в общността или фактът, че тези

⁽⁴³³⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: положението на хазарите, живеещи в град Кабул, включително отношението на обществото, ситуация по сигурността и достъп до заетост; ситуация по сигурността за хазарите, пътуващи до районите около град Кабул за достъп до заетост (2014-април 2016 г.)“, 20 април 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴³⁴⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 34.

⁽⁴³⁵⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 46.

⁽⁴³⁶⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁴³⁷⁾ МООНСА, „МООНСА осъди убийството на цивилни лица при нападение срещу джамия в Херат“, 2 август 2017 г. ([url](#)); „Ройтерс“, „Четирима убити при нападение срещу джамия в Кабул“, 15 юни 2017 г. ([url](#)); МООНСА, „МООНСА осъди убийството на цивилни лица при нападение на джамия в Кабул“, 26 август 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴³⁸⁾ „БиБиСи Нюз“, „При атака срещу храм в Кабул загинаха мюсюлмани-шиити по време на Ашура“, 11 октомври 2016 г. ([url](#)); „Ню Йорк таймс“, „Редки атаки срещу шиити причиниха смъртта на десетки в Афганистан“, 6 декември 2011 г. ([url](#)).

⁽⁴³⁹⁾ МООНСА, „Афганистан: Правата на човека и защитата на цивилните лица във въоръжения конфликт - Специален доклад за атака срещу мирна демонстрация в Кабул“, 23 юли 2016 г., октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁴⁰⁾ „Ню Йорк таймс“, „Въоръжени лица нападнаха миньори хазари в Афганистан, убивайки най-малко 9 души“, 6 януари 2017 г. ([url](#)); НКПЧА, „Нападения срещу хазари в Афганистан“, без дата ([url](#)), стр. 4-5; Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода - Афганистан“, 2016 г., 15 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽⁴⁴¹⁾ РСЕ/РС, Блог Гандхара, „Стотици заложници бяха освободени след рядка атака едновременно срещу „Ислямска държава“ и талибаните в Афганистан“, 9 август 2017 г. ([url](#)); Али, О., „Талибани на север: превземане на земи по протежение на околновръстния път на Баглан“, 15 август 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁴²⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁴⁴³⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁴⁴⁴⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 68.

хазари са били мишени по други причини, например, в ролята си на членове на Афганистанските национални сили за сигурност. В тези случаи, според Борхан Осман, те биха били избрани за мишени независимо от техния етнос ⁽⁴⁴⁵⁾. С евентуалното изключение от масовото отвличане на Забул през февруари 2015 г., анализаторът Кайум Суруш, бивш изследовател в „Мрежата на афганистанските анализатори“ (AAN) и „Хюман Райтс Уоч“, понастоящем изследовател в Отдел за изследвания и оценка в Афганистан, стигна до същото заключение по-рано, в доклад на „Мрежата на афганистанските анализатори“, разглеждащ инциденти, насочени към хазарите ⁽⁴⁴⁶⁾. Макар че хазарите може да изглеждат по-изложени на риск по време на пътуване по пътищата, източниците на канадския Съвет за имиграция и бежанци (IRB) и норвежката Landinfo свързват този повишен риск с елементи като факта, че хазарите пътуват по-често и следователно са твърде представени по пътищата и че те също често намират работа в неправителствения сектор или като високопоставени служители в правителството ⁽⁴⁴⁷⁾.

Освен това според доклада на Върховния комисар на ООН за правата на човека за 2016 г. към Съвета по правата на човека, дискриминационните намерения, основани на етническа принадлежност или религия, не са документирани сред мотивите за много случаи на преследване на хазари ⁽⁴⁴⁸⁾. По отношение на преследването в предимно хазарското село в Сарипол през август 2017 г., директорът на „Мрежата на афганистанските анализатори“ отбелязва, че мотивът изглежда е бил фактът, че селото разполага с местни въстанически сили срещу талибаните ⁽⁴⁴⁹⁾. МООНСА не получи „информация в подкрепа на твърденията, че нападението над селото има сектантска или етническа мотивация“ ⁽⁴⁵⁰⁾. При нападението над хазарско село в Баглан през май 2016 г. Обаид Али описа мотива като подкрепата на хазарите за военна операция срещу талибаните, в нарушение на споразумение между талибаните и общността на хазарите ⁽⁴⁵¹⁾.

Анализаторите Осман и Каюм изразиха мнение, че съобщаването на тези инциденти често е „пълно с грешки с допускания, предавани като факти“ ⁽⁴⁵²⁾ и рискува да бъде „подвеждащо“, отчасти заради много силния глас на хазарския активизъм ⁽⁴⁵³⁾. Ананд Гопал е на мнение, че тъй като повечето хазари живеят в неоспорвани райони (с изключение на някои райони в Газни), те в момента са „вероятно най-слабо преследваната общност в Афганистан в тези райони“, в сравнение с пущуните в силно оспорвани райони ⁽⁴⁵⁴⁾. ВКБООН обаче отбеляза, че „шиитската общност е несъразмерно представена сред гражданските жертви в Кабул и Херат“ ⁽⁴⁵⁵⁾.

В същото време дискриминацията срещу хазарите продължава ⁽⁴⁵⁶⁾, въпреки че според Държавния департамент на САЩ дискриминацията на сунити срещу шиити намалява и се ограничава до „някои местности“ ⁽⁴⁵⁷⁾.

⁽⁴⁴⁵⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁴⁴⁶⁾ Суруш, К., Хазари под прицел? Преглед на последните инциденти, 24 април 2015 г. ([url](#)).

⁽⁴⁴⁷⁾ Съвет за имиграция и бежанци, „Афганистан: положението на хазарите, живеещи в град Кабул, включително отношението на обществото, ситуация по сигурността и достъп до заетост; ситуация по сигурността за хазарите, пътуващи до районите около град Кабул за достъп до заетост (2014-април 2016 г.)“, 20 април 2016 г. ([url](#)); Landinfo, „Доклад: Хазари и бунтовническите групировки в Афганистан“, 3 октомври 2016 г. ([url](#)), стр. 18-19.

⁽⁴⁴⁸⁾ Съвет на ООН по правата на човека, „Права на лица от национални или етнически, религиозни и езикови малцинства“, 16 декември 2016 г. ([url](#)), стр. 3.

⁽⁴⁴⁹⁾ Али, О., „Нападението в Саяд: Наистина ли талибаните и Даеш наистина си сътрудничиха?“, 9 август 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁵⁰⁾ МООНСА, Специален доклад. Атаки в Мирза Оланг, провинция Сарипол: 3 - 5 август 2017 г., август 2017 г. ([url](#)), стр. 1.

⁽⁴⁵¹⁾ Али, О., „Талибани на север: превземане на земи по протежение на околновръстния път на Баглан“, 15 август 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁵²⁾ Суруш, К., Хазари под прицел? Преглед на последните инциденти, 24 април 2015 г. ([url](#)).

⁽⁴⁵³⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁴⁵⁴⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁴⁵⁵⁾ ВКБООН, електронна поща, 25 септември 2017 г. ВКБООН направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽⁴⁵⁶⁾ „Международна група за правата на малцинствата“, „Афганистан - Хазари“, без дата ([url](#)); „Фрийдъм хаус“, „Свобода в света 2017 г. - Афганистан“, без дата ([url](#));

⁽⁴⁵⁷⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода - Афганистан“, 2016 г., 15 август 2017 г. ([url](#)), стр. 16.

1.2.10.3 Основни извършители

Според МООНСА, основните извършители на тези нападения, умишлено насочени към мюсюлманските общности на шиитите, са Ислямска държава в провинция Хорасан (ISKP) ⁽⁴⁵⁸⁾. Борхан Осман, Абубакар Сидики и Ананд Гопал потвърдиха това по време на интервюта за този доклад ⁽⁴⁵⁹⁾. Самата ИДПХ пое отговорност за повечето нападения срещу хазарите ⁽⁴⁶⁰⁾. Териториалният обхват на ИДПХ или свързани с нея групировки като „Ислямско движение на Узбекистан“ (ИДУ) обаче е ограничен ⁽⁴⁶¹⁾. ИДПХ е базирана по същество в няколко области в южната част на Нангархар ⁽⁴⁶²⁾ и има известно оперативно присъствие в Кабул и Херат ⁽⁴⁶³⁾, което им позволява да изпълняват атаки с висока важност ⁽⁴⁶⁴⁾. (Вж. [1.5.1 Ислямска държава в провинция Хорасан](#))

Има няколко причини, поради които ИДПХ преследва хазарите. Според Абубакар Сидики, важна причина Сидики да преследват хазарите е възприеманата им близост с Иран ⁽⁴⁶⁵⁾. През 2016 г. командир на групировката заяви пред „Ройтерс“, че хазарите са преследвани заради подкрепата им към Иран в борбата срещу „Ислямска държава“ в Сирия ⁽⁴⁶⁶⁾. Съществува обаче и идеологически компонент: членовете на групировката „Ислямска държава“ също смятат, че е морално правилно да се убиват шиити ⁽⁴⁶⁷⁾. Шиитите са смятани за вероотстъпници и следователно за „леgitимна“ цел ⁽⁴⁶⁸⁾. Например през април 2017 г. ИДПХ твърди, че е убила шиитски учител в Джалалабад ⁽⁴⁶⁹⁾, а през юли 2017 г., че е убила мъж шиит в Хост, по обвинение в „магьосничество“ ⁽⁴⁷⁰⁾. Въпреки че МООНСА не определи атаката срещу село на хазари в Сарипол през август 2017 г. като „сектантска“, „МООНСА получи множество достоверни доклади от жени и мъже, че антиправителствените елементи (особено тези, които се самоопределят като *Даеш*) са правили анти-шиитски изявления (наричайки ги „полу-мюсюлмани“ и „неверници“) по време на нападението ⁽⁴⁷¹⁾. Един от командирите, атакували Мирза Оланг, по-рано е проявил известен интерес към ИДПХ, въпреки че се е бил под знамето на талибаните по време на нападението ⁽⁴⁷²⁾. За повече информация вж. главата за „Ислямска държава“ „Концептуализация на отстъпничеството“ в Доклад на ЕСПОУ за информация за страната на произход - „Афганистан: Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“ ⁽⁴⁷³⁾.

Според „Мрежата на афганистанските анализатори“

„нападенията на ИДПХ срещу шиитски цели следват подхода на „Даеш Централна част“ и този на насилствените сектантски групировки в Пакистан, някои от които сега са свързани с Даеш. В

⁽⁴⁵⁸⁾ МООНСА, „Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 34; МООНСА, Афганистан Защита на цивилните граждани в доклада за въоръжени конфликти през годината за 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 46.

⁽⁴⁵⁹⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.; Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.; Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁴⁶⁰⁾ @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 2 август 2017 г. ([url](#)); @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 16 юни 2017 г. ([url](#)); @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 14 май 2017 г. ([url](#)); @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 21 ноември 2016 г. ([url](#)); @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 10 октомври 2015 г. ([url](#)).

⁽⁴⁶¹⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁴⁶²⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.; Осман, Б., „Битката за Маманд: ИДПХ е под напрежение, но все още не е победена“, 23 май 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁶³⁾ МООНСА, електронна поща, 4 октомври 2017 г. МООНСА направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽⁴⁶⁴⁾ Осман, Б., „С активна клетка в Кабул, ИДПХ се опитва да внесе сектантство във войната в Афганистан“, 19 октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁶⁵⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽⁴⁶⁶⁾ „Ройтерс“, „Командир на „Ислямска държава“ заяви, че хазарите в Афганистан са преследвани заради подкрепа за Сирия“, 26 юли 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁶⁷⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽⁴⁶⁸⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.; „Мрежа на афганистанските анализатори“ и Рутиг, Т., „Подготовка за нападения по време на Ашура: Допълнителни мерки за сигурност за опечалените шиити“, 30 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁶⁹⁾ @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 25 април 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁷⁰⁾ @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 2 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁷¹⁾ МООНСА, Специален доклад. Атаки в Мирза Оланг, провинция Сарипол: 3 - 5 август 2017 г., август 2017 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽⁴⁷²⁾ Али, О., „Нападението в Саяд: Наистина ли талибаните и Даеш наистина си сътрудничиха?“, 9 август 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁷³⁾ ЕСПОУ, „Доклад за информация за страна на произход - Афганистан“. „Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“, декември 2017 г. ([url](#)).

тези държави, те са били част от широко разпространен, насилствен, сектантски конфликт между сунити и шиити [...] и изглежда, че ИДПХ, освен че е обзета от сектантска омраза, също така се стреми да провокира същото насилие тип „зъб за зъб“ в Афганистан. Тези усилия досега не са имали успех. Всъщност нападенията бяха последвани от призови от всички страни за национално единство и мюсюлманско братство“⁽⁴⁷⁴⁾.

1.2.10.4 Талибаните и хазарите

Според анализаторите Осман и Гопал, талибаните следват строга национална програма. Това включва идеята всички сегменти на обществото да бъдат представени в техните редици. Това означава, че други етнически групи, освен тяхното пушунско ядро, трябва да бъдат интегрирани в движението им⁽⁴⁷⁵⁾. Според „Крисчън Сайънс Монитор“ талибаните не се стремят да разпалят сектантска война, „не на последно място защото виждат хазарите и други [шиити] като част от нацията, която искат да контролират напълно“⁽⁴⁷⁶⁾. В своето съобщение за Ейд през 2017 г. лидерът на талибаните Мавлави Хаибатула [Mawlawi Haibatullah] осъди „всички подривни дейности сред братските етноси поради етническа принадлежност, език, география, религия и фракция“ и макар да твърди, че е единственият защитник на националния интерес, хвърли вината за сектантското насилие върху „чуждестранни подбудители“⁽⁴⁷⁷⁾. Според Ананд Гопал преследването на хазари е „червена линия“ за талибаните⁽⁴⁷⁸⁾.

Въпреки че талибаните запазват дълбоко недоверие към бившите си противници, особено от деветдесетте години⁽⁴⁷⁹⁾, през последните години някои хазарски общности и талибаните си помагали взаимно в борбата срещу Ислямска държава⁽⁴⁸⁰⁾. Има случай, когато талибаните твърдят, че са получили обещание за вярност от командир на хазарите от Бамиян⁽⁴⁸¹⁾ и от Баглан⁽⁴⁸²⁾, има и съобщения за новобранци хазари в Газни⁽⁴⁸³⁾ и командир от хазарите, воюващ заедно с талибаните в Кундуз⁽⁴⁸⁴⁾. Талибаните твърдят, че имат подкрепа от „по-голямата част от шиитското население в Бамиян, Дайкунди и Хазараджат“⁽⁴⁸⁵⁾. Според Джустоци в редиците на талибаните има няколкокостотин бойци хазари, както и шиити. Това са главно местни милиции от южните граници на Хазараджат, които са се присъединили към талибаните за местна борба. Само мрежата „Хакани“ изрично забранява присъствие на шиити в своите редици⁽⁴⁸⁶⁾.

Въпреки че талибаните публично осъдиха убийството на най-малко девет миньори на въглища хазари в Баглан през януари 2017 г.⁽⁴⁸⁷⁾, местните източници на НКПЧА заявиха, че всъщност местните талибани

⁽⁴⁷⁴⁾ „Мрежа на афганистанските анализатори“ и Рутиг, Т., „Подготовка за нападения по време на Ашура: Допълнителни мерки за сигурност за опечалените шиити“, 30 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁷⁵⁾ Осман, Б. и Гопал, А., „Възгледи на талибаните за бъдеща държава“, юли 2016 г. ([url](#)), стр. 11.

⁽⁴⁷⁶⁾ „Крисчън Сайънс Монитор“, „Ислямска държава“ атакува шиитите, но афганистанците се противопоставят на натиска за превръщането на конфликта религиозен“, 5 октомври 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁷⁷⁾ „Ислямско емирство Афганистан - Гласът на Джихад“, Съобщение за приветствие на уважавания Амир ал-Муминин, Шиек-ул-Хадит Хибатула Ахундзада, (Нека Аллах да го пази), по повод Ейд-ул-фитр, 23 юни 2017 г. ([url](#)); „Паджук афган нюз“, „Подхранване на заговор на врага за сектантска вражда: Хайбатула“, 23 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁷⁸⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁴⁷⁹⁾ Осман, Б. и Гопал, А., „Възгледи на талибаните за бъдеща държава“, юли 2016 г. ([url](#)), стр. 11.

⁽⁴⁸⁰⁾ „Ройтерс“, „Страхувайки се от „Ислямска държава“, някои афганистански шиити търсят помощ от старите си врагове“, 22 март 2015 г. ([url](#)); РСЕ/РС, „Афганистанските талибански отряд се бори срещу узбекските бойци от „Ислямска държава“, 30 ноември 2015 г. ([url](#)).

⁽⁴⁸¹⁾ @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 1 октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁸²⁾ ЕСПОУ, Доклад за информация за страната на произход: Афганистан - Набиране на хора от въоръжени групировки, източник: МАЕ, септември 2016 г. ([url](#)), стр. 19.

⁽⁴⁸³⁾ ЕСПОУ, Доклад за информация за страната на произход: Афганистан - Набиране на хора от въоръжени групировки, източник: Борхан Осман, септември 2016 г. ([url](#)), стр. 19.

⁽⁴⁸⁴⁾ „Ню Йорк таймс“, „Награда на талибаните, спечелена за няколко часа след години стратегия“, 30 септември 2015 г. ([url](#)).

⁽⁴⁸⁵⁾ „Ислямско емирство Афганистан - Гласът на Джихад“, „Сектантски убийства; Конспирация за опасен враг“, 15 октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁸⁶⁾ Джустоци, А., „Афганистан: организация и структура на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽⁴⁸⁷⁾ „Ню Йорк таймс“, „Въоръжени мъже атакуваха миньори хазари в Афганистан, убивайки най-малко 9“, 6 януари 2017 г. ([url](#)).

са извършили тези убийства ⁽⁴⁸⁸⁾. Няколко други инцидента с отвлечения на хазари по пътищата в Сарипол, Вардак, Газни и Гор през 2016 г. бяха приписани на талибаните ⁽⁴⁸⁹⁾.

1.2.10.5 Положението на други шиитски малцинства, включително исмаилити

Освен отчасти неуспешно самоубийствено нападение срещу културен център на исмаилити в Кабул през 2014 г. ⁽⁴⁹⁰⁾, експерти, интервюирани за този доклад, нямаха друга информация за нападения срещу други шиитски общности (на дванадесетници или на исмаилити) ⁽⁴⁹¹⁾. Службата за Информация за страната на произход на Швеция, „Лифос“, завърши доклад от юни 2017 г. относно афганистанските малцинства исмаилити и шиитите, като заяви, че: „Исмаилитите вече не са цел на движението на талибаните поради тяхната религиозна вяра. Те обаче са мишена за „Ислямска държава“ в Афганистан, която се оказва способна да извърши няколко широкомащабни атаки срещу шиитите в столицата, но засега усилията им да събудят сектантско или етническо насилие сред народите на Афганистан се провалят“ ⁽⁴⁹²⁾.

Например, през 2017 г. имаше три атентата срещу цели на шиитите в град Херат: през януари самоделно взривно устройство се взриви пред шиитска джамия, при което загина един човек и бяха ранени още пет; през май едно самоделно взривно устройство избухна пред пекарна в силно население от шиити квартал на Херат, при което загинаха 7 души и бяха ранени още 17 ⁽⁴⁹³⁾; и през август 2017 г. атентатор-самоубиец влезе в шиитска джамия в Херат, убивайки 29 и ранявайки 60 души ⁽⁴⁹⁴⁾. При това последно нападение, според Борхан Осман, по-голямата част от присъстващите са хазари, но не изключително ⁽⁴⁹⁵⁾.

1.2.11 Набиране на хора

За дискусията относно набирането на средства от въоръжени сили и бунтовници, моля, консултирайте се с Доклад на ЕСПОУ за Информация за страната на произход *Афганистан - Набиране на хора от въоръжени групировки*, от септември 2016 г. ⁽⁴⁹⁶⁾ и доклада на Landinfo *Афганистан: Набиране на хора при талибаните*, от 29 юни 2017 г. ⁽⁴⁹⁷⁾.

⁽⁴⁸⁸⁾ НКПЧА, „Нападения срещу хазари в Афганистан“, без дата ([url](#)), стр. 3.

⁽⁴⁸⁹⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода - Афганистан“, 2016 г., 15 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽⁴⁹⁰⁾ „Хаама прес“, „Атентатор-самоубиец в Кабул не успя да атакува най-големия в света архив на Светия Коран“, 20 февруари 2017 г. ([url](#)); „Асошиейтед прес“, „При самоубийствен бомбен атентат загинаха 1, а 4 бяха ранени в Кабул, 20 февруари 2014 г.“, чрез: ([url](#)).

⁽⁴⁹¹⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.; Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.; Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁴⁹²⁾ „Лифос“, „Доклад по тема: исмаилити в Афганистан - шиитско малцинство“, 30 юни 2017 г. ([url](#)), стр. 4.

⁽⁴⁹³⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 46.

⁽⁴⁹⁴⁾ „Гардиън“, „Десетки убити при бомбен атентат срещу джамия в афганистанския град Херат“, 1 август 2017 г. ([url](#)).

⁽⁴⁹⁵⁾ Осман, Б., електронна поща, 16 август 2017 г.

⁽⁴⁹⁶⁾ ЕСПОУ, Доклад за информация за страната на произход Афганистан - Набиране на хора от въоръжени групировки, септември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁴⁹⁷⁾ Landinfo, Доклад „Афганистан: Набиране на хора при талибаните“, 29 юни 2017 г. ([url](#)).

1.3 Ситуация на членовете на семейството

1.3.1 Членове на семейството на персонала на Афганистанските национални сили за сигурност

Според доклад на Центъра за граждански граждани в конфликта (CIVIC) ⁽⁴⁹⁸⁾ талибаните събират информация за местните старейшини и местното население, за да установят кое семейство е член на Афганистанските национални сили за сигурност. След това те оказват натиск върху това семейство, за да убедят члена на Афганистанските национални сили за сигурност да се откаже от длъжността си ⁽⁴⁹⁹⁾.

Източници, интервюирани от канадския Съвет за имиграция и бежанци, обясниха, че членовете на семействата могат да бъдат подложени на натиск, за да дадат информация за местонахождението на издирваното лице. Членовете на семействата могат да бъдат наказани и при отсъствие на издирваното лице, или членовете на семействата са заплашени с цел да оказат натиск на издирваното лице да се предаде само. Твърди се, че това е „доста успешна тактика“ ⁽⁵⁰⁰⁾. Бунтовниците също така могат да заплашват членове на семейства, за да принудят хората да подадат оставка от публичните си длъжности ⁽⁵⁰¹⁾. Абубакар Сидики нарече тази практика „много често срещана, особено в селските райони“ ⁽⁵⁰²⁾. Джустоци казва, че „където и да са талибаните“, те притискат членовете на семейството да принудят членове на Афганистанските национални сили за сигурност да подадат оставка. И въпреки че не винаги използват (заплахата за) насилие, понякога членовете на семейства са били екзекутирани ⁽⁵⁰³⁾. В един конкретен случай талибаните са убили осем братя на командир на Местната полиция в Афганистан през 2015 г. в Баглан ⁽⁵⁰⁴⁾. В друг случай в провинция Кундуз, цитиран в статия на „Ню Йорк таймс“, семейството на войник от Афганистанската национална армия е било принудено да се премести, тъй като синът им е отказал да напусне армията, след като е получил заплахи. След като са заминали, къщите им са били или разрушени, или превърнати в база на талибаните ⁽⁵⁰⁵⁾.

Примери за преследване на членове на семейства от бунтовниците включват:

В Джаузджан 70-годишен мъж е осъден на смърт от талибанския съд и убит, защото уж е свързан с командира на „въстание“ ⁽⁵⁰⁶⁾;

В Сарипол петте деца на командира на Местната полиция в Афганистан бяха отвлечени и къщата му изгорена от бунтовници ⁽⁵⁰⁷⁾.

Има и съобщения, че членовете на семействата на персонал на Афганистанските национални сили за сигурност, които присъстват на погребенията на починалия си член на семейството, са преследвани. Примери за такива инциденти включват:

Инцидент през 2016 г., когато талибаните предупредиха, че всички онези, които участват в погребението на местния проправителствен командир на милицията, няма да бъдат допуснати обратно в селото във Фаряб ⁽⁵⁰⁸⁾.

⁽⁴⁹⁸⁾ Изследователска и застъпническа организация, която провежда проучвания на място и предоставя политически препоръки за намаляване на вредите за гражданите при въоръжени конфликти.

⁽⁴⁹⁹⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽⁵⁰⁰⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁰¹⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽⁵⁰²⁾ Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

⁽⁵⁰³⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽⁵⁰⁴⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽⁵⁰⁵⁾ „Ню Йорк Таймс“, „Набирането на хора за афганистанската армия се смалява на фона на заплахи срещу семейства от страна на талибаните“, 18 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁰⁶⁾ „Паджук афган нюз“, „Талибански съд нареди възрастен мъж да бъде екзекутиран в Джаузджан“, 19 октомври 2015 г. ([url](#)).

⁽⁵⁰⁷⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданите лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 59.

⁽⁵⁰⁸⁾ „Ню Йорк таймс“, „Приказка за баща и син в Афганистан се разви фатално, но не е достигнала края си“, 8 септември 2016 г. ([url](#)).

През януари 2015 г. атентатор-самоубиец атакува погребение на починал командир на Местната полиция в Афганистан в Лагман, като уби 12 от присъстващите и рани 34 други, включително три деца (509).

През декември 2014 г. погребението на служител по сигурността в Каписа бе нападнато от атентатор-самоубиец, при което загинаха девет присъстващи и десетки бяха ранени (510).

1.3.2 Членове на семейството

По време на превземането им от град Кундуз, талибаните извършиха целенасочено претърсване на града, търсейки защитници на правата на жените, наред с други. Членовете на талибаните са отишли по домовете им и ако издирваният не е бил у дома, са заплашвали и физически нападали членовете на семействата им, според МООНСА (511).

Талибаните също така наемат членове на семейството на паднали бойци, за да заменят загиналите бойци. Според източници от талибаните на учения Джустоци, това е „обичайна практика“ (512). Борхан Осман, цитиран в Доклад на ЕСПОУ за информация за страната на произход „Набиране на хора от въоръжени групировки“, обаче изрази мнението, че вярва, че „талибаните ще проявят уважение към семейството и дори ще го подкрепят финансово за починалия член на семейството“ (513). Не беше открита допълнителна информация за потвърждение.

Според Фаизула Джалал [Faizullah Jalal], професор по политология в университета в Кабул, цитиран от „Ню Йорк таймс“, не е рядкост двама членове на семейството да са на противоположните страни на конфликта и в крайна сметка да се опитат да се убият един друг (514). Неамат Ноджуми заяви, че „в рамките на афганистанска социална структура двама братя, които се борят да се убият един друг от противоположни политически позиции, са рядкост. Този сценарий обаче е по-жизнен сред по-далечни роднини под формата на подклан - или сред доведени братовчеди“ (515).

1.4 Избягване на преследването

1.4.1 Покаяние и изкупление

Според Джустоци, талибаните предлагат на определени преследвани лица като държавни служители, членове на Афганистанските национални сили за сигурност, лица, за които се смята, че са сътрудници на правителството или чуждестранните военни сили, изпълнители по споразумения с правителството или чужди държави и преводачи, възможност да се „покаят“ и „изкупят“ (516). В публично изявление на талибаните, цитирано от МООНСА, „талибаните „поканиха“ „работещите за нашественици и администрацията на Кабул“ да се възползват от амнистията за „защита на себе си и семействата си от срам и вреди в този свят [...] за да защитят своите живот и богатства“ (517). Според Джустоци тази

(509) „Паджук афган нюз“, „16 загинали и 39 ранени при бомбен атентат срещу погребение в Лагман“, 29 януари 2015 г. ([url](#)); МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2015 г., август 2015 г. ([url](#)), стр. 49.

(510) „Паджук афган нюз“, „9 загинали и 22 ранени при самоубийствено нападение срещу погребение“, 1 декември 2014 г. ([url](#)).

(511) МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на гражданските във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 15.

(512) Джустоци, А., „Военно единство при талибаните“, 14 юли 2017 г. ([url](#)).

(513) ЕСПОУ, Доклад за информация за страната на произход Афганистан - Набиране на хора от въоръжени групировки, септември 2016 г. ([url](#)), стр. 22.

(514) „Ню Йорк таймс“, „Ще го убия“: Афганистански командир атакува сина си - боец на талибаните“, 15 май 2016 г. ([url](#)).

(515) Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

(516) Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

(517) МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 78.

възможност за покаяние е ключов аспект на кампанията за преследване ⁽⁵¹⁸⁾. Ананд Гопал и Борхан Осман потвърдиха, че ако напускането на работа е това, което заплахите изискват, това като цяло е достатъчно, за да се избегне по-нататъшно преследване ⁽⁵¹⁹⁾. Например, според съобщенията, талибаните „често“ освобождават заловени служители на Афганистанските национални сили за сигурност чрез посредничество на лидери на общността, при условие да спрат да работят с правителството ⁽⁵²⁰⁾.

Освен да се откажат от службата, членовете на Афганистанските национални сили за сигурност ще имат шанса, според Джустоци, да се присъединят към талибаните, преди да бъдат преследвани ⁽⁵²¹⁾. Анализаторът Борхан Осман нарече логиката зад серията нападения на талибаните срещу Афганистанските национални сили за сигурност през пролетта на 2017 г. използване на стратегията „морков и тояга“ ⁽⁵²²⁾. (Вж. [1.2.1 Членове на афганистанските сили за сигурност и проправителствените милиции](#)) Твърдейки, че са убили „200 наемници на специални части на полицията“ в Гардез през юни 2017 г., талибаните изпратиха предупреждения на други полицейски служители, цитирани тук в изявление от уебсайта на талибаните: „Те имат само два избора: или да се покаят и да изоставят задълженията си или да насочат оръжията си срещу чуждестранните нашественици и силите на неверниците“ ⁽⁵²³⁾. Според медийни източници талибаните набират членове на АНСФ за преследване на техни (бивши) колеги ⁽⁵²⁴⁾. Например в провинция Фаряб осем членове на Местната полиция в Афганистан бяха отровени и след това разстреляни от колега, за когото се твърди, че има връзки с талибаните ⁽⁵²⁵⁾.

От друга страна, бившите членове на Афганистанските национални сили за сигурност също са жертви на целенасочени убийства ⁽⁵²⁶⁾. Командир на Местната полиция в Афганистан, който предложи да се предаде в замяна на свободата на осемте си отвлечени братя, не успя да спаси живота им. Въпреки че той предложи да напусне и в крайна сметка напусна длъжността си, осемте му братя бяха убити ⁽⁵²⁷⁾. В друг пример, мъж, напуснал местно въстание две години по-рано, е осъден в талибански съд и екзекутиран по обвинението, че подкрепя правителството ⁽⁵²⁸⁾.

1.4.2 Преместване

Хората и техните семейства, които получават заплахи от талибаните поради минали или настоящи връзки с правителството или друго юридическо лице, преследвано от талибаните, често се преместват в градовете с цел безопасност ⁽⁵²⁹⁾. Източниците докладват за случаите, когато определени хора са избрали да се преместят в очакване на определени събития; например учител в девическото училище на Орузган Тирин Кот се е преместил в Кабул в очакване на възможно превземане от талибаните на

⁽⁵¹⁸⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12.

⁽⁵¹⁹⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.; Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁵²⁰⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽⁵²¹⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 12-13.

⁽⁵²²⁾ Борхан, Осман [Twitter], публикувано на: 22 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵²³⁾ „Ислямско емирство Афганистан - Гласът на Джихад“, „Атака на мъченик в Гардез причини смъртта на близо 200 въоръжени мъже“, 18 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵²⁴⁾ РСЕ/РС, „Шестима афганистански полицаи бяха убити при атака от вътрешен човек“, 28 май 2017 г. ([url](#)); „Асошиейтед прес“, „Въпроси и отговори: талибаните проникнаха в афганистанската армия, за да атакуват чуждестранни войски“, 18 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵²⁵⁾ Информационна агенция „Бактар нюз“, „Осем полицаи загиват след отравяне, превърнати в мъченици от техен другар“, 3 февруари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵²⁶⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданите лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 64.

⁽⁵²⁷⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 15.

⁽⁵²⁸⁾ „Паджук афган нюз“, „Талибани екзекутираха трима в Джаузджан“, 29 март 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵²⁹⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 15; „Ню Йорк таймс“, „Набирането на хора за афганистанската армия се смалвява на фона на заплахи срещу семейства от страна на талибаните“, 18 ноември 2017 г. ([url](#)).

града през септември 2016 г. ⁽⁵³⁰⁾. В очакване на превземането на град Кундуз през 2015 г. повечето държавни служители избягаха в съседни провинции и в Кабул ⁽⁵³¹⁾.

Според Джустоци „главно членовете на [Афганистанските национални сили за сигурност] и техните семейства са принудени постепенно да се преместят в по-безопасни райони под контрола на правителството, въпреки че някои случаи на преследване от страна на талибаните се случват и тук“ ⁽⁵³²⁾. Анализатор от „Мрежа на афганистанските анализатори“ заяви в интервю за 2016 г. пред канадския „Съвет за имиграция и бежанци“, че дори след преместване, издирваните лица, местоположението на които е разкрито от талибаните, могат да бъдат убити, в зависимост от политическия климат и в зависимост от значимостта на лицето ⁽⁵³³⁾. Вж. [1.4.3 Капацитет за проследяване и атакуване в градовете](#).

Според два източника на канадския „Съвет за имиграция и бежанци“, доцент в Института за национална сигурност и борба с тероризма към Сиракузския университет и директорът на програмата за култура и конфликти във Военноморското докторантско училище в Калифорния, талибаните имат капацитета да следят хора след преместване, използвайки техните официални мрежи от местни командири и управители в сянка и техните неформални мрежи от мули ⁽⁵³⁴⁾. Фактори, влияещи върху ефективността на тези комуникационни потоци, могат да бъдат връзката между местния командир в провинцията на произход и централното ръководство, отношението на местните командири в провинцията на произход и провинцията на преместване, нивото на активността на талибаните в зона на преместване, включително контролно-пропускателни пунктове ⁽⁵³⁵⁾. Според Джустоци, дори и след преместване, издирваните лица все още са „изложени на риск да бъдат хванати, докато пътуват по пътя, на контролно-пропускателен пункт на талибаните“ ⁽⁵³⁶⁾.

Според източници, даващи информация устно, интервюирани от „Съвет за имиграция и бежанци“, афганистанските общности по природа са много близки и афганистанците знаят кога новодошъл пристига в тяхната общност или преминава през нея. Редица неща влияят върху способността на човек да прикрива своя произход, като „племенни/местни връзки със старейшините и семейството, различия в регионалните акценти, фамилни имена, които могат да се отнасят до произход, религиозна принадлежност и молитвени ритуали и профили на висше образование, които могат да идентифицират лицето като принадлежащо към по-висока социална класа“ ⁽⁵³⁷⁾. Според статия на РСЕ/РС за талибаните в дигиталната епоха, тези семейни и общностни мрежи са разширени през социалните медии и чрез знанията си за тези тясно свързани общности талибаните могат да преследват човек онлайн и да ги тормозят в социалните медии, за да напусне работата си ⁽⁵³⁸⁾.

При преместване в друга зона под контрола на талибаните, ако някой нов пристигне и произходът му е неясен, това вече може да предизвика съмнение и да предизвика разследване от талибаните в тяхната информационна мрежа ⁽⁵³⁹⁾. Хората като цяло са наясно какво се случва в техния

⁽⁵³⁰⁾ „Ню Йорк таймс“, „Гласове от влошаващата се война в Афганистан“, 7 октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵³¹⁾ МООНСА, „Афганистан. Човешки права и защита на цивилните във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г. ([url](#)), стр. 18.

⁽⁵³²⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽⁵³³⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵³⁴⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵³⁵⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵³⁶⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽⁵³⁷⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵³⁸⁾ РСЕ/РС, „Блог Гандхара: пропагандата на талибаните срещу дигиталната ера“, 10 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵³⁹⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

район и информацията може да премине големи разстояния чрез племенни мрежи, обясни източник, интервюиран от „Съвет за имиграция и бежанци“⁽⁵⁴⁰⁾.

Талибаните не само проучват новодошъл в селото или града, който те контролират, според Джустоци, те ще проучат и онези, които пътуват до райони под контрола на правителството, под съмнение, че шпионират за правителството. „Тези, които пътуват в или извън района на талибаните, трябва да могат да предоставят убедителна обосновка за пътуванията си, по-добре подкрепена от доказателства за търговски сделки, медицински нужди и т.н. В случай, че талибаните търсят виновници за шпиониране в полза на правителството, всеки, заподозрян, че е отишъл при властите, би бил изложен на голям риск“⁽⁵⁴¹⁾.

1.4.3 Капацитет за проследяване и атакуване на лица в големите градове

Няколко източници, предоставящи информация устно, интервюирани през януари 2016 г. от канадския „Съвет за имиграция и бежанци“, заявиха, че талибаните имат мрежа от информатори и осъществяват събиране на разузнавателни данни в градовете, въпреки че е по-трудно да се проследят хората в градските райони⁽⁵⁴²⁾. Наистина се случват целенасочени атаки в градските центрове. Някои скорошни примери за преследване в Кабул включват въоръжени мъже на мотоциклети и дистанционно управлявани самоделни взривни устройства:

През юни 2016 г. член на парламента беше убит, когато самоделно взривно устройство, поставено в електромер пред къщата му, се взриви в момента, в който той пристигна въкъщи⁽⁵⁴³⁾.

През декември 2016 г. талибаните нападнаха къщата в Кабул на депутат от Хелманд. Трима въоръжени мъже убиха няколко членове на семейството на депутата и раниха още няколко, включително самия депутат⁽⁵⁴⁴⁾.

През декември 2016 г. въоръжени мъже на мотоциклети нападнаха дома на бившия служител на талибаните Мула Абдул Салам Заиф, убивайки неговия охранител⁽⁵⁴⁵⁾.

През декември 2016 г. с бомба, поставена под мост в района Дащи Барчи в Кабул, е атакувано превозното средство на депутат от Бамиян, ранявайки депутата и неговия син, наред с други лица⁽⁵⁴⁶⁾.

В Кабул има най-малко 1500 шпиони и информатори на талибаните, според доклада на Джустоци за 2017 г. за LandInfo, който се основаваше предимно на интервюта с източници от талибаните. Според тези източници различните мрежи в талибаните имат различни задачи за наблюдение: мрежата „Хакани“ събира информация за специални операции (мощни атаки на високопоставени лица), докато Пешавар Шура проследява издирвани хора. Твърди се, че Пешавар Шура има около 500 шпиони и информатори в Кабул. Макар да изглежда, че атаките срещу високопоставени лица се извършват до голяма степен в центъра на града, целенасочените убийства, включително и тези с магнитни самоделни взривни устройства, се извършват далеч от центъра на града⁽⁵⁴⁷⁾. От 2016 г. талибаните започнаха кампания за целенасочени убийства на правителствени служители и членове на Афганистанските национални сили за сигурност в град Кандахар

⁽⁵⁴⁰⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁴¹⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 17.

⁽⁵⁴²⁾ Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁴³⁾ „Бактар нюз“, „Депутатът Шер Вали Вардак убит при експлозия в Кабул“, 7 юни 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁴⁴⁾ „Толо Нюз“, „Къщата на депутат беше атакувана в Кабул, опасенията са за петима мъртви“, 22 декември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁴⁵⁾ „Хаама прес“, „1 убит при нападение срещу дома на бившия лидер на талибаните Мула Салам Заеф в Кабул“, 24 декември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁴⁶⁾ РСЕ/РС, „Афганистански законодател е ранен при бомбено нападение в Кабул“, 28 декември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁴⁷⁾ Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 10.

(⁵⁴⁸). Вследствие на няколко директни нападения срещу градове в периода 2015-2016 г., талибаните сега се стремят да проникнат в градовете по-незабележимо, но в по-голям мащаб, отколкото досега, според Джустоци (⁵⁴⁹).

Съобщава се, че целенасочените убийства от талибаните се случват в големите градове, например талибаните убиха основния си противник в провинция Орузган - полицейския началник и племенник на бившия президент Карзаи Матиула Хан при целенасочен самоубийствен атентат в Кабул през 2015 г. (⁵⁵⁰). Според Абубакар Сидики списъкът на хората, за които талибаните ще инвестират ресурси и планират да проследят и преследват в големите градове, е ограничен до между няколко десетки и сто души, максимум (⁵⁵¹). За не толкова високопоставени лица Абубакар Сидики изрази мнение, че талибаните „вероятно няма да преследват тях или членовете на техните семейства след преместване в градовете“ (⁵⁵²). И Абубакар Сидики, и Ананд Гопал подчертаха, че има изключения, когато преследването всъщност води до лични вражда, съперничество или спорове (⁵⁵³). Вижте главата за споровете в Доклад на ЕСПОУ за информация за страната на произход - Афганистан: „Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“ за повече информация по тази тема.

Според професор, интервюиран от отдела за Информация за страната на произход на канадския „Съвет за имиграция и бежанци“ (⁵⁵⁴), Капацитетът за преследване на талибаните след преместване е особено успешен, когато преследваните лица са „добре познати и добре позиционирани противници“ (⁵⁵⁵). Според Джустоци има известна степен на ефективност на разходите: лице с ниска важност за талибаните, но пребиваващо в район с лесен достъп за талибаните, може да бъде атакувано по-рано от лице с висока важност, пребиваващо в район, който е силно патрулиран от властите (⁵⁵⁶). Вж. допълнителна информация за разделението градове-села в т. 1.1.5 [Преследване на цивилни от талибаните](#).

1.5 Бунтовнически групировки, различни от талибаните

Талибаните, включително групировки с по-слаби връзки като мрежата „Хакани“, са основната бунтовническа групировка в Афганистан. Освен талибаните действат широк кръг от по-малки групировки като „Ислямско движение на Узбекистан“, „Съюз за ислямски джихад“, „Лашкар-е Таиба“, „Джайш Мухамед“, „Ислямска държава в провинция Хорасан“ (⁵⁵⁷), „Федаи Махаз“ (⁵⁵⁸) и „Фронт на Мула Дадула“ (⁵⁵⁹), за която се казва, че се е присъединила отново към талибаните (⁵⁶⁰).

(⁵⁴⁸) МООНСА, „Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 64; „Ню Йорк таймс“, „Талибани избиха войници при нападения в Кандахар, осъществени по един и същи сценарий“, 26 юли 2017 г. ([url](#)).

(⁵⁴⁹) Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 19-20.

(⁵⁵⁰) „Ню Йорк таймс“, „Влиятелен ръководител на афганистанската полиция беше убит в Кабул“, 19 март 2015 г. ([url](#)).

(⁵⁵¹) Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

(⁵⁵²) Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.

(⁵⁵³) Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г.; Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

(⁵⁵⁴) Професор, който е директор на Програмата за култура и конфликти в Военноморското следдипломно училище в Калифорния и който в продължение на три десетилетия провежда и публикува изследвания за Афганистан и Южна Азия.

(⁵⁵⁵) Съвет за имиграция и бежанци (IRB), „Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план; Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г. ([url](#)).

(⁵⁵⁶) Джустоци, А., „Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, 23 август 2017 г. ([url](#)), стр. 16.

(⁵⁵⁷) МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 6.

(⁵⁵⁸) Осман, Б. и Кларк, К., „Убийството на шведския журналист Нилс Хорнър: оценка на поемането на отговорност от „Федаи Махаз“

, 19 март 2014 г. ([url](#)).

(⁵⁵⁹) Рутиг, Т., „Фронт на Мула Дадула: търсене на улики“, 22 май 2012 г. ([url](#)).

(⁵⁶⁰) Роджио, Б., „Мощна фракция на джихадистите сключи примирие с талибаните“, 15 август 2016 г. ([url](#)).

Обсъждането на всички тези групировки е извън обхвата на този доклад. Този доклад се ограничава до кратко обсъждане на „Ислямска държава в провинция Хорасан“ (ИДПХ) и „Ислямско движение на Узбекистан“ (ИДУ).

1.5.1 „Ислямска държава провинция Хорасан“ (ИДПХ)

За преследването на хазарски и шиитски малцинства от ИДПХ, моля, прочетете [1.2.11 Малцинствата хазари и шиити](#).

Според Ананд Гопал, докато за талибаните се казва, че „ограничават преследването на определени лица“, като учители, здравни работници или журналисти, „Ислямска държава в провинция Хорасан“ не прави такива отличавания⁽⁵⁶¹⁾. Според Неамат Ноджуми членовете и командирите на ИДПХ са предимно бивши талибани, които се опитват да въведат отново „неограничено и радикално преследване“, както беше обичайно през първите години след повторното появяване на талибаните след 2001 г. и преди талибаните да въведат ограничения за преследването. Тези командири на ИДПХ правят това, за да получат подкрепа в редиците на мрежите на бойци⁽⁵⁶²⁾.

Според Борхан Осман само работата за афганистанското правителство е достатъчна, за да може едно лице да бъде възприемано от ИДПХ като „немюсюлманин“ и следователно да стане допустимо за преследване⁽⁵⁶³⁾. Например, МООНСА наблюдава рязко увеличаване на преследването на служителите в сферата на образованието в Нангархар през 2015 г., пряко свързвайки това с появата на ИДПХ в тази провинция⁽⁵⁶⁴⁾. През март 2017 г. ИДПХ нападна военната болница на Афганистанската национална армия в Кабул, убивайки безразборно 49 души и ранявайки 88 други, включително медицински персонал. Останалите жертви бяха пациенти, включително войници *извадени от строя*, персонал и членове на семействата⁽⁵⁶⁵⁾. В пример от септември 2017 г. сътрудници на ИДПХ обезглавяват двама цивилни по обвинение в шпиониране за правителството в Конар⁽⁵⁶⁶⁾.

Членовете на семействата също са преследвани. Например през септември 2017 г. „Хаама прес“ съобщи, че ИДПХ е екзекутирала двама братя и чичо им. Братята са били войници от , които пътували извън смяна, посещавайки семейството си по случай Ейд-ул-Адха⁽⁵⁶⁷⁾.

Според CIVIC ИДПХ не търси подкрепа от старейшините на общността, за да получи легитимност. Напротив, общността на старейшините е систематично преследвана. Според CIVIC ИДПХ също така преследва духовници, учители и цивилни лица, обвинени в предполагаема принадлежност или към правителството, или към талибаните. Преследването на хора служи за сплашване на цели общности⁽⁵⁶⁸⁾. Например през октомври 2016 г. групировка, която преди е била свързана с талибаните, но се идентифицира като *Даеш* (както ИДПХ често бива наричана в Афганистан), отвлича 35 цивилни в провинция Гор и разстрелва 26 от тях в отговор на убийството на техния лидер⁽⁵⁶⁹⁾. Според анализа на Борхан Осман, ИДПХ не е замесена, а атаката е извършена от престъпна банда с „исторически връзки с талибаните“⁽⁵⁷⁰⁾.

⁽⁵⁶¹⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.; Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁵⁶²⁾ Ноджуми, Н., електронна поща, 22 септември 2017 г. Неамат Ноджуми направи този коментар по време на прегледа на този доклад.

⁽⁵⁶³⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁵⁶⁴⁾ МООНСА и UNICEF, „Образование и здравеопазване в риск“, април 2016 г. ([url](#)), стр. 9.

⁽⁵⁶⁵⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 18-19.

⁽⁵⁶⁶⁾ „Хаама прес“, „Ислямска държава“ обезглави двама граждани на Афганистан по обвинения в шпионаж в Конар“, 15 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁶⁷⁾ „Хаама прес“, „Ислямска държава“ екзекутира двама братя, служещи в афганистанска армия в провинция Нангархар“, 5 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁶⁸⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на цивилните в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 11-13, 29.

⁽⁵⁶⁹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 66.

⁽⁵⁷⁰⁾ Осман, Б., „Касапницата в Гор: извършител ли е „Ислямска държава“ или лъжливо обвинена?“, 23 ноември 2016 г. ([url](#)).

Някои примери за преследване от страна на ИДПХ в Нангархар и някои други провинции включват:

През август 2015 г. ИДПХ екзекутира десет старейшини, като ги постави върху експлозиви ⁽⁵⁷¹⁾.

През август 2015 г. ИДПХ принудително затвори 25 училища в район Дех Бала, заплашвайки учителите с „тежко наказание“, заплахи със смърт, изземане на заплатите им, ако не изпълнят техните заповеди или докладват на властите ⁽⁵⁷²⁾.

През октомври 2016 г. атентатор-самоубиец атакува събиране на старейшини от район Пачирагам. Старейшините се бяха събрали в Джалалабад, за да разрешат вътрешни спорове и да търсят съюз срещу ИДПХ ⁽⁵⁷³⁾.

Дузина учители от *медресета* бяха отвлечени от бойци от ИДПХ в провинция Нангархар през януари 2017 г. ⁽⁵⁷⁴⁾ и освободен след посредничество на местни старейшини след два месеца в плен ⁽⁵⁷⁵⁾.

През февруари 2017 г. неизвестни въоръжени лица убиха шестима служители на Червения кръст в провинция Джаузджан и похитиха още двама ⁽⁵⁷⁶⁾. Тези двама бяха освободени през септември 2017 г. ⁽⁵⁷⁷⁾. Вероятният виновник, според анализатора Кейт Кларк, е бил местен филиал на ИДПХ ⁽⁵⁷⁸⁾.

През март 2017 г. се твърди, че партньори на ИДПХ в Сарипол са убили и обезглавили трима влиятелни хазарски старейшини ⁽⁵⁷⁹⁾.

През юли 2017 г. се твърди, че ИДПХ в Джаузджан е обезглавила десет талибански бойци в район Дарзаб ⁽⁵⁸⁰⁾.

През юли 2017 г. ИДПХ пусна видео, в което те обезглавяват пет души по обвинение в шпионаж и в това, че са държавни войници ⁽⁵⁸¹⁾.

През юли 2017 г. бойци на ИДПХ разстреляха и убиха племенен старейшина в провинция Джаузджан ⁽⁵⁸²⁾.

През 2017 г. в Джаузджан членовете на ИДПХ затвориха училищата и принудиха учителите да прехвърлят заплатите си от правителството на групировката ⁽⁵⁸³⁾.

През август 2017 г. ИДПХ пое отговорност за нападението над дома на депутата Захир Кадир, лидера на местна проправителствена милиция, ангажирана в борбата срещу талибаните и „Ислямска държава в Хорасан“ в Нангархар ⁽⁵⁸⁴⁾.

През ноември 2017 г. афганистанските власти заявиха, че ИДПХ в Нангархар е обезглавила 15 свои собствени бойци поради вътрешни борби в групировката ⁽⁵⁸⁵⁾.

Поради присъствието и дейностите на ИДПХ, насочени към местното население, цели общности са се преместили в Джалалабад и околните райони ⁽⁵⁸⁶⁾.

⁽⁵⁷¹⁾ „Интернешънъл бизнес таймс“, „Ислямска държава“ в Афганистан: Видео показва жестока нова екзекуция чрез метод с експлозив“, 10 август 2015 г. ([url](#)).

⁽⁵⁷²⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданите лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2015 г.“, февруари 2016 г. ([url](#)), стр. 19.

⁽⁵⁷³⁾ „Ройтерс“, „Афганистански старейшини бяха убити при самоубийствена атака срещу тяхна среща“, 31 октомври 2016 ([url](#)).

⁽⁵⁷⁴⁾ „Хаама прес“, „Бойци на „Ислямска държава“ отвлякоха 13 учители от семинария в Източна Афганистан“, 17 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁷⁵⁾ „Паджук афган нюз“, „Дузина учители в семинария бяха освободени от плен на Даеш“, 4 март 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁷⁶⁾ „Гардиън“, „Шестима служители на Червения кръст в Афганистан бяха убити при засада“, 8 февруари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁷⁷⁾ РСЕ/РС, „Членове на Червения кръст бяха освободени в Северен Афганистан“, 5 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁷⁸⁾ Кларк, К., „Работа в „сива зона“: Международният комитет на Червения кръст е принуден да намали мащаба на работата си в Афганистан“, 10 октомври 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁷⁹⁾ „Паджук афган нюз“, „Твърди се, че трима хазарски старейшини са обезглавени в Сарипол“, 16 март 2017 г. ([url](#)); „Асошиейтед прес“, „Според афганистански официални лица „Ислямска държава“ уби трима шиитски старейшини“, 16 март 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁸⁰⁾ „Паджук афган нюз“, „Бойци на Даеш обезглавиха 10 противници талибани в Джаузджан“, 2 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁸¹⁾ Абдул Матин Имран, [Twitter], публикувано на: 25 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁸²⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (31 юли 2017 г.), 31 юли 2017 г., достъпно на: ([url](#)).

⁽⁵⁸³⁾ РСЕ/РС, „Ислямска държава“ заплашва учители и ученици в неспокоен район на Афганистан“, 5 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁸⁴⁾ РСЕ/РС, „При самоубийствена атака срещу дома на афганистански законодател загинаха двама пазачи“, 30 август 2017 г. ([url](#)); @Terror_Monitor [Twitter], публикувано на: 30 август 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁸⁵⁾ „Ройтерс“, „Ислямска държава“ обезглави 15 свои бойци, според афганистански официален представител“, 23 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁵⁸⁶⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 11-13, 29.

ИДПХ също така издава „нощни писма“ - писма за заплаха, които са фиксирани на вратите на джамии и магазини, за да поиска подкрепа от местното население и да предупреди за наказание за неподчинение ⁽⁵⁸⁷⁾. В Джаузджан ИДПХ използва „нощни писма“, за да заплашва родителите да държат децата си далеч от училище ⁽⁵⁸⁸⁾.

ИДПХ в Нангархар също провежда кампания за натиск срещу медиите. През 2015 г. офисите в Джалалабад на „Войс ъф Америка“, „Паджуок афган нюз“, „Радио Килид“ и „Радио Сафа“ бяха атакувани с бомбени взривове ⁽⁵⁸⁹⁾. През юни 2017 г. ИДПХ издаде изявление, заплашващо всички журналисти в Нангархар ⁽⁵⁹⁰⁾. Според „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“ ИДПХ

„също така е правила много опити да принуди медиите да публикуват или излъчват съдържание, отнасящо се до техните дейности и операции, като ги заплашват и атакуват. Атенатите срещу „Радио Килид“, „Радио Сафа“ и „Новинарска агенция Паджуок“ в Джалалабад през октомври 2015 г. от Даеш бяха извършени предимно поради съпротивата на тези медийни агенции да публикуват или излъчват новини „по поръчка“, които представляват вид заплахи, с които журналистите трябва да се справят“ ⁽⁵⁹¹⁾.

При комплексно нападение срещу националната „Радио и телевизия Афганистан“ в Джалалабад през май 2017 г., за което ИДПХ пое отговорност, загинаха шестима души: четирима служители на „Радио и телевизия Афганистан“: шофьор, пазач и двама души технически персонал, както и двама полицаи ⁽⁵⁹²⁾. Тази кампания срещу медиите не се ограничава само до Нангархар: през ноември 2017 г. ИДПХ пое отговорност за комплексно нападение срещу базираната в Кабул телевизия „Шамшад ТВ“ ⁽⁵⁹³⁾.

1.5.1.1 Географско присъствие

Бастион на ИДПХ е базиран в някои южни райони на Нангархар ⁽⁵⁹⁴⁾, където те се борят за контрол с талибаните ⁽⁵⁹⁵⁾. Тяхното присъствие в Източен Афганистан се разпространява в съседните провинции Конар ⁽⁵⁹⁶⁾ и според правителствените източници - Лагман ⁽⁵⁹⁷⁾.

⁽⁵⁸⁷⁾ Германия: Федерална служба за миграция и убежище, Кратки бележки на Информационен център за убежище и миграция (24 април 2017 г.), 24 април 2017 г., достъпно на: [\(url\)](#).

⁽⁵⁸⁸⁾ РСЕ/РС, „Ислямска държава“ заплашва учители и ученици в неспокоен район на Афганистан“, 5 септември 2017 г. [\(url\)](#).

⁽⁵⁸⁹⁾ „Репортери без граници“, „Репортери без граници“ осъжда смъртоносно нападение срещу държавно радио и телевизия в Джалалабад“, 17 май 2017 г. [\(url\)](#).

⁽⁵⁹⁰⁾ „1 ТВ Нюз“, „Ислямска държава“ заплашва журналистите в Афганистан със смърт“, 15 юни 2017 г. [\(url\)](#).

⁽⁵⁹¹⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. [\(url\)](#), стр. 6, 9.

⁽⁵⁹²⁾ „Паджуок афган нюз“, „Нападение срещу офиса на „Радио и телевизия Афганистан“ беше осъдено като военно престъпление“, 18 май 2017 г. [\(url\)](#); „Ройтерс“, „Ислямска държава“ пое отговорност за нападение срещу държавна телевизия в Афганистан“, 17 май 2017 г. [\(url\)](#).

⁽⁵⁹³⁾ „БиБиСи Нюз“, „Афганистанският телевизионен канал „Шамшад ТВ“ се върна в ефир след нападение“, 7 ноември 2017 г. [\(url\)](#).

⁽⁵⁹⁴⁾ Осман, Б., „Пропадане към хаоса: Защо Нангархар се превърна в център за „Ислямска държава“?, 27 септември 2017 г. [\(url\)](#); Кларк, К., и Осман, Б., „Още милиции? Част 2: Предложената Афганистанска териториална армия в борбата срещу ИДПХ“, 23 септември 2017 г. [\(url\)](#); „Ройтерс“, „Ислямска държава“ обезглави 15 свои бойци, според афганистански официален представител“, 23 ноември 2017 г. [\(url\)](#); Генерален секретар на ООН, „Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 21 септември 2017 г., достъпно на: [\(url\)](#), стр. 5.

⁽⁵⁹⁵⁾ РСЕ/РС, „Талибаните и „Ислямска държава“ в сблъсък в Афганистан“, 30 октомври 2017 г. [\(url\)](#).

⁽⁵⁹⁶⁾ Генерален секретар на ООН, „Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 21 септември 2017 г., достъпно на: [\(url\)](#), стр. 5; „Ройтерс“, „Бойци на „Ислямска държава“ в Афганистан бягат в провинция Конар“, 24 март 2016 г. [\(url\)](#); Роджьо, Б., „Американски военни убиха лидера на „Ислямска държава“ в Хорасан“ в Конар“, 13 август 2017 г. [\(url\)](#); „Паджуок афган нюз“, „Двама цивилни в Конар обезглавени от бойци на Даеш“, 15 септември 2017 г. [\(url\)](#).

⁽⁵⁹⁷⁾ „Паджуок афган нюз“, „9 бойци, убити в офанзивите в Лагман-Нангархар“, 20 септември 2017 г. [\(url\)](#); „Хаама прес“, „Сблъсъците между талибаните и „Ислямска държава“ се разпространява към Лагман“, 29 ноември 2017 г. [\(url\)](#).

Освен присъствието им в град Кабул ⁽⁵⁹⁸⁾, Борхан Осман обясни, че убийството на войник на Афганистанската национална армия в семейната колония Халис през септември 2017 г. като индикация за нарастващото присъствие на ИДПХ в покрайнините на Джалалабад ⁽⁵⁹⁹⁾.

Недоволните или изгонени командири на талибаните в други провинции като Херат, Гхор, Сарипол и Джаузджан също обещаха вярност на групировката ИДПХ, въпреки че нивото на координация и сътрудничество между тези групировки и ядрото на ИДПХ в Нангархар остава неясно ⁽⁶⁰⁰⁾.

1.5.1.2 Жени в райони на ИДПХ

Според жените, интервюирани от CIVIC, в райони, контролирани от ИДПХ в Нангархар, за жените е напълно забранено да участват в обществен живот, включително да работят във ферми, което е засегнало значителен брой жени, които извършват голяма част от селскостопанския труд в селските райони. Съобщава се, че жените са били „бити или застрелвани за ненужно ходене в обществени пространства“ ⁽⁶⁰¹⁾.

1.5.2 „Ислямско движение на Узбекистан“ (ИДУ)

До 2014 г. ИДУ се сражаваше заедно с талибаните в Северен Афганистан. След публичното оповестяване на смъртта на Мула Омар, ИДУ премина към вярност към ИДПХ. Това доведе до сблъсъци между ИДУ и талибаните, особено в южната провинция Забул през 2015 г. ⁽⁶⁰²⁾. Според интервю от септември 2017 г. с Ананд Гопал за този доклад, северна групировка, наречена „Джундула“, се отдели от ИДУ и работи под шапката на талибаните на север ⁽⁶⁰³⁾. Преди това тази групировка се опита да създаде база на името на „Ислямска държава“ в Североизточен Афганистан ⁽⁶⁰⁴⁾. Въпреки че могат да бъдат автономни в своите операции, те трябва да се подчиняват на правилата на талибаните, включително забраната за сектантско насилие и ограниченията за преследване на определени видове хора в обществото ⁽⁶⁰⁵⁾. Според Борхан Осман и Обаид Али съществуват групировки от ИДУ, действащи в северните провинции Кундуз и Тахар, чиято дейност талибаните имат трудности да контролират. Те работят и осъществяват атаки съответствие с дневния си ред ⁽⁶⁰⁶⁾. Анализаторът Обаид Али през юли 2017 г. заяви, че ИДУ и „Джундула“ в северната част на Афганистан „продължават да водят автономни фронтове и поддържат отделни командни структури“ ⁽⁶⁰⁷⁾.

⁽⁵⁹⁸⁾ Осман, Б., „С активна клетка в Кабул, ИДПХ се опитва да внесе сектантство във войната в Афганистан“, 19 октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽⁵⁹⁹⁾ Борхан, Осман [Twitter], публикувано на: 6 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁰⁰⁾ Али, О., „Не-пушунски талибани от севера (4): Разглеждане на случаи от Джаузджан“, 18 септември 2017 г. ([url](#)); Генерален секретар на ООН, „Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 21 септември 2017 г., достъпно на: ([url](#)), стр. 5; Али, О., „Нападението в Саяд: Наистина ли талибаните и Даеш наистина си сътрудничиха?“, 9 август 2017 г. ([url](#)); Осман, Б., „Касапницата в Гор: извършител ли е „Ислямска държава“ или лъжливо обвинена?“, 23 ноември 2016 г. ([url](#)); Али, О., „Островът на Кари Хекмат: анклав на Даеш в Джаузджан?“, 11 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁰¹⁾ CIVIC, „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽⁶⁰²⁾ Осман, Б., „Към фрагментация? Географско разпределение на талибаните след Омар“, 24 ноември 2015 г. ([url](#)).

⁽⁶⁰³⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁶⁰⁴⁾ Али, О., „Бунтовете в Севера през 2016 г.: Вдигане на знамето на Даеш (макар и не за дълго)“, 15 юли 2016 г. ([url](#)).

⁽⁶⁰⁵⁾ Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г.

⁽⁶⁰⁶⁾ Осман, Б., интервю по Skype, 8 август 2017 г. ; Али, О., „Не-пушунски талибани от севера: Разглеждане на случая Тахар“, 29 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁰⁷⁾ Али, О., „Не-пушунски талибани от севера: Разглеждане на случая Тахар“, 29 юли 2017 г. ([url](#)).

Според Ананд Гопал, за разлика от „Джундула“, останалата част от ИДУ е много малка и фрагментирана, което прави трудно да се установят модели на преследване ⁽⁶⁰⁸⁾. Обаид Али заяви, че узбекските бойци както от ИДУ, така и от „Джундула“ до голяма степен игнорират местната култура. Например, те пренебрегват посредничеството на местните старейшини в конфликтите и консултирането на племенни старейшини по важни въпроси, като само приемат мненията на религиозните учени при решаването на спорове ⁽⁶⁰⁹⁾.

⁽⁶⁰⁸⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁶⁰⁹⁾ Али, О., „Не-пушунски талибани от севера: Разглеждане на случая Тахар“, 29 юли 2017 г. ([url](#)).

2. Преследване от страна на правителството

Тази глава разглежда правителството на Ислямска република Афганистан като потенциален участник в преследване или сериозни вреди. Голяма част от проблемите, свързани с правителството на Афганистан са обхванати от Доклад на ЕСПОУ за Информация за страната на произход *Афганистан. Ключови социално-икономически показатели, държавна закрила и мобилност в градовете Кабул, Мазари Шариф и Херат*⁽⁶¹⁰⁾. В главата за „Защита от държавата“ на този доклад са посочени въпроси, свързани с целостта на Афганистанската национална армия, „Национална партия Ауами“ (НПА) и официалната система на правосъдие, в допълнение към изтъкването на механизмите за докладване на нарушение и положението на завръщащите се лица и жените⁽⁶¹⁰⁾.

Тази глава ще се съсредоточи върху въпросите, които не са обхванати от предишния доклад на ЕСПОУ, или актуализация на съответната информация, когато такава е налице. Тази глава разглежда предимно поведението на държавни действащи лица, включително местната полиция в Афганистан и други проправителствени милиции, спрямо хората, за които се подозира, че са антиправителствени елементи и към журналистите и хуманитарните служители.

За положението на и отношението към жените и двойките по обвинения в морални престъпления вижте главата за преследване по полов признак в Доклад на ЕСПОУ за Информация за страната на произход *Афганистан: „Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“*⁽⁶¹¹⁾.

2.1 Смъртно наказание, екзекуции по бързата процедура, дронове и въздушни удари

За обсъждане на прилагането на смъртното наказание в Афганистан, моля, вж. раздела за прилагането на смъртното наказание от правителството в „Доклад на ЕСПОУ за Информация за страната на произход *Афганистан: Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“*⁽⁶¹²⁾.

Освен смъртното наказание, имаше случаи на умишлени екзекуции и екзекуции по бързата процедура от Афганистанските национални сили за сигурност. През 2016 г. МООНСА регистрира увеличение на броя на цивилните, убити от редовни служители на Афганистанските национални сили за сигурност (в които не се включва Местната полиция в Афганистан или други проправителствени въоръжени групировки). При 37 инцидента през 2016 г. МООНСА регистрира 35 смъртни случая и осем ранени. Според МООНСА „повечето инциденти включват сценарии, при които афганистанските национални сили за сигурност разстрелват или раняват цивилни, вярвайки, че те са антиправителствени елементи, но МООНСА също регистрира инциденти с извънсъдебни убийства и убийства от Афганистанските национални сили за сигурност, злоупотребяващи със своите властови позиции“⁽⁶¹³⁾. Например убийството на петима души по време на нощно нападение от НДС в Нангархар през юни 2017 г. Местните жители твърдят, че жертвите са цивилни⁽⁶¹⁴⁾.

Международните военни сили също са атакували заподозрени бунтовници. Според разследване на „Шпигел“, силите на НАТО държат списък с цели за целенасочени убийства в Афганистан. В статията се посочва, че „списъкът, включващ до 750 души на моменти, доказва за първи път, че НАТО преследва не само талибанското ръководство, но и елиминира в голяма степен членовете на групировката от средно и по-ниско ниво. Някои афганистанци бяха в списъка, само защото като дилъри на наркотици

⁽⁶¹⁰⁾ ЕСПОУ, Доклад за информация за страната на произход. Афганистан. Ключови социално-икономически показатели, държавна закрила и мобилност в градовете Кабул, Мазари Шариф и Херат, август 2017 г. ([url](#)), стр. 71-114.

⁽⁶¹¹⁾ ЕСПОУ, „Доклад за информация за страна на произход - Афганистан“. „Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“, декември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶¹²⁾ ЕСПОУ, „Доклад за информация за страна на произход - Афганистан“. „Лица, преследвани съгласно социални и правни норми“, декември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶¹³⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 90-91.

⁽⁶¹⁴⁾ „1 ТВ Нюз“, „Разузнавателни части убиха петима при нощно нападение в Нангархар“, 19 юни 2017 г. ([url](#)).

за тях се твърди, че подкрепят бунтовниците“⁽⁶¹⁵⁾. Според анализатора на „Мрежа на афганистанските анализатори“ Кейт Кларк, целите на ударите с дроне често се избират въз основа на разузнаване. Когато това разузнаване не е вярно, при тези удари в крайна сметка загиват цивилни. Целите могат да бъдат атакувани „въз основа единствено на техните „модел на живот“, които показват на лицата в САЩ, подбиращи мишени, че те са бойци (те са наричани „удари по характеристики“)“⁽⁶¹⁶⁾. Тези т.нар. „удари по характеристики“ базират атаки върху „подозрителни поведенчески модели, а не директни доказателства за бойни действия“⁽⁶¹⁷⁾. Според групите за защита на човешките права, цитирани от „Гардиън“, тези критерии „могат да бъдат неясни до степен убиване на „мъже на възраст, подходяща за военствени действия“ в региони, където терористите действат“⁽⁶¹⁸⁾. В пример от 2011 г. от Дайкунди, конвой от цивилни превозни средства е бил атакуван с удари с дрон единствено въз основа на поредица от неправилни интерпретации на тяхното поведение, при които са убити най-малко 15 невооръжени цивилни⁽⁶¹⁹⁾. Според Кейт Кларк няма надежден известен брой на цивилните лица, убити при удари с дроне в Афганистан⁽⁶²⁰⁾. Като цяло по отношение на въздушните удари МООНСА регистрира „рязко увеличение“ на жертвите на цивилни през 2016 г.: броят на жертвите се удвои до 590 през 2016 г., от които 40% се причисляват към международните военни сили“⁽⁶²¹⁾. През първите шест месеца на 2017 г. броят на цивилните жертви при въздушни удари нарасна с още 43%⁽⁶²²⁾. Броят на оръжията, използвани по време на международни военновъздушни удари постоянно нараства през пролетта/лято на 2017 г. до петгодишен връх през август 2017 г.⁽⁶²³⁾. МООНСА приписва това увеличение на въздушните операции, насочени срещу ИДПХ в Нангархар⁽⁶²⁴⁾.

2.2 Измъчване и незаконно задържане

2.2.1 Произволен арест и незаконно задържане

Въпреки че законът забранява произволен арест или задържане⁽⁶²⁵⁾, има няколко източника, които предполагат, че и двете са широко разпространени в Афганистан⁽⁶²⁶⁾. Има няколко информации за незаконни центрове за задържане, някои от които в миналото са били управлявани от международните военни сили⁽⁶²⁷⁾ или от членове на Афганистанските национални сили за сигурност през 2016 г.⁽⁶²⁸⁾. Например полицията в Кандахар е „подозирана от много хора“, че управлява секретен център за задържане според МООНСА и „Хюман Райтс Уоч“⁽⁶²⁹⁾;

⁽⁶¹⁵⁾ „Шпигел“, „Съмнителната история на целенасочените убийства в Афганистан“, 28 декември 2014 г. ([url](#)).

⁽⁶¹⁶⁾ Кларк, К., „Военни действия с дроне 2: Целенасочени убийства - модел на бъдещето за Афганистан?“, 1 март 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶¹⁷⁾ Дейвис, Л. Е. и колектив, „Изясняване на правилата за целенасочени убийства: аналитична рамка за политики, включващи въоръжени дроне с голям обхват на действие“, 2016 г. ([url](#)), стр. 5.

⁽⁶¹⁸⁾ „Гардиън“, „САЩ ще продължат „ударите по характеристики“ срещу хора, заподозрени в терористични връзки“, 1 юли 2016 г. ([url](#)).

⁽⁶¹⁹⁾ „Лос Анджелис таймс“, „Анатомия на военна трагедия в Афганистан“, 10 април 2011 г. ([url](#)).

⁽⁶²⁰⁾ Кларк, К., „Военни действия с дроне 2: Целенасочени убийства - модел на бъдещето за Афганистан?“, 1 март 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶²¹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 83.

⁽⁶²²⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 52.

⁽⁶²³⁾ Централно командване на военновъздушните сили на САЩ - Център за комбинирани въздушни операции, Командир на въздушните компоненти на Комбинираните сили - Статистика за въздушната мощ 2012-2017 г., 31 август 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶²⁴⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 52.

⁽⁶²⁵⁾ Афганистан, Наказателно-процесуален кодекс, чл. 7, 5 май 2014 г. ([url](#)).

⁽⁶²⁶⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г. ([url](#)), стр. 6-7;

⁽⁶²⁷⁾ Кларк, К., „Секретните затвори на НАТО“, които не са секретни: изненадващо нападение и драма над задържани“, 6 май 2014 г. ([url](#)); Международен наказателен съд, Прокуратура, Доклад за дейностите по предварителен разпит

2016 г., 14 ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 44; Службата на Върховния комисар по правата на човека в ООН, „Комитетът за борба с изтезанията разглежда доклада за Афганистан“, 26 април 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶²⁸⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г. ([url](#)), стр. 4.

⁽⁶²⁹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 ([url](#)), стр. 57 (бележка под линия 204); „Хюман Райтс Уоч“, „Днес ще умрем всички“ - силните страни в Афганистан и наследството на безнаказаността“, 3 март 2015 г. ([url](#)), стр. 66-67.

според съобщенията има няколко незаконни центъра за задържане в и около град Газни ⁽⁶³⁰⁾; подозира се, че полицията в Хелманд е държала незаконно задържани в лоши условия ⁽⁶³¹⁾. Други източници съобщават, че във Фаряб и други места има подозрения, че проправителствените милиции имат частни затвори ⁽⁶³²⁾. Съобщава се, че това се случва и в Тахар ⁽⁶³³⁾.

Силните страни или брокерите на политическа власт, свързани с правителството, също могат да действат самостоятелно, извън системата за сигурност, за да преследват своите противници. Първият вицепрезидент Абдул Рашид Достум е обвинен в незаконно задържане и малтретиране на политически опонент в родната си провинция Джаузджан ⁽⁶³⁴⁾.

През март 2017 г. Държавният департамент на САЩ заяви, че „няма съобщения, че правителството е държало политически затворници или задържани“ ⁽⁶³⁵⁾.

2.2.2 Отношение към задържаните

Наказателно-процесуалният кодекс строго забранява използването на самопризнания, извършени чрез „неправомерно поведение, наркотици, принуда, изтезания, хипноза, заплаха, сплашване или обещаване на полза“ ⁽⁶³⁶⁾. Според Закона за полицията в Афганистан полицията може да задържа лице до 72 часа в предварителен арест ⁽⁶³⁷⁾. Арестуваният трябва да бъде информиран за причините за ареста, да бъде разпитан в рамките на 24 часа и след това да бъде предаден на *саранвал* [*saranwal*] или прокурор ⁽⁶³⁸⁾.

Въпреки че изтезанията са забранени в конституцията на Афганистан ⁽⁶³⁹⁾, в доклад относно отношението към задържаните, свързани с конфликти от април 2017 г., МООНСА и Службата на Върховния комисар на ООН за правата на човека (ОНЧР) посочват, че 39% от всички интервюирани затворници в Афганистан са дали достоверни данни за претърпени изтезания или други форми на малтретиране. От анкетираните 85 са деца, задържани по обвинения, свързани със сигурността, от които 45% са били подложени на изтезания или малтретиране ⁽⁶⁴⁰⁾. В повечето случаи властите са използвали изтезания и малтретиране, за да извлекат самопризнания. Докато по-голямата част от документираните случаи, свързани с инциденти, за които се твърди, че са извършени в съоръженията на НДС, МООНСА отбелязва също значително увеличение на използването на изтезания и малтретиране на задържани от „Национална партия Ауами“ (НПА), като отбелязва, че има достоверни данни за изтезания и малтретиране от страна на лица, които са били задържани от полицията, са на най-високо ниво от началото на мониторинга през 2010 г. ⁽⁶⁴¹⁾.

Местата, където са регистрирани особено високи нива на изтезания и други форми на малтретиране, са:

⁽⁶³⁰⁾ „Хюман Райтс Уоч“, „Днес ще умрем всички“ - силните страни в Афганистан и наследството на безнаказаността“, 3 март 2015 г. ([url](#)), стр. 68.

⁽⁶³¹⁾ Андръсън, Б., „Ето как изглежда да спечелиш [видео]“, 27 май 2013 г. ([url](#)), 5:00.

⁽⁶³²⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 95.

⁽⁶³³⁾ „Гардиън“, „Афганистан финансира насилствени милиции, докато американските военни „игнорират“ ситуацията, казват служители“, 26 декември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁶³⁴⁾ Генерален секретар на ООН, „Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 3 март 2017 г., на разположение на: ([url](#)), стр. 1; „Ню Йорк таймс“, „Вицепрезидентът на Афганистан беше обвинен в изтезаване на политически противник“, 13 декември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁶³⁵⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г. ([url](#)), стр. 13.

⁽⁶³⁶⁾ Афганистан, Наказателно-процесуален кодекс, чл. 22, 5 май 2014 г. ([url](#)).

⁽⁶³⁷⁾ Афганистан, Закон за полицията, чл. 25, 22 септември 2005 г. ([url](#)).

⁽⁶³⁸⁾ „Тъчпойнт“, „3.2: Развитието на наказателно дело в Афганистан, февруари 2014 г.“, достъпен на: ([url](#)), стр. 4.

⁽⁶³⁹⁾ Службата на Върховния комисар на ООН за правата на човека, „Комитетът за борба с изтезанията разглежда доклада за Афганистан“, 26 април 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁴⁰⁾ МООНСА, „Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти: Изпълнение на националния план на Афганистан за премахване на изтезанията“, април 2017 г. ([url](#)), стр. 7.

⁽⁶⁴¹⁾ Съветът на ООН за правата на човека, „Положението на правата на човека в Афганистан и постиженията на техническата помощ в областта на правата на човека“, 11 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 9.

Дирекцията за борба с тероризма на НДС, разположена в района на Шашдарак в Кабул. Предполага се, че преди това е била Пета дирекция и впоследствие е преномерирана

90, 124 и наскоро, НДС 241.

Управления на НДС и „Национална партия Ауами“ (НПА) в Кандахар ⁽⁶⁴²⁾.

През 2013 г. МООНСА установи, че „една трета от всички достоверни и надеждни случаи на изтезания и малтретиране, включващи „Национална партия Ауами“, са възникнали в съоръжения в провинция Кандахар“ ⁽⁶⁴³⁾. През 2017 г. МООНСА заяви, че „91 процента от интервюираните задържани [в ареста на „Национална партия Ауами“ в Кандахар] дават достоверни данни за подлагане на най-бруталните форми на изтезания и малтретиране“ ⁽⁶⁴⁴⁾.

МООНСА през 2017 г. също регистрира значително увеличение на злоупотребите с задържани от „Национална партия Ауами“ в Нангархар и още в 20 други провинции, от които Фарах и Херат предизвикват „особени тревоги“ за МООНСА ⁽⁶⁴⁵⁾.

Според МООНСА има и „някои доказателства“, че изтезанията или други форми на малтретиране се извършват в ареста на Афганистанската национална армия, включително в афганистанския национален затвор за задържане в Баграм, Парван ⁽⁶⁴⁶⁾.

В процес на наказателно разследване, което силно разчита на самопризнания, „съдиите често основават присъди единствено на тези изявления, дори при липса на каквито и да било потвърждаващи доказателства“, според „Хюман Райтс Уоч“ ⁽⁶⁴⁷⁾. В повечето случаи, регистрирани от МООНСА, изтезанията и малтретирането са били използвани за извличане на самопризнание. Измъчването е спряло, след като заподозреният е подписал или положил отпечатък на палеца си на самопризнание ⁽⁶⁴⁸⁾. Правителствен служител заяви пред „Мрежа на афганистанските анализатори“, че има „институционална вяра в неговата ефективност, вяра, че без изтезания държавата не може да достигне до присъди и че „терористите“ ще бъдат освободени и ще могат да атакуват отново“ ⁽⁶⁴⁹⁾.

Според Ананд Гопал правителственото преследване на цивилни се случва, „дори повече, отколкото при преследване от бунтовниците“, основаващо се на роднински връзки, родство и племенна асоциация. Например, Гопал е на мнение, че пушунското племе ишакзаи (от което произлиза бившият талибански лидер Мансур) е „вероятно най-преследваната общност в Афганистан“ от правителствените елементи ⁽⁶⁵⁰⁾. Жертвите на изтезания от Афганистанските национални сили за сигурност в Кандахар като тенденция са непропорционално по-бедни членове на племената ишакзаи, ализаи и нурзаи. Редки са атаките на „Национална партия Ауами“ в Кандахар към попалзаи или баракзаи, според Ананд Гопал ⁽⁶⁵¹⁾.

⁽⁶⁴²⁾ Кларк, К., „Случаите на изтезания в Афганистан ще станат обект на подробно проучване от ООН“, 21 април 2017 г. ([url](#)); „Вашингтон пост“, „Станало популярно видео изглежда показва как афганистанската полиция влачи човек зад камион“, 9 март 2016 г. ([url](#)); „Хюман Райтс Уоч“, „Материал на „Хюман Райтс Уоч“ за Комитета срещу изтезанията: Афганистан“, март 2017 г. ([url](#)), стр. 2; МООНСА, „Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти: Изпълнение на националния план на Афганистан за премахване на изтезанията“, април 2017 г. ([url](#)), стр. 8-10.

⁽⁶⁴³⁾ МООНСА, „Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти в арести в Афганистан. Една година по-късно“, януари 2013 г. ([url](#)), стр. 11.

⁽⁶⁴⁴⁾ МООНСА, „Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти: Изпълнение на националния план на Афганистан за премахване на изтезанията“, април 2017 г. ([url](#)), стр. 9.

⁽⁶⁴⁵⁾ МООНСА, „Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти: Изпълнение на националния план на Афганистан за премахване на изтезанията“, април 2017 г. ([url](#)), стр. 9.

⁽⁶⁴⁶⁾ МООНСА, „Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти: Изпълнение на националния план на Афганистан за премахване на изтезанията“, април 2017 г. ([url](#)), стр. 10.

⁽⁶⁴⁷⁾ „Хюман Райтс Уоч“, „Материал на „Хюман Райтс Уоч“ за Комитета срещу изтезанията: Афганистан“, март 2017 г. ([url](#)), стр. 2.

⁽⁶⁴⁸⁾ МООНСА, „Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти: Изпълнение на националния план на Афганистан за премахване на изтезанията“, април 2017 г. ([url](#)), стр. 6.

⁽⁶⁴⁹⁾ Кларк, К., „Случаите на изтезания в Афганистан ще станат обект на подробно проучване от ООН“, 21 април 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁵⁰⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁶⁵¹⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

За разлика от 2017 г. командирът на „Национална партия Ауами“ за Кандахар Абдул Разек - правителствен служител, замесен в сериозни нарушения на правата на човека в Кандахар ⁽⁶⁵²⁾ - призовава за създаване на „безопасна зона“ за завръщането на членовете на талибаните и техните семейства, за да се върнат от своите скривалища в Пакистан ⁽⁶⁵³⁾. Според РСЕ/РС оттогава има няколко завръщащи се, включително според източници от страна на талибаните и афганистанското правителство, цитирани от РСЕ/РС, лидери и висши служители на талибаните ⁽⁶⁵⁴⁾.

2.3 Атаки от правителството срещу журналисти, медийни служители и защитници на правата на човека

Афганистан се класира на 120-то място от 180 държави в Световния индекс за свобода на печата през 2017 г. („Репортери без граници“ ⁽⁶⁵⁵⁾). Комитетът на ООН срещу изтезанията спомена през 2017 г., че „многобройни доклади, в които се твърди, че защитниците на правата на човека, както и журналистите, са подложени на заплахи, сплашване, тормоз, наблюдение, произволни задържания, принудителни изчезвания и убийства“ и изрази опасения относно липсата на каквито и да било държавна защита срещу тях в Афганистан ⁽⁶⁵⁶⁾.

Хюман Райтс Уоч съобщава, че през 2016 г. 12 журналисти са били убити през първите 9 месеца на годината, което я прави „най-кръвавата“ година от 2001 г. насам за журналисти ⁽⁶⁵⁷⁾. Въпреки че талибаните са отговорни за повечето убийства на журналисти ⁽⁶⁵⁸⁾, „Хюман Райтс Уоч“ съобщава, че по-голямата част от насилието срещу журналисти и медийни служители е от страна на правителствените или проправителствените елементи, повече отколкото от страна на талибаните ⁽⁶⁵⁹⁾.

„Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“ съобщава, че средно за периода 2012-2016 г. афганистанското правителство е отговорно за над 40 случая на насилие срещу журналисти и медийни служители. От 100-те побоя на журналисти през този период, афганистанското правителство и силите за сигурност са отговорни за по-голямата част от тях, подчертавайки, че побоите са били „нарочни и умишлени“ ⁽⁶⁶⁰⁾.

Случаите на насилие включват сплашване или заглушаване на гласа на журналисти от високопоставени личности, включително в един случай дори от служителите, ангажирани със сигурността на президента Гани ⁽⁶⁶¹⁾. Според „Репортери без граници“ полицията и съдебните органи са податливи на влияние от местните служители. В един случай, използван за пример, полицията е осъществила тормоз над местен журналист от Забул, защото е съобщил за твърдения за възможно сътрудничество между талибаните и служител на транспортното министерство ⁽⁶⁶²⁾. Тормоз над журналисти и медийни служители от местните длъжностни лица, техните бодигардове, полицейски

⁽⁶⁵²⁾ „Хюман Райтс Уоч“, „Днес ще умрем всички“ - силните страни в Афганистан и наследството на безнаказаността“, 3 март 2015 г. ([url](#)), стр. 72-73; Комитет на ООН срещу изтезанията, Заключителни бележки по втория периодичен доклад на Афганистан, 12 юни 2017 г., достъпно на: ([url](#)), стр. 4; „Атлантик“, „Нашият човек в Кандахар“, ноември 2011 г. ([url](#)).

⁽⁶⁵³⁾ „Агенция Франс Прес“, „Афганистанците настояват за „безопасна зона“ от талибаните, която да обгради Пакистан“, 10 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁵⁴⁾ РСЕ/РС, Блог Гандхара, „Мирът подканва лица от талибаните да се върнат в Афганистан“, 29 август 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁵⁵⁾ „Репортери без граници“, 2017 г. Индекс на свободата на печата на пресата, без дата ([url](#)).

⁽⁶⁵⁶⁾ Комитет на ООН срещу изтезанията, Заключителни бележки по втория периодичен доклад на Афганистан, 12 юни 2017 г., достъпно на: ([url](#)), стр. 10.

⁽⁶⁵⁷⁾ „Хюман Райтс Уоч“, Световен доклад 2017 - Афганистан, 12 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁵⁸⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 3.

⁽⁶⁵⁹⁾ „Хюман Райтс Уоч“, Световен доклад 2017 г. - Афганистан, 12 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁶⁰⁾ „Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“, „Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. ([url](#)), стр. 5, 7.

⁽⁶⁶¹⁾ „Хюман Райтс Уоч“, Световен доклад 2017 - Афганистан, 12 януари 2017 г. ([url](#)); „Хюман Райтс Уоч“, „Афганистан: сили за сигурност нападнаха репортери“, 1 септември 2016 г. ([url](#)); „Толо Нюз“, „Третирането на журналисти и меди от Гани предизвика силна отрицателна реакция“, 10 април 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁶²⁾ „Репортери без граници“, „Репортери без граници“ осъжда вълна от насилие срещу афганистански журналисти и меди“, 24 октомври 2016 г. ([url](#)).

служители или талибани се съобщават от провинции и места, включително Мазар-е-Шариф, Кандахар, Херат, Газни, Кабул ⁽⁶⁶³⁾, Гор ⁽⁶⁶⁴⁾, Кундуз ⁽⁶⁶⁵⁾ и Балк ⁽⁶⁶⁶⁾.

2.4 Отношение към здравни работници, хуманитарни работници и учители

Според Ананд Гопал здравните служители или други хуманитарни работници, които поради своята работа оперират в бунтовнически райони или имат контакт с бунтовници, също са „жертви на лошо отношение от държавата“ ⁽⁶⁶⁷⁾. Хуманитарните служители влизат в контакт с бунтовниците главно поради необходимостта от преговори в силно локален контекст, за да се създаде пространството, в което те да могат да действат в зоните, контролирани от бунтовниците (вж. [1.2.7 Хуманитарни служители](#)). Ананд Гопал даде като пример негов познат, който като хуманитарен служител трябваше често да влиза в контролирани от ИДПХ райони в Нангархар и се страхува повече от контролно-пропускателните пунктове на НДС по пътя, отколкото от бунтовниците в района, в който оперира. Тъй като редовно пресича различни зони на влияние, той се страхува да не привлече отрицателно внимание от страна на правителствените сили. Въпреки че този човек никога не е имал проблем в Кабул или Джалалабад, Ананд Гопал свързва този пример с обосновката на преследването в оспорвани райони, пространства между зоните на влияние, където е неясно към кого се проявява лоялност и имат значение за двете страни в конфликта ⁽⁶⁶⁸⁾. Вж. [1.1.4.1 Целта на кампанията на талибаните за преследване](#) за по-подробна информация за тази обосновка.

Често причината за заплахи за здравните служители от едната страна в конфликта е, че здравните заведения лекуват ранени или ранени противници от другата страна ⁽⁶⁶⁹⁾. Например през февруари 2016 г. двама пациенти в болница, ръководена от НПО във Вардак, бяха убити по бърза процедура, а медицинският персонал беше заплашен и тормозен от правителствените сили по обвинението, че лекуват бойци на бунтовническите сили ⁽⁶⁷⁰⁾. През октомври 2015 г. американските самолети погрешка бомбардират болница, управлявана от „Лекари без граници“ (MSF) в Кундуз, при което загиват 42 души, включително 14 служители на „Лекари без граници“. Въпреки това се разпространяваше слух, че Афганистанската национална армия умишлено е предоставила грешни координати или поне се е въздържала от предупреждаване на американските сили, че те бомбардират грешна цел. Съобщава се, че това е наказание за „Лекари без граници“ за това, което те смятат за сговор с другата страна или защото смятат, че талибаните са били вътре в сградата ⁽⁶⁷¹⁾.

Местните посредници могат да оказват натиск върху здравните служители да преместят здравните заведения на места в тяхна полза ⁽⁶⁷²⁾.

При училищата и преподавателите, които по-често контактуват с талибаните чрез договорености (вж. [1.2.4 Персонал в образователния сектор](#)), училищният персонал рискува да бъде свързан с бунтовниците и да стане мишена на държавните действия. Например, в Логар правителствените източници, цитирани от „Паджуок афган нюз“, твърдят, че десетки учители са работили половин ден заедно с правителството и са се борили срещу правителството

⁽⁶⁶³⁾ „Репортери без граници“, „Репортери без граници“ осъжда вълна от насилие срещу афганистански журналисти и медии“, 24 октомври 2016 г. ([url](#)).

⁽⁶⁶⁴⁾ NAI, „Увеличаващият се брой нарушения срещу журналисти не може да се търпи“, 15 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁶⁵⁾ NAI, „Губернаторът на провинция Кундуз трябва да вкара своя секретар в съда“, 4 януари 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁶⁶⁾ NAI, „Нарушители от полицията срещу журналист от „Ариана нюз“ ще бъдат страни по дело“, 22 март 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁶⁷⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁶⁶⁸⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁶⁶⁹⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 28, 30.

⁽⁶⁷⁰⁾ МООНСА, „ООН призовава всички страни да проявяват уважение към здравните заведения“, 23 февруари 2016 г. ([url](#)); Кларк, К., Клиники под обстрел? Здравните служители, въввлечени в конфликта в Афганистан“, 15 март 2016 г. ([url](#)).

⁽⁶⁷¹⁾ „Хюменитерийн Ауткъмс“, „Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ 2017 г., 31 август 2017 г. ([url](#)), стр. 9; „АФП“, „Анализатори критикуват представената от САЩ версия за удара срещу болницата на „Лекари без граници“, 30 ноември 2015 г. ([url](#)); Кларк, К., „Разследване на „Лекари без граници“: Удар на САЩ срещу болница прилича повече на военно престъпление“, 10 ноември 2015 г. ([url](#)).

⁽⁶⁷²⁾ СООНКХВ, „Екип за оперативна координация - провинция Гор. Протокол от заседание“, 24 октомври 2016 г. ([url](#)).

през останалата част от деня ⁽⁶⁷³⁾. Служители на НДС убиха петима членове на талибаните, заедно с учител от местното училище за момичета при нападение в дом в провинция Логар през март 2017 г. Правителствените източници, цитирани от „Паджуок“, твърдят, че петимата талибани са се събирали в дома на учителя, когото са определили като приятел на талибаните ⁽⁶⁷⁴⁾. Както хуманитарните служители, така и образователните работници принадлежат към третата категория за преследване на цивилното население на Ананд Гопал: в оспорвани райони, в ситуации, в които лоялността не е ясна на въоръжените участници, които се опитват да контролират населението, има тенденция за увеличаване на броя на атаките срещу цивилни лица от въоръжени участници, включително (про-) правителствени действащи лица ⁽⁶⁷⁵⁾. (Вж. [1.1.4 Цели на талибаните](#))

2.5 Отношение на правителството към хората от племето хазари

Според НКПЧА, афганистанското правителство, афганистанското население, гражданското общество, правозащитните организации и семействата на жертвите и силите за сигурност осъдиха масовите атаки срещу джамии и светилища на хазарите като опити за създаване на етническо и религиозно напрежение и призоваха да не се изостря допълнително това напрежение ⁽⁶⁷⁶⁾. Всъщност нападенията бяха последвани от призови от всички страни за национално единство и мюсюлманско братство. Това включва талибаните (вж. [1.2.11 Малцинства хазари и шиити](#)). Въпреки това много афганистански шиити и хазари изразяват недоволство от неспособността на правителството да ги защити, като някои твърдят, че е изразено безразличие или че съществува тайно споразумение ⁽⁶⁷⁷⁾. За да се противопостави на подобни чувства и твърдения, афганистанското правителство е разположило допълнителна полиция около места за поклонение на шиитската общност в началото на възпоменанията за празника Ашура през октомври 2017 г. По-голям източник на противоречия е това, че МВР е въоръжавало цивилни шиити, за да защитават собствените си места за поклонение и събиране. Според съобщенията, министърът на вътрешните работи на Афганистан, самият от племето хазари, счита това за „средносрочна политика ... за цялата страна ... [и за една-две години]“, в зависимост от това как се развиват условията за сигурност“ ⁽⁶⁷⁸⁾. Мерките за сигурност са съсредоточени в онези големи градове, където са наблюдавали мащабни атаки срещу шиити - Кабул, Херат и вероятно Мазар-е Шариф - докато градове като Газни и Кандахар със значително шиитско население не са получили същото внимание ⁽⁶⁷⁹⁾. На 29 септември 2017 г. един от тези въоръжени цивилни спряха самоубийствен атентатор, преди да успее да стигне до шиитска джамия в Кабул; той все пак взриви експлозивите си на известно разстояние от джамията (и продължаващите възпоменания за празника Ашура) и при експлозията загинаха шестима души ⁽⁶⁸⁰⁾.

Афганистанските власти в по-голямата си част са заели позиция за разрешение на масовите демонстрации на хазари в Кабул ⁽⁶⁸¹⁾.

Според Съвета на ООН за правата на човека въпросите на етническата принадлежност и религията са дълбоко политизирани, но системната дискриминация срещу определена група не е регистрирана като част от продължаващия конфликт ⁽⁶⁸²⁾. Според Държавния департамент на САЩ „мюсюлманите-шиити, макар и да заемат някои основни държавни длъжности, заявиха, че броят на позициите не

⁽⁶⁷³⁾ „Паджуок афган нюз“, „Учители в Логар се борят срещу сили в талибанските редици“, 8 май 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁷⁴⁾ „Паджуок афган нюз“, „Петима талибани и учител бяха убити при нападение в къща в Логар“, 5 март 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁷⁵⁾ Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г.

⁽⁶⁷⁶⁾ НКПЧА, „Нападения срещу хазари в Афганистан“, без дата ([url](#)), стр. 1-2.

⁽⁶⁷⁷⁾ „Мрежа на афганистанските анализатори“ и Рутиг, Т., „Подготовка за нападения по време на Ашура: Допълнителни мерки за сигурност за опечалените шиити“, 30 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁷⁸⁾ „Мрежа на афганистанските анализатори“ и Рутиг, Т., „Подготовка за нападения по време на Ашура: Допълнителни мерки за сигурност за опечалените шиити“, 30 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁷⁹⁾ „Мрежа на афганистанските анализатори“ и Рутиг, Т., „Подготовка за нападения по време на Ашура: Допълнителни мерки за сигурност за опечалените шиити“, 30 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁸⁰⁾ „Крисчън Сайънс Монитор“, „Ислямска държава“ атакува шиитите, но афганистанците се противопоставят на натиска за превръщането на конфликта религиозен“, 5 октомври 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁸¹⁾ „Фрийдъм хаус“, „Свобода в света 2017 г. - Афганистан“, 2 юни 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁸²⁾ Съвет на ООН по правата на човека, „Права на лица от национални или етнически, религиозни и езикови малцинства“, 16 декември 2016 г. ([url](#)), стр. 4.

отразяват тяхната демография и се оплакват, че правителството пренебрегва сигурността в повечето шиитски райони“⁽⁶⁸³⁾. „Ройтерс“ съобщи, че нерегламентирано изтекла бележка, идваща от служител на кабинета на президента, обаче, изглежда предполага благоприятно отношение към пушуните и дискриминация спрямо узбеките, таджиките и хазарите при набирането на служители за службата⁽⁶⁸⁴⁾. Друго изтекло писмо обаче, отнасящо се до набирането на хора в новосъздадени сили за борба с безредиците в Кабул, се възприема като предубедено спрямо таджиките в полза на пушуните, хазарите и узбеките⁽⁶⁸⁵⁾.

2.6 Афганистанска местна полиция и проправителствени милиции

Местната полиция в Афганистан е отбранителна сила на основата на общности в Афганистан, която попада под властта на Министерството на вътрешните работи. През 2017 г. Местната полиция на Афганистан наброява 29 000 членове и присъства в 199 области в 31 провинции⁽⁶⁸⁶⁾. Местната полиция в Афганистан преди е обвинявана в злоупотреба с власт, а сега е обвинявана в преследване и убийство на заподозрени бунтовници и в еднаква степен в отправяне на заплахи, сплашване и тормоз на цивилни лица, включително жестоки побои, изнудвания, кражби, заплахи и сексуално насилие⁽⁶⁸⁷⁾. През 2016 г. МООНСА приписва 65 цивилни жертви на Местната полиция в Афганистан, през първата половина на 2017 г. броят достига 64⁽⁶⁸⁸⁾. В периода 2015-2016 г. МООНСА регистрира случаи на малтретиране от Местната полиция в Афганистан в 12 провинции, а именно: Нангархар, Баглан, Конар, Бадахшан, Балк, Фаряб, Кундуз, Лагман, Пактика, Пактия, Сарипол и Тахар⁽⁶⁸⁹⁾. През 2016 г.

„МООНСА наблюдава засилени усилия на Дирекцията на местната полиция в Афганистан в областта на поемането на отговорност, което може да е допринесло за намаляването на жертвите на цивилни лица, приписвани на Местната полиция в Афганистан. През 2016 г. Дирекцията на местната полиция в Афганистан арестува 108 служители на Местната полиция в Афганистан и ги прехвърли към прокуратурата за преследване по обвинение в злоупотреба с власт“⁽⁶⁹⁰⁾.

Освен Местната полиция в Афганистан, има неизвестен брой милиции, които се бият на страната на правителството или поне срещу бунтовниците, както талибаните, така и ИДПХ⁽⁶⁹¹⁾. Тези групировки също са обвинявани в целенасочени убийства и заплашване, сплашване и тормоз на цивилни лица⁽⁶⁹²⁾. През 2016 г. МООНСА приписва 185 цивилни жертви на проправителствени групировки, и 42 през първата половина на 2017 г.⁽⁶⁹³⁾. Поради връзките, които тези местни милиции често имат към местни или национални

⁽⁶⁸³⁾ Държавен департамент на САЩ, „Доклад за международната религиозна свобода - Афганистан“, 2016 г., 15 август 2017 г. ([url](#)), стр. 1.

⁽⁶⁸⁴⁾ „Ройтерс“, „Изтекло писмо подхранва обвинения в етнически пристрастия срещу афганистанското правителство“, 21 септември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁸⁵⁾ РСЕ/РС, „Изтекло писмо подхранва нови обвинения в етнически пристрастия срещу афганистанското правителство“, 20 ноември 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁸⁶⁾ Кларк, К., „Актуализирана информация за Местната полиция в Афганистан: Гарантиране, че са въоръжени, обучени, заплатени и съществуват“, 5 юли 2017 г. ([url](#)).

⁽⁶⁸⁷⁾ МООНСА, „Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 96; „Хюман Райтс Уоч“, „Само не я наричайте милиция“ - безнаказаност, милиции и Местната полиция в Афганистан“, 12 септември 2011 г. ([url](#)), стр. 5-8; НКПЧА, „От Арбаки до Местна полиция. Днешните предизвикателства и тревогите за бъдещето“, март/април 2012 г. ([url](#)), стр. 37; Чекингел, Л., „Обратно към лошото: Чардара между талибаните и Местната полиция в Афганистан - проучване на случай в район“, 6 септември 2013 г. ([url](#)); МКГ, „Бъдещето на Местната полиция в Афганистан“, 4 юни 2015 г. ([url](#)), стр. 8-9.

⁽⁶⁸⁸⁾ МООНСА, Афганистан Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт Годишен доклад за 2016 г., февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 95; МООНСА, Афганистан Защита на цивилните граждани в доклада за въоръжени конфликти през годината за 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 59.

⁽⁶⁸⁹⁾ МООНСА, „Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти: Изпълнение на националния план на Афганистан за премахване на изтезанията“, април 2017 г. ([url](#)), стр. 10.

⁽⁶⁹⁰⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 97.

⁽⁶⁹¹⁾ „Дипломат“, „Милициите в Афганистан: вътрешният враг?“, 4 януари 2017 г. ([url](#)); „Хюман Райтс Уоч“, Световен доклад 2017 г. Събития от 2016 г., без дата ([url](#)), стр. 66-67; МООНСА, „Афганистан. Защита на цивилните граждани във въоръжения конфликт. Средногодишен доклад

2017 г.“, юли 2017 ([url](#)), стр. 60-61.

⁽⁶⁹²⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 94.

⁽⁶⁹³⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 93.

МООНСА, „Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 60.

влиятелни лица, нарушенията на човешките права от тяхна страна често се случват в атмосфера на безнаказаност⁽⁶⁹⁴⁾. Освен това МООНСА отбеляза, че

„продължава да получава съобщения за нежелание или невъзможност на правителствените органи да контролират нелегалните дейности на проправителствените въоръжени групировки, поради това, че те разчитат такива групировки да се борят с антиправителствените сили и защитата, предоставяна на някои групировки от мощни политически фигури. Използването на нередовни правителствени въоръжени групировки, действащи извън добре дефинирана йерархия на командване, увеличава риска тези групировки да експлоатират нестабилната и несигурна среда, като допълнително увеличават рисковете за защита, пред които са изправени гражданите лица, и възможността за нарушаване на правата на човека“⁽⁶⁹⁵⁾.

Повечето случаи на злоупотреба с власт изглежда се случват, когато Местната полиция в Афганистан не произхожда от общностите, които ѝ е възложено да защитава, което противоречи на първоначалната идея за Местната полиция в Афганистан като сила за отбрана на общностите. Това е особено вярно в случаите, когато разделенията между Местната полиция в Афганистан и общността протичат по етническа линия или (често свързани) с различен произход и лоялност в *свещената война* срещу Съветското присъствие през 80-те години⁽⁶⁹⁶⁾. Например, случаите на сблъсъци на Местната полиция в Афганистан с местните жители включват:

в Джалрез, Вардак, където Местната полиция в Афганистан от Бамиан са назначени да охраняват магистралата, те са обвинени в плячкосване на местните селяни⁽⁶⁹⁷⁾;

в Кундуз, където милиции, свързани с местния таджикски влиятелен лидер Мир Алам, бяха обвинени в грабливо поведение срещу пущунските села, включително многобройни убийства⁽⁶⁹⁸⁾;

в Орузган, където хазарските милиции от съседната провинция Газни бяха обвинени в преследване на пущунското население⁽⁶⁹⁹⁾;

в Забул, където Местна полиция в Афганистан, наложена отвън, е обвинена в тормоз, изнудване и убийства на местните жители⁽⁷⁰⁰⁾;

в Баглан, където програмата за Местната полиция в Афганистан засили таджикско-пущунските борби за власт⁽⁷⁰¹⁾.

2.3.1 Характеристики на лица, които ги правят жертви на преследване

Местната полиция в Афганистан и проправителствените милиции главно преследват и убиват граждански лица, защото ги подозират, че са свързани или помагат на бунтовниците или дори съперничат на проправителствени групировки⁽⁷⁰²⁾. МООНСА също регистрира случаи, при които проправителствените милиции са преследвали и убивали граждански лица, защото са отказвали да плащат данъци на тези групировки⁽⁷⁰³⁾.

През 2016 г. повечето от жертвите на Местната полиция в Афганистан и проправителствените милиции, преследвали и умишлено убивали граждански лица, са били в северния регион, по-специално Фаряб и Кундуз⁽⁷⁰⁴⁾. Докато във

⁽⁶⁹⁴⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 94; МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 60-61.

⁽⁶⁹⁵⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт, Годишен доклад за 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 95.

⁽⁶⁹⁶⁾ Бачко, А., Доронсоро, Г., „Системата на милициите в Кундуз“, февруари 2016 г. ([url](#))

⁽⁶⁹⁷⁾ „Паджук афган нюз“, „Служители на Местната полиция в Афганистан бяха разкрити, че са измъчвали жители на Джалрез“, 25 юли 2015 г. ([url](#)).

⁽⁶⁹⁸⁾ Блойър, К., и Али, О., „Сигурността в Кундуз допълнително намалява: случаят на Ханабад“, 28 октомври 2014 г. ([url](#)); „Хюман Райтс Уоч“, „Днес ще умрем всички“ - силните страни в Афганистан и наследството на безнаказаността“, 3 март 2015 г. ([url](#)), стр. 47-58.

⁽⁶⁹⁹⁾ ван Байлерт, М., „Сигурност при границите: случаят на Шуджай в Хас Орузган“, 6 април 2013 г. ([url](#)).

⁽⁷⁰⁰⁾ Музхари, Ф., „Как да заменим лош командир в Местната полиция в Афганистан: успех и след него - спокойствие в Шаджой“, 21 септември 2016 г. ([url](#)).

⁽⁷⁰¹⁾ Гудхенд, Дж. и Хакими, А., „Дейност срещу бунтовниците, местни милиции и изграждане на държавата в Афганистан“, 2014 г. ([url](#)), стр. 30.

⁽⁷⁰²⁾ МООНСА, „Афганистан. Защита на гражданските лица във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 96; МООНСА, „Афганистан. Защита на гражданските лица във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 95; МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 60.

⁽⁷⁰³⁾ МООНСА, „Афганистан - Защита на гражданските лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. ([url](#)), стр. 60.

⁽⁷⁰⁴⁾ МООНСА, „Афганистан. Защита на гражданските лица във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г. ([url](#)), стр. 94; „Хюман Райтс Уоч“, Световен доклад 2017. Събития от 2016 г., без дата ([url](#)), стр. 67.

Фаряб тези инциденти често са се случвали в контекста на конкурентни проправителствени групировки, свързани или с Джунбеш-е Мели - предимно узбекска, или с предимно таджикската Джамиат-е Ислами ⁽⁷⁰⁵⁾. В Кундуз основната цел за проправителствените милиции обикновено са пущунските села, обвинени в приютяване на бунтовници в миналото и сега ⁽⁷⁰⁶⁾.

Някои проправителствени милиции са обвинени, че управляват собствена паралелна съдебна система, която издава присъди, включително смъртни присъди, за обикновени престъпления ⁽⁷⁰⁷⁾.

2.7 Правна защита

По отношение на възможностите за правна защита, вж. „Доклад на ЕСПОУ за Информация за страната на произход за Афганистан: ключови социално-икономически показатели, държавна закрила и мобилност в градовете Кабул, Мазари Шариф и Херат“, в глава 3.6 Усилия за борба с корупцията и механизми за съобщаване за нарушение ⁽⁷⁰⁸⁾.

Дори и с новото законодателство за борба с изтезанията от 2017 г. в закона няма механизъм, който да позволява на гражданите да съдят правителството за изтезания пред граждански съд. Твърденията за изтезания трябва да бъдат разследвани от самите власти, но активистите на гражданското общество твърдят, че това се случва рядко ⁽⁷⁰⁹⁾.

⁽⁷⁰⁵⁾ ЕСПОУ, Доклад за информация за страната на произход - Афганистан: Ситуация със сигурността, ноември 2016 г. ([url](#)), стр. 138-139.

⁽⁷⁰⁶⁾ Бачко, А, Доронсоро, Г., „Системата на милициите в Кундуз“, февруари 2016 г. ([url](#)); Дерксен, Д., „Политиката на разоръжаването и въоръжаването в Афганистан“, 20 май 2015 г. ([url](#)); „Хюман Райтс Уоч“, „Днес ще умрем всички“ - силните страни в Афганистан и наследството на безнаказаността“, 3 март 2015 г. ([url](#)); Гудхенд, Дж., Хакими, А., „Дейност срещу бунтовниците, местни милиции и изграждане на държавата в Афганистан“, 18 декември 2013 г. ([url](#)).

⁽⁷⁰⁷⁾ „Паджук афган нюз“, „Жена от Фаряб беше убита заради контакт по телефон с непознат“, 27 юли 2016 г. ([url](#)); „Толо Нюз“, „Три семейства в Гор изселени от „Дадгах-е-Сахрайи“, 15 август 2013 г. ([url](#)).

⁽⁷⁰⁸⁾ ЕСПОУ, Доклад за информация за страната на произход. Афганистан. Ключови социално-икономически показатели, държавна закрила и мобилност в градовете Кабул, Мазари Шариф и Херат“, август 2017 г. ([url](#)), стр. 100-103.

⁽⁷⁰⁹⁾ „Ройтерс“, „Нов закон е необходим, за да позволи на жертвите на изтезания да съдят Афганистанското правителство, според активисти“, 27 август 2017 г. ([url](#)); „Хюман Райтс Уоч“, „Жертвите на изтезания в Афганистан заслужават правна защита“, 7 август 2017 г. ([url](#)).

Приложение I: Библиография

Публични източници

„1 ТВ Нюз“,

„Областен управител в Афганистан беше убит при бомбен взрив“, 6 февруари 2017 г.

(<http://1tvnews.af/en/news/afghanistan/27687>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистански съдия беше убит при взрив с магнитна бомба в Джалалабад“, 20 юни 2017 г.

(<http://1tvnews.af/en/news/afghanistan/29856-afghan-judge-killed-in-magnetic-bomb-blast-in-jalalabad>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въоръжени лица застреляха областен управител в Афганистан в Нимроз“, 19 юни 2017 г.

(<http://1tvnews.af/en/news/afghanistan/29839-gunmen-shoot-dead-afghan-district-governor-in-nimroz>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Разузнавателни части убиха петима при нощно нападение в Нангархар“, 19 юни 2017 г.

(<http://1tvnews.af/en/news/afghanistan/29841-intelligence-forces-kill-five-in-night-raid-in-nangarhar>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ислямска държава“ заплашва журналистите в Афганистан със смърт“, 15 юни 2017 г.

(<http://1tvnews.af/en/news/afghanistan/29790-is-threatens-journalists-in-afghanistan-with-death>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въоръжени талибани убиха осем работници във въздушна база Баграм“, 20 юни 2017 г.

(<http://1tvnews.af/en/news/afghanistan/29858-taliban-gunmen-kill-eight-workers-of-bagram-airbase>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

AAN („Мрежа на афганистанските анализатори“) и Рутиг, Т., „Подготовка за нападения по време на Ашура: Допълнителни мерки за сигурност за опечалените шиити“, 30 септември 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/bracing-for-attacks-on-ashura-extra-security-measures-for-shia-mourners/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

AAN („Мрежа на афганистанските анализатори“),

„Завръщането на Хекматяр в Кабул: четиво за обстоятелствата от „Мрежа на афганистанските анализатори“, 4 май 2017 г.

(<https://www.afghanistan-analysts.org/hekmatyars-return-to-kabul-background-reading-by-aan/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Нападението срещу американския университет в Кабул (1): Какво се случи и кои бяха жертвите“, 4 септември 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-attack-on-the-american-university-in-kabul-1-what-happened-and-who-the-victims-were/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Абдул Матин Имран, [Twitter], публикувано на: 25 юни 2017 г.

(<https://twitter.com/mateenimran12/status/879006439070724096>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Проект за правосъдие в Афганистан“, „Помрачаване: Военни престъпления и престъпления срещу човечеството:

1978-2001“, 2005 г., на разположение на:

(https://www.opensocietyfoundations.org/sites/default/files/ajpreport_20050718.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Афганистан, Министерство на образованието, „Ислямско образование - Афганистан“, 15 септември 2006 г.,
На разположение на адрес:

(<https://www.cfr.org/content/thinktank/cue/visionformoeislamiceducation.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Афганистан,

Наказателно-процесуален кодекс, 5 май 2014 г.

(http://jsspaafghanistan.com/images/Laws_Regulations/Criminal-Procedure-Code-Published-OfficialGazette5May2014.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Закон за полицията, 22 септември 2005 г. (<http://moi.gov.af/Content/files/PoliceLaw.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Конституция на Афганистан от 26 януари 2004 г., на разположение на:

(<http://www.afghanembassy.com.pl/afg/images/pliki/TheConstitution.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

АФЖС (Афганистански журналистически център),

„Журналистът беше смъртно ранен след жестоко намушкване в град Калат“, 12 ноември 2016 г. (<http://afjc.af/english/index.php/af-media-news/southern-provinces/zabol/615-journalist-critically-wounded-after-brutally-stabbed-in-kalat-city.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Неидентифицирани въоръжени лица застреляха местен журналист в провинция Южен Забул“, 17 октомври 2016 г. (<http://afjc.af/english/index.php/af-media-news/southern-provinces/zabol/612-unidentified-gunmen-shot-dead-local-journalist-in-southern-zabol-province.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

АФП („Агенция Франс Прес“),

„Афганистанската полиция издирва жители на село след масово отвлечение“, 23 юли 2017 г. чрез

(https://www.yahoo.com/news/afghan-police-search-villagers-mass-kidnapping-100406422.html?soc_src=social-sh&soc_trk=tw), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистанците настояват за „безопасна зона“ от талибани, която да обкръжи Пакистан“, 10 януари 2017 г., достъпно на адрес: (<https://www.yahoo.com/news/afghans-push-taliban-safe-zone-outflank-pakistan-033717309.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Анализатори критикуват представената от САЩ версия за удара срещу болницата на „Лекари без граници“, 30 ноември 2015 г., достъпно на: (<https://www.yahoo.com/news/analysts-slam-us-account-msf-hospital-strike-074509797.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въоръжени лица отвлякоха пътниците в автобус в Афганистан, убивайки най-малко седем от тях“, 12 юли 2017 г., на разположение на: (<http://www.dailymail.co.uk/wires/afp/article-4689150/Gunmen-kidnap-Afghan-bus-passengers-killing-seven.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Ахмади, Б. и Лохани, С., „Афганистанските жени и насилствения екстремизъм“, ИМСАЩ (Институт за мир на САЩ), ноември 2016 г. (<https://www.usip.org/sites/default/files/SR396-Afghan-Women-and-Violent-Extremism.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

НКПЧА,

„Нападения срещу хазари в Афганистан“, без дата

(http://www.aihrc.org.af/media/files/A%20Short%20Report%20on%20Attack%20against%20Hazaras_English_Final.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„От Арбаки до Местна полиция. Днешните предизвикателства и тревогите за бъдещето“, март/април 2012 г.

([http://www.aihrc.org.af/media/files/Reports/Research/English/Report%20on%20Afghan%20Local%20Police%20\(Final%20Draft,%20English\).pdf](http://www.aihrc.org.af/media/files/Reports/Research/English/Report%20on%20Afghan%20Local%20Police%20(Final%20Draft,%20English).pdf)), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

КБАЖ („Комитет за безопасност на афганистанските журналисти“)

„Шестмесечен доклад (януари - юни 2017 г.)“ „Афганистан, опасна страна за журналисти и медии“, 24 юли 2017 г. (<http://ajsc.af/six-month-report-jan-june-2017-afghanistan-a-dangerous-country-for-journalists-and-media/>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

„Шестмесечен доклад за периода юли-декември 2016 г. Ексклузивен доклад: Анализ на насилието срещу журналисти 2012-2016 г.“, 9 януари 2017 г. (<http://ajsc.af/wp-content/uploads/2017/01/eng-report.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Героите на новинарските информации - Проучване за състоянието на афганистанските журналисти“, 14 април 2016 г. (<http://ajsc.af/wp-content/uploads/2016/04/women-in-media-.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ал Джазира“,

„Афганистан: Кои са хазарите?“, 27 юни 2016 г.

(<http://www.aljazeera.com/indepth/features/2016/06/afghanistan-hazaras-160623093601127.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Смъртоносен взрив в автомобил порази Лашкар Гах в Афганистан“, 22 юни 2017 г.

(<http://www.aljazeera.com/news/2017/06/deadly-car-bomb-hits-afghanistan-lashkargah-170622082624332.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ислямска държава“ пое отговорност за нападение срещу посолството на Ирак в Кабул“, 31 юли 2017 г.

(<http://www.aljazeera.com/news/2017/07/attack-iraq-embassy-kabul-reported-170731071753080.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При самоубийствен атентат с бомба в Кабул загинаха служители по отбраната на Афганистан“, 26 януари 2014 г.

(<http://www.aljazeera.com/news/asia/2014/01/kabul-soldiers-die-suicide-attack-bus-201412642540647873.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При самоубийствен атентат близо до Върховния съд в Кабул загинаха десетки“, 7 февруари 2017 г.

(<http://www.aljazeera.com/news/2017/02/suicide-blast-supreme-court-kabul-170207114057162.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните атакуваха консулството на Германия в Афганистан“, 11 ноември 2016 г.

(<http://www.aljazeera.com/news/2016/11/taliban-hits-german-consulate-afghanistan-161110202134221.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бойци на талибаните атакуваха военна база в Афганистан, „140 загинали“, 22 април 2017 г.

(<http://www.aljazeera.com/news/2017/04/taliban-attacks-key-military-base-north-afghanistan-170421134021613.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Самоубийствено нападение на талибаните в Кабул причини смъртта на служителите на телевизионната станция“, 21 януари 2017 г.

(<http://www.aljazeera.com/news/2016/01/afghan-capital-kabul-rocked-explosion-160120131352851.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Али, О.,

„Не-пушунски талибани от севера (4): Разглеждане на случаи от Джаузджан“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 18 септември 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/non-pashtun-taliban-of-the-north-4-a-case-study-from-jawzjan/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Островът на Кари Хекмат: анклав на Даеш в Джаузджан?“, 11 ноември 2017 г.

(<https://www.afghanistan-analysts.org/qari-hekmats-island-a-daesh-enclave-in-jawzjan/>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

„Талибаните на север: спечелване на територия по протежението на околоръстния път на Баглан“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 15 август 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/taliban-in-the-north-gaining-ground-along-the-ring-road-in-baglan/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бунтовете в Севера през 2016 г.: Вдигане на знамето на Даеш (макар и не за дълго)“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 15 юли 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-2016-insurgency-in-the-north-raising-the-daesh-flag-although-not-for-long/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Нападението в Саяд: Наистина ли талибаните и Даеш наистина си сътрудничиха?“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 9 август 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-assault-in-sayad-did-taliban-and-daesh-really-collaborate/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните, които не са пушунци от севера: проучване на случая „Тахар“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 29 юли 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-non-pashtun-taliban-of-the-north-the-takhar-case-study/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Андърсън, Б.,

„Преводачите“, „Вайс Нюз“, 28 декември 2014 г.

(https://s3.amazonaws.com/vice_asset_uploader/files/1404757485The_Interpreter_s_Ebook_v6.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ето как изглежда победата [видео]“, „Вайс Нюз“, 27 май 2013 г.

(<https://www.youtube.com/watch?v=Ja5Q75hf6QI>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

АП („Асошиейтед прес“),

„Афганистанските служители, работещи по обезвреждане на мини, се вкопчват в трудни, но силно необходими работни места“, 20 юни 2017 г.

(<https://www.apnews.com/92f99bba5aba4cc49728010345c7f90e>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Според афганистански официални лица „Ислямска държава“ уби трима шиитски старейшини“, 16 март 2017 г.

(<https://apnews.com/b7f905f06944498287c6e0bc5aa3968f/afghan-officials-islamic-state-kills-3-shiite-elders>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въпроси и отговори: талибаните проникнаха в афганистанската армия, за да атакуват чуждестранни войски“, 18 юни 2017 г.

(<https://apnews.com/0725eb0863234883b83e628e75125254/Q&A:-Taliban-infiltrate-Afghan-army-to-target-foreign-troops>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При самоубийствен бомбен атентат загинаха 1, а 4 бяха ранени в Кабул, 20 февруари 2014 г.“, чрез:

(<http://www.dailymail.co.uk/wires/ap/article-2563564/Suicide-blast-kills-1-wounds-4-Kabul.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните обявиха пролетна офанзива, обещание за изграждане на институции“, 28 април 2017 г., достъпно на: (<https://www.usnews.com/news/world/articles/2017-04-27/taliban-announce-start-of-spring-offensive>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Арбабзадах, Н., „Корупционно“ объркване в Афганистан“, мнение „Гардиън“, 1 декември 2009 г. (<https://www.theguardian.com/commentisfree/2009/dec/01/afghanistan-corruption>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

AREU (Отдел за изследвания и оценка в Афганистан), „Политическата икономика на предоставянето на образователни и здравни услуги в Афганистан“, януари 2016 г. (<https://areu.org.af/wp-content/uploads/2016/02/1517E-The-Political-Economy-of-Education-and-Health-Service-Delivery-in-Afghanistan.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Атлантик“,

„Наистина ли Русия въоръжава талибаните?“, 25 август 2017 г.

(<https://www.theatlantic.com/international/archive/2017/08/russia-taliban-weapons/537807/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Нашият човек в Кандахар“, ноември 2011 г.

(<https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2011/11/our-man-in-kandahar/308653/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Бачко, А., Доронсоро, Г., „Системата на милициите в Кундуз“, NORIA, февруари 2016 г.

(<http://www.noria-research.com/wp-content/uploads/2016/02/Noria-analysis-feb2016-BACZKO-DORRONSORO-VE-1.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бактар нюз“,

„Осем полицаи загиват след отравяне, превърнати в мъченици от техен другар“, 3 февруари 2017 г.

(<http://www.bakhtarnews.com.af/eng/world/item/27369-eight-policemen-after-poisoning-martyred-by-their-comrade.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Депутатът Шер Вали от Вардак убит при експлозия в Кабул“, 7 юни 2016 г.

(<http://www.bakhtarnews.com.af/eng/security/item/23082-mp-sher-wali-wardak-killed-in-kabul-explosion.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Президентът Гани разкритикува нападение срещу заместник-ръководителя на Съвета на Улема в Газни“, 28 август 2017 г.

(<http://www.bakhtarnews.com.af/eng/politics/item/29854-president-ghani-slams-attack-on-ghazni-deputy-ulema-council.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

12, July 2017 نابلاط گنچزا ناجزوج تعارز هرادا لووسم کی تاجن یارب شلا

(<http://www.bakhtarnews.com.af/dari/security/item/83120-%D8%AA%D9%84%D8%A7%D8%B4-%D8%A8%D8%B1%D8%A7%DB%8C-%D9%86%D8%AC%D8%A7%D8%AA-%DB%8C%DA%A9-%D9%85%D8%B3%D9%88%D9%88%D9%84-%D8%A7%D8%AF%D8%A7%D8%B1%D9%87-%D8%B2%D8%B1%D8%A7%D8%B9%D8%AA-%D8%AC%D9%88%D8%B2%D8%AC%D8%A7%D9%86-%D8%A7%D8%B2%DA%86%D9%86%DA%AF-%D8%B7%D8%A7%D9%84%D8%A8%D8%A7%D9%86.html>),

разглеждано на: 6 окт 2017 г.

„БиБиСи Нюз“,

„Афганистанският депутат Шукриа Баракзай оцеля след нападение над нейния автомобил“, 16 ноември 2014 г.

(<http://www.bbc.com/news/av/world-asia-30075139/afghan-mp-shukria-barakzai-survives-car-attack>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Атентатор-самоубиец в Афганистан атакува старейшини в Джалалабад и уби 13 души“, 17 януари 2016 г.

(<http://www.bbc.com/news/world-asia-35337869>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистанският телевизионен канал „Шамшад ТВ“ се върна в ефир след нападение“, 7 ноември 2017 г. (<http://www.bbc.com/news/world-asia-41898011>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Афганистан: Високопоставен помощник на президент Карзай беше убит“, 17 юли 2011 г.

(<http://www.bbc.com/news/world-south-asia-14179224>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан: висш полицейски ръководител убит при бомбен взрив“, 29 май 2011 г.

(<http://www.bbc.com/news/world-south-asia-13585242>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Беше поискано разяснение за визи за Обединеното кралство за афганистански преводачи“, 22 май 2013 г. (<http://www.bbc.com/news/uk-22629218>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Взрив в Кабул: Самоубиец причини смъртта на седем служители на телевизията“, 20 януари 2017 г.

(<http://www.bbc.com/news/world-asia-35359215>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При атака срещу храм в Кабул загинаха мюсюлмани-шиити по време на Ашура“, 11 октомври 2016 г.

(<http://www.bbc.com/news/world-asia-37621502>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Нападение в Мазар-е Шариф: траур в Афганистан след смъртоносно покушение на талибаните“, 22 април 2017 г. (<http://www.bbc.com/news/world-asia-39680101>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Атентатор самоубиец атакува афганистанското министерство на отбраната в Кабул“, 9 март 2013 г.

(<http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-21724059>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„БиБиСи Нюз“, „Територия на талибаните: Животът в Афганистан под властта на бунтовниците [видео]“, 7 юни 2017 г. (<http://www.bbc.com/news/av/world-asia-40195855/taliban-territory-life-in-afghanistan-under-the-militants>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Кои са талибаните?“, 26 май 2016 г. (<http://www.bbc.com/news/world-south-asia-11451718>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Блойер, К. и Али, О., „Сигурността в Кундуз допълнително намалява: случаят на Ханабад“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 28 октомври 2014 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/security-in-kunduz-worsening-further-the-case-of-khanabad/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Борчгревинк, К., „Отвъд границите: многообразие и транснационални връзки в афганистанското религиозно образование“, PRIO (Институт за изследване на мира Осло), септември 2010 г., (http://file.prio.no/Publication_files/Prio/PRIO%20Paper_%20Borchgrevink_%20Beyond%20Borders%20Diversity%20and%20Transnational%20Links%20in%20Afghan%20Religious%20Education_September%202010.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бизнес инсайдер“,

„Русия изглежда сега помага на талибаните“, 27 януари 2017 г.

(<http://www.businessinsider.com/russia-supporting-taliban-2017-1>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистански преводач, който е работил с американските военни, беше убит току-що от талибаните, докато чака американска виза“, 2 юни 2015 г.

(<http://www.businessinsider.com/afghan-interpreter-murdered-while-waiting-for-visa-2015-6>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

Чекинел, Л., „Обратно към лошото: Чардара между талибаните и Местната полиция в Афганистан - проучване на случай в район“, 6 септември 2013 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/back-to-bad-chahrdara-between-taliban-and-alp-district-case-study/?format=pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

CIVIC („Център за граждански граждани в конфликта“), „Спасяваме се сами: преходът в областта на сигурността и въздействието върху защитата на гражданите в Афганистан“, 21 ноември 2016 г. (https://civiliansinconflict.org/wp-content/uploads/2017/09/Afghanistan_CivilianProtection_Interactive_FINAL.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

CFR (Съвет за външни отношения), „Талибаните“, 2015 г. (<https://www.cfr.org/terrorist-organizations-and-networks/taliban/p35985?#!p35985>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Крисчън Сайънс Монитор“, „Ислямска държава“ атакува шиитите, но афганистанците се противопоставят на натиска за превръщането на конфликта религиозен“, 5 октомври 2017 г. (<https://www.csmonitor.com/World/Middle-East/2017/1005/ISIS-attacks-Shiites-but-Afghans-resist-push-to-make-conflict-religious>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Кларк, К. и Осман, Б., „Повече милиции? Част 2: Предложената Афганистанска териториална армия в борбата срещу ИДПХ“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 23 септември 2017 г.

(<https://www.afghanistan-analysts.org/more-militias-part-2-the-proposed-afghan-territorial-army-in-the-fight-against-iskp/>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

Кларк, К.,

„Секретните затвори на НАТО“, които не са секретни: изненадващо нападение и драма над задържани“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 6 май 2014 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/secret-detention-at-nato/>), разглеждано на: 6 май 2014 г.

[analysts.org/secret-nato-jails-that-arent-secret-ambush-and-drama-over-detainees/](https://www.afghanistan-analysts.org/secret-nato-jails-that-arent-secret-ambush-and-drama-over-detainees/)), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Случаите на изтезания в Афганистан ще станат обект на подробно проучване от ООН“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 21 април 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/afghanistans-record-on-torture-to-come-under-un-scrutiny/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Клиники под обстрел? Здравните служители, въввлечени в конфликта в Афганистан“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 15 март 2016 (<https://www.afghanistan-analysts.org/clinics-under-fire-health-workers-caught-up-in-the-afghan-conflict/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Военни действия с дроне 2: Целенасочени убийства - модел на бъдещето за Афганистан?“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 1 март 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/drone-warfare-2-targeted-killings-a-future-model-for-afghanistan/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Разследване на „Лекари без граници“: Удар на САЩ срещу болница прилича повече на военно престъпление“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 10 ноември 2015 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/msf-investigation-us-hospital-strike-looking-more-like-a-war-crime/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Лайха. Търсене на отговорност от талибаните“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 4 юли 2011 г. (https://www.afghanistan-analysts.org/wp-content/uploads/downloads/2012/10/20110704_CKlark_The_Layha.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Актуализирана информация за Местната полиция в Афганистан: Гарантиране, че са въоръжени, обучени, заплатени и съществуват“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 5 юли 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/update-on-the-afghan-local-police-making-sure-they-are-armed-trained-paid-and-exist/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Работа в „сива зона“: Международният комитет на Червения кръст е принуден да намали мащаба на работата си в Афганистан“, 10 октомври 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/working-in-a-grey-zone-icrc-forced-to-scale-back-its-work-in-afghanistan/>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

„СиЕнЕн“,

„Талибани обстреляха афганистански съд и убиха 7 души при нападение за отмъщение“, убиват 7 при ответна атака, 5 юни 2016 г. (<http://edition.cnn.com/2016/06/05/asia/taliban-afghanistan-court-attack/index.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Видео показва, че руското правителство може да въоръжава талибаните“, 26 юли 2017 г. (<http://edition.cnn.com/2017/07/25/asia/taliban-weapons-afghanistan/index.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Дейвис, Л. Е. и др., „Изясняване на правилата за целенасочени убийства: аналитична рамка за политики, включващи въоръжени дроне с голям обseg на действие“, корпорация Ранд, 2016 г. (https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_reports/RR1600/RR1610/RAND_RR1610.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Дерксен, Д., „Политиката на разоръжаването и въоръжаването в Афганистан“, Институт за мир на САЩ (ИМСАЩ), 20 май 2015 г. (<https://www.usip.org/sites/default/files/PW110-The-Politics-of-Disarmament-and-Rearmament-in-Afghanistan.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Дипломат“, „Милициите в Афганистан: вътрешният враг?“, 4 януари 2017 г.)

(<http://thediplomat.com/2017/01/afghanistans-militias-the-enemy-within/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

ЕСПОУ (Европейска служба за подкрепа в областта на убежището),

Доклад за информация за страната на произход Афганистан - Набиране на хора от въоръжени групировки,
септември 2016 г.

(https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf)

разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Информационен доклад за страна на произход Афганистан - Ситуация със сигурността, ноември 2016 г.

(https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_report.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Доклад за информация за страната на произход. Афганистан. „Ключови социално-икономически показатели,

държавна закрила и мобилност в градовете Кабул, Мазари Шариф и Херат“, август 2017 г.

(https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Afghanistan_IPA_August2017.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Доклад за информация за страната на произход. Афганистан. „Стратегии на талибаните - набиране на хора“,

юли 2012 г.

(https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Report_AFG_Taliban_Recruitment.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Етилаатроз“, 11, دندرك نارابريت ار يزاس هار تکرش کی دنمراک هس نابلاط, юли 2017 г. (<http://www.etilaatroz.com/49699>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

ЕСВД (Европейска служба за външни действия), „Локална стратегия за защитниците на правата на човека в Афганистан“ на ЕС+

Афганистан 2014 г. - Ревизирана през 2016 г., без дата

(https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/170115_final_eu_local_strategy_for_hrds_in_afghanistan.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Фаръл, Т. и Семпъл, М., „Готови за мир? Талибаните в Афганистан след десетилетие война“, Кралски

Институт за обединени услуги за изследвания в областта на отбраната и сигурността (RUSI), януари 2017 г.

(https://rusi.org/sites/default/files/201701_bp_ready_for_peace.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Форин полиси“, „Специалните визи за афганистански преводачи се изчерпват“, 10 март 2017 г.

(<http://foreignpolicy.com/2017/03/10/visas-for-afghan-interpreters-are-running-out-trump-ban-immigration/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Фоксли, Т., „Талибаните обявиха пролетната офанзива за 2017 г.“, afghanhindsight [уеб блог], публикувано на: 28 април 2017 г., (<https://afghanhindsight.wordpress.com/2017/04/28/taliban-announce-2017-spring-offensive/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Франс24“, „Афганистански пилот жена поиска убежище в САЩ заради опасения за безопасността си“, 26 декември 2016 г.

(<http://www.france24.com/en/20161226-female-afghan-pilot-rahmani-requests-us-asylum-threats>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Франко, К. и Джустоци, А., „Революцията в контрареволюцията: усилията за централизиране на военното ръководство на талибаните“, в *Централноазиатски проблеми*, Том. 3, № 3, 2016, стр. 249–286 (<https://www.deepdyve.com/lp/brill/revolution-in-the-counter-revolution-efforts-to-centralize-the-taliban-82w4eDEA5a?key=brill>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Фрийдъм хаус“, „Свобода в света 2017 г. - Афганистан“, 2 юни 2017 г., достъпно на: (<http://www.refworld.org/docid/5936a46d13.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Ганг, Р., „Процеси на общностите за решаване на спорове в град Кабул“, Отдел за изследвания и оценка в Афганистан, март 2011 г. (<https://areu.org.af/wp-content/uploads/2016/02/1107E-CBDR-Processes-in-Kabul-City-CS-2011-web.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Германия, Федерална служба за миграция и убежище,

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (31 юли 2017 г.), 31 юли 2017 г., на разположение на адрес: (http://www.refworld.org/publisher,DEU_FOMA,,,5991756f4,0.html), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (24 април 2017 г.), 24 април 2017 г., достъпно на: (<http://www.refworld.org/docid/591d97284.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (20 март 2017 г.), 20 март 2017 г., достъпно на: (<http://www.refworld.org/docid/58e76aad4.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (15 май 2017 г.), 15 май 2017 г., достъпни на: (<http://www.refworld.org/docid/592433ea4.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (3 април 2017 г.), 3 април 2017 г., достъпно на: (<http://www.refworld.org/docid/591d993f4.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (29 май 2017 г.), 29 май 2017 г., достъпни на: (<http://www.refworld.org/docid/592433ea4.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (8 май 2017 г.), 8 май 2017 г., достъпни на: (<http://www.refworld.org/docid/592433ea4.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (31 юли 2017 г.), 31 юли 2017 г., на разположение на адрес: (http://www.refworld.org/publisher,DEU_FOMA,,,5991756f4,0.html), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (13 март 2017 г.), 13 март 2017 г., достъпно на: (<http://www.refworld.org/docid/58e76a054.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бележки на информационния център за убежището и миграцията“ (7 юли 2017 г.), 7 юли 2017 г., достъпно на: (<http://www.refworld.org/docid/5964d6f24.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Джустоци, А. и Мангал, С., „Интервю с Мула Расул относно помирението между талибаните и афганистанското правителство“, 16 март 2016 г.

(<https://rusi.org/commentary/interview-mullah-rasool-reconciliation-between-taliban-and-afghan-government>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Джустоци, А.,

„Афганистан: разузнаването и кампанията за сплашване на талибаните“, Landinfo, 23 август 2017 г. (http://landinfo.no/asset/3590/1/3590_1.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан: организация и структура на талибаните“, Landinfo, 23 август 2017 г. (http://landinfo.no/asset/3589/1/3589_1.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Военно единство при талибаните“, 14 юли 2017 г. (<https://www.af-crpa.org/single-post/2017/07/10/The-Military-Cohesion-of-the-Taliban>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Джустоци, А. и Франко, К., „Битката за училищата: талибаните и държавното образование“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 13 декември 2011 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/publication/aan-papers/the-battle-for-schools-the-taliban-and-state-education/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Гудханд, Дж. И Хакими, А., „Дейност срещу бунтовниците, местни милиции и изграждане на държавата в Афганистан“, 2014 г. (<https://www.usip.org/sites/default/files/PW90-Counterinsurgency-Local-Militias-and-Statebuilding-in-Afghanistan.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Гопал, А. и Щрик ван Линшотен, А., „Идеология в афганистанската талибанска мрежа“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, юни 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/wp-content/uploads/2017/06/201705-AGopal-ASvLinschoten-TB-Ideology.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Гардиън“,

„Схемата за живот на ново място за афганистанските преводачи „няма достатъчен обхват“, 22 май 2013 г.

(<https://www.theguardian.com/uk/2013/may/22/afghan-interpreters-resettlement-scheme-concerns>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Рискът афганистанските преводачи да бъдат провалени от бюрокрацията“, 22 май 2013 г.

(<https://www.theguardian.com/world/2013/may/22/afghanistan-interpreters-visa-bureaucracy>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан финансира насилствени милиции, докато американските военни „игнорират“ ситуацията, казват служители“, 26 декември 2016 г. (<https://www.theguardian.com/world/2016/dec/26/afghanistan-us-military-militia-funding-human-rights>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан: десетки загинали при взрив в Кабул, насочен срещу служители на правителството“, 24 юли 2017 г. (<https://www.theguardian.com/world/2017/jul/24/afghanistan-dozens-dead-kabul-bombing-politicians>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан: десетки загинали при взрив в Кабул, насочен срещу служители на правителството“, 24 юли 2017 г. (<https://www.theguardian.com/world/2017/jul/24/afghanistan-dozens-dead-kabul-bombing-politicians>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан: талибаните поеха отговорност за самоубийствено нападение с кола бомба“, 22 юни 2017 г. (<https://www.theguardian.com/world/2017/jun/22/suicide-car-bomber-causes-multiple-casualties-helmand-afghanistan>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Най-високопоставеният полицай жена в Афганистан загина след престрелка“, 15 септември 2013 г. (<https://www.theguardian.com/world/2013/sep/15/afghanistan-female-police-officer-shot>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ахмед Уали Карзай, лицето на корупцията и беззаконието в съвременен Афганистан“, 12 юли 2011 г. (<https://www.theguardian.com/world/2011/jul/12/ahmed-karzai-modern-afghan-warlord>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Десетки убити при бомбен атентат срещу джамия в афганистанския град Херат“, 1 август 2017 г. (<https://www.theguardian.com/world/2017/aug/01/dozens-killed-in-bombing-of-mosque-in-afghan-city-of-herat>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

„Полиомиелитът в Афганистан: „Американците бомбардират децата ни ежедневно, защо биха се интересували?“, 10 април 2017 г. (<https://www.theguardian.com/global-development/2017/apr/10/polio-afghanistan-taliban-health-chief-americans-bomb-children>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Застрелян заради открито говорене: талибаните преследват видни критици в Афганистан“, 30 декември 2015 г. (<https://www.theguardian.com/world/2015/dec/30/shot-for-speaking-out-taliban-target-prominent-critics-in-afghanistan>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Шестима служители на Червения кръст в Афганистан бяха убити при засада“, 8 февруари 2017 г. (<https://www.theguardian.com/world/2017/feb/08/six-red-cross-workers-in-afghanistan-are-shot-dead-in-attack>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Атентатори самоубийци нападنا централа на афганистанската полиция, десетки бяха убити или ранени“, 18 юни 2017 г. (<https://www.theguardian.com/world/2017/jun/18/suicide-bombers-attack-afghan-police-hq-killing-or-wounding-dozens>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните официално обявиха смъртта на Мула Омар“, 30 юли 2015 г. (<https://www.theguardian.com/world/2015/jul/30/taliban-officially-announces-death-of-mullah-omar>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„САЩ ще продължат „ударите по характеристики“ срещу хора, заподозрени в терористични връзки“, 1 юли 2016 г. (<https://www.theguardian.com/us-news/2016/jul/01/obama-continue-signature-strikes-drones-civilian-deaths>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При американски удар с дронове в Пакистан беше убит лидерът на талибаните Мула Мансур“, 22 май 2016 г. (<https://www.theguardian.com/world/2016/may/21/us-airstrike-taliban-leader-mullah-akhtar-mansoor>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

HRW („Хюман Райтс Уоч“),

„Само не я наричайте милиция“ - безнаказаност, милиции и Местната полиция в Афганистан“, 12 септември 2011 г.

(<https://www.hrw.org/sites/default/files/reports/afghanistan0911webwcover.pdf>),

разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Спрете да съобщавате или ще убием семейството ви“ - заплахи за свободата на медиите в Афганистан“,

януари 2015 г.

(https://www.hrw.org/sites/default/files/reports/afghanistan_0115_ForUpload.pdf)

разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Днес ще умрем всички“ - силните страни в Афганистан и наследството на безнаказаността“, 3 март 2015 г.

(https://www.hrw.org/sites/default/files/report_pdf/afghanistan0315_4up.pdf),

разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан: силите за сигурност осъществяват нападения над репортери“, 1 септември 2016 г.

(<https://www.hrw.org/news/2016/09/01/afghanistan-security-forces-assault-reporters>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан: Спешна нужда от безопасни съоръжения за жените полицаи“, 25 април 2013 г.

(<https://www.hrw.org/news/2013/04/25/afghanistan-urgent-need-safe-facilities-female-police>),

разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Жертвите на изтезания в Афганистан заслужават правна защита“, 7 август 2017 г.

(<https://www.hrw.org/news/2017/08/07/afghanistans-torture-victims-deserve-redress>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Материал на „Хюман Райтс Уоч“ за Комитета срещу изтезанията: Афганистан“, март 2017 г.

(https://www.hrw.org/sites/default/files/supporting_resources/int_cat_css afg_26_972_e.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Световен доклад 2017 - Афганистан“, 12 януари 2017 г. (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/afghanistan#eaa21f>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Хъфингтън пост“, „Профил на пропагандната тактика на талибаните“, 1 февруари 2010 г. (http://www.huffingtonpost.com/abdulhadi-hairan/a-profile-of-the-talibans_b_442857.html), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Хюман райтс фърст“, „Програмата за специални визи за имигранти за Афганистан: Списък на фактите“, октомври 2017 г. (<https://www.humanrightsfirst.org/sites/default/files/Afghan%20Special%20Immigrant%20Visa%20Fact%20Sheet%20April%202017%20FINAL.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Хюменитериън Ауткъмс“,

За нас, без дата (<https://www.humanitarianoutcomes.org/about>), разглеждано на: 20 ноември 2017 г.

База данни за сигурността на хуманитарните работници, без дата (www.aidworkersecurity.org), разглеждано на: 20 ноември 2017 г.

„Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ - 2016 г. - Цифри с един поглед, без дата, достъпно на:

(https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/ho_aidworkersecpreview_2016.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Доклад за сигурността на хуманитарните работници“ 2017 г., 31 август 2017 г.

(<https://aidworkersecurity.org/sites/default/files/AWSR2017.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

ICG („Международна кризисна група“), „Бъдещето на Местната полиция в Афганистан“, 4 юни 2015 г.

(<https://d2071andvip0wj.cloudfront.net/268-the-future-of-the-afghan-local-police.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Индипендънт“, „При самоубийствен атентат загинаха най-малко 90 и бяха ранени над 400 души в Афганистан“,

31 май 2017 г. (<http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/afghanistan-kabul-latest-suspected-suicide-car-bomb-dead-injured-taliban-isis-a7764396.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

INSO („Международна служба за безопасност на НПО“),

„Ключови рискове и управление на смекчаването им в Афганистан“, без дата

(<http://www.ngosafety.org/country/afghanistan>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Степен на инциденти с НПО в Афганистан“, без дата

(<http://www.ngosafety.org/country/afghanistan>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ниво на смъртност в НПО - януари до юли 2017 г.“, без дата

(<http://www.ngosafety.org/country/afghanistan>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Интернешънъл бизнес таймс“, „Ислямска държава“ в Афганистан: Видео показва жестока нова екзекуция чрез метод с експлозив“, 10 август 2015 г. (<http://www.ibtimes.co.uk/isis-afghanistan-video-shows-brutal-new-execution-by-bombing-method-1514902>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Международен наказателен съд, Прокуратура, Доклад за дейностите по предварителен разпит 2016, 14 ноември 2016 г. (https://www.icc-cpi.int/iccdocs/otp/161114-otp-rep-PE_ENG.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

IRB („Съвет за имиграция и бежанци“ на Канада),

„Афганистан: положението на хазарите, живеещи в град Кабул, включително отношението на обществото, ситуация по сигурността и достъп до заетост; ситуация по сигурността за хазарите, пътуващи до районите около град Кабул за достъп до заетост (2014-април 2016 г.)“,

20 април 2016 г. ([HTTP://www.irb-cisr.gc.ca/Eng/ResRec/RirRdi/Pages/index.aspx?doc=456472](http://www.irb-cisr.gc.ca/Eng/ResRec/RirRdi/Pages/index.aspx?doc=456472)), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан: дали талибаните имат капацитета да преследват лица след

преместването им в друг регион; способността им да проследяват хората в дългосрочен план;

Капацитет на талибаните да извършват целенасочени убийства“ (2012-януари 2016 г.), 15 февруари 2016 г.

(<http://www.irb-cisr.gc.ca/Eng/ResRec/RirRdi/Pages/index.aspx?doc=456366&pls=1>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ислямско емирство Афганистан - „Гласът на Джихада“,

Изявление за изясняване относно операция Мансури, 6 май 2017 г.

(<https://alemarah-english.com/?p=14196>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Атака на мъченик в Гардес причини смъртта на близо 200 въоръжени мъже“, 18 юни 2017 г.

(<https://alemarah-english.com/?p=16355>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Съобщение за приветствие на уважавания Амир ал-Муминин, Шиек-ул-Хадит Хибатула Ахундзада, (Нека Аллах да го пази), по повод Ейд-ул-Адха, 30 август 2017 г. (<https://alemarah-english.com/?p=19352>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Ново изявление на Ислямско емирство Афганистан: „Относно намерението за екзекутиране на затворници от администрацията на Гани“, 29 април 2016 г., достъпно на:

(<http://jihadology.net/2016/04/29/new-statement-from-the-islamic-emirate-of-afghanistan-regarding-the-intent-of-executing-prisoners-by-the-ghani-administration/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Отворено писмо от говорителя на Ислямското емирство до американския президент Доналд Тръмп, 25 януари 2017 г. (<https://alemarah-english.com/?p=10070>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Забележки на говорителя на Ислямско емирство относно закриването на здравни центрове в Орузган, 24 септември 2017 г. (<https://alemarah-english.com/?p=20219>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Сектантски убийства; Конспирация на опасен враг“, 15 октомври 2016 г. (<https://alemarah-english.com/?p=5782>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Изявление на Ислямското емирство относно откриването на пролетната офанзива „Операция Мансури“, 28 април 2017 г. (<https://alemarah-english.com/?p=13724>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Задълженията и отговорностите на Корпуса Шехин, 23 април 2017 г. (<https://alemarah-english.com/?p=13534>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

IWPR (Институт за военни и мирновременни репортажи), „Афганистан: Образователната система на Гор е близо до рухване“, 5 декември 2016 г. (<https://iwpr.net/global-voices/afghanistan-ghors-education-system-near>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Хаама прес“,

„1 убит при нападение срещу дома на бившия лидер на талибаните Мула Салам Заеф в Кабул“, 24 декември 2016 г. (<http://www.khaama.com/1-killed-in-attack-on-ex-taliban-leader-mullah-salam-zaeefs-home-in-kabul-02534>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„100 учители и служители в образованието са убити в Афганистан според Министерство на образованието“, 10 август 2013 г. (<http://www.khaama.com/100-teachers-and-education-officials-killed-in-afghanistan-moe-2333>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Опит за отвлечение на офицер от афганистанската армия стана причина за смъртта на бойци в Логар“, 29 юни 2017 г. (<http://www.khaama.com/bid-to-kidnap-afghan-army-officer-turns-deadly-for-militants-in-logar-03040>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ислямска държава“ обезглави двама граждани на Афганистан по обвинения в шпионаж в Конар“, 15 септември 2017 г. (<http://www.khaama.com/isis-behead-two-afghan-civilians-on-espionage-charges-in-kunar-03368>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ислямска държава“ екзекутира двама братя, служещи в афганистанска армия в провинция Нангархар“, 5 септември 2017 г. (<http://www.khaama.com/isis-execute-two-brothers-serving-with-afghan-army-in-nangarhar-province-03372>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бойци на „Ислямска държава“ отвлякоха 13 учители от семинария в Източна Афганистан“, 17 януари 2017 г. (<http://www.khaama.com/isis-militants-kidnap-13-seminary-teachers-in-east-of-Afghanistan-02678>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Атентатор-самоубиец в Кабул не успя да атакува най-големия в света архив на Светия Коран“, 20 февруари 2017 г. (<http://www.khaama.com/kabul-suicide-bomber-fails-to-target-worlds-largest-holy-guran-archive-2816>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Служител в сферата на образованието в Каписа беше застрелян от собствения си брат, свързан с талибаните“, 1 юли 2017 г. (<http://www.khaama.com/kapisa-education-official-shot-dead-by-own-brother-affiliated-with-taliban-03054>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ключов член на Хезб-е-Ислами избегна опит за покушение в град Кабул“, 6 септември 2017 г. (<http://www.khaama.com/key-hezb-e-islami-member-escapes-assassination-attempt-in-kabul-city-03377>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„МВР отхвърля твърденията, че талибаните са получили достъп до биометрична система“, 1 юни 2016 г. (<http://www.khaama.com/moi-rejects-taliban-has-gained-access-to-biometric-system-01140>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Сблъсъците между талибаните и „Ислямска държава“ се разпространиха към Лагман“, 29 ноември 2017 г. (<http://www.khaama.com/taliban-and-isis-clashes-spread-to-laghman-as-both-sides-suffer-heavy-casualties-03940>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Талибаните екзекутираха двама важни ръководители на „Ислямска държава“ в провинция Нангархар“, 29 август 2017 г. (<http://www.khaama.com/taliban-execute-two-important-isis-leaders-in-nangarhar-province-03367>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибани убиха 13 души при нападение срещу джамия в провинция Балк“, 2 юли 2017 г. (<http://www.khaama.com/taliban-kill-13-in-an-attack-on-a-mosque-in-balkh-province-03055>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Талибанските бойци отвличат 2 учителки в провинция Гор, 24 ноември 2016 г. (<http://www.khaama.com/taliban-militants-abduct-2-female-teachers-in-ghor-province-02350>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Племенен водач е сред петима убити или ранени при експлозия в Нангархар“, 8 юли 2017 г. (<http://www.khaama.com/tribal-elder-among-5-killed-or-wounded-in-nangarhar-explosion-03107>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Неидентифицирани въоръжени мъже убиха учител и неговия син в квартал Хас Орузган на Орузган“, 29 ноември 2015 г. (<http://www.khaama.com/unidentified-armed-men-kill-teacher-and-his-son-in-urozgans-khas-urozgan-district-4366>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Неидентифицирани въоръжени лица взривиха училището за момичета в Нангархар“, 13 юли 2015 г.

(<http://www.khaama.com/unidentified-gunmen-blown-up-girls-school-in-nangarhar>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Коленда, К., „Пет мита за мира в Афганистан, които трябва да бъдат разсеяни“, Блог Гандхара, 21 януари 2016 г.

(<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-five-myths-about-afghan-peace/27501186.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Landinfo,

„Афганистан: Набиране на хора при талибаните“, 29 юни 2017 г.

(http://www.landinfo.no/asset/3588/1/3588_1.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Доклад: Хазари и бунтовническите групировки в Афганистан“, 3 октомври 2016 г.

(http://www.landinfo.no/asset/3483/1/3483_1.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Temanotat Afghanistan: Taliban – organisasjon, kommunikasjon og sanksjoner (del I), 16 June 2016

(http://www.landinfo.no/asset/3367/1/3367_1.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Лифос“,

„Доклад по тема: исмаилити в Афганистан - шиитско малцинство“, 30 юни 2017 г.

(<https://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=44864>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Доклад по тема: хазарите в Афганистан“, 28 август 2015 г.

(<https://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=42378>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Лос Анджелис таймс“,

„Анатомия на военна трагедия в Афганистан“, 10 април 2011 г.

(<http://articles.latimes.com/2011/apr/10/world/la-fg-afghanistan-drone-20110410>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„В Афганистан, елитен полицаи жена се бори с културни табути, както и с талибаните“, 3 май 2017 г.

(<http://www.latimes.com/world/la-fg-afghanistan-female-police-2017-story.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Международна група за правата на малцинствата“, „Афганистан - Хазари“, без дата

(<http://minorityrights.org/minorities/hazaras/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Музхари, Ф.,

„Напускане на Шамшату: бежанците привърженици на Хезб-е Ислами между надежда за завръщане и съмнения за мирното споразумение“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 14 април 2017 г.

(<https://www.afghanistan-analysts.org/moving-out-of-shamshatu-hezb-e-islamist-refugee-followers-between-hope-of-return-and-doubts-about-the-peace-deal/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Как да заменим лош командир в Местната полиция в Афганистан: успех и след него - спокойствие в Шаджой“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 21 септември 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/>)

analysts.org/how-to-replace-a-bad-alp-commander-in-shajoy-success-and-now-calamity/), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

NAI,

„Убийство на опитен журналист в Баглан“, 7 май 2017 г.

(<http://nai.org.af/blog/an-experienced-journalist-assassination-in-baghlan/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Увеличаващият се брой нарушения срещу журналисти не може да се търпи“, 15 юни 2017 г.

(<http://nai.org.af/blog/increasing-violation-against-journalists-not-sufferable/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Губернаторът на провинция Кундуз трябва да вкара своя секретар в съда“, 4 януари 2017 г.

(<http://nai.org.af/blog/qunduz-provincial-governor-should-introduce-his-secretary-to-court/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Президентът трябва лично да обърне внимание на случая с убитите журналисти“, 16 декември 2016 г.

(<http://nai.org.af/blog/the-president-must-personally-reckon-the-murder-case-journalists/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Нарушители от полицията срещу журналист от „Ариана нюз“ ще бъдат страни по дело“, 22 март 2017 г.

(<http://nai.org.af/blog/the-violator-police-against-ariana-news-journalist-to-give-trial/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

NDI (Национален демократичен институт), Изборите за президент и провинциален съвет през 2009 г. в Афганистан, 2010 г.

(https://www.ndi.org/sites/default/files/Elections_in_Afghanistan_2009.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ню Йорк таймс“,

„Ще го убия“: Афганистански командир атакува сина си - боец на талибаните“, 15 май 2016 г.

(<https://www.nytimes.com/2016/05/16/world/asia/i-will-kill-him-afghan-commander-targets-son-a-taliban-fighter.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ден на кръвопролития в Кабул: Нападения срещу Министерството на отбраната и Сграда за помощ“, 6 септември 2016 г.

(https://www.nytimes.com/2016/09/07/world/asia/kabul-afghanistan-attack-care.html?_r=0), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Награда на талибаните, спечелена за няколко часа след години стратегия“, 30 септември 2015 г.

(https://www.nytimes.com/2015/10/01/world/a-taliban-prize-won-in-a-few-hours-after-years-of-strategy.html?_r=2), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Набирането на хора за афганистанската армия се смалява на фона на заплахи срещу семейства от страна на талибаните“, 18 ноември 2017 г.

(<https://www.nytimes.com/2017/11/18/world/asia/afghanistan-taliban-army-recruitment.html>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

„Афганистанското правителство тихо помага на отцепваща се талибанска фракция“, 19 юни 2017 г.

(<https://www.nytimes.com/2017/06/19/world/asia/afghanistan-taliban-faction-renouncers.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистанските полицайки се борят срещу културата“, 1 март 2015 г.

(<https://www.nytimes.com/2015/03/02/world/asia/afghan-policewomen-struggle-срещу-culture.html?mcubz=0&r=0>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Провинция на Афганистан, притисната от талибани, губи достъп до медицинска помощ“, 23 септември 2017 г. (https://www.nytimes.com/2017/09/23/world/asia/afghanistan-taliban-oruzgan-hospitals.html?_r=1), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Вицепрезидентът на Афганистан беше обвинен в изтезаване на политически противник“, 13 декември 2016 г. (<https://www.nytimes.com/2016/12/13/world/asia/political-rival-accuses-afghanistan-vice-president-of-torturing-him.html?mcubz=0&r=0>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Приказка за баща и син в Афганистан се разви фатално, но не е достигнала края си“, 8 септември 2016 г. (<https://www.nytimes.com/2016/09/09/world/asia/afghanistan-taliban-abdul-basir-said-muhammad.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Образование в Афганистан: мъчителен избор“, 9 юли 2007 г.

(<http://www.nytimes.com/2007/07/09/world/asia/09iht-afghan.4.6571860.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въоръжени мъже атакуваха миньори хазари в Афганистан, убивайки най-малко 9“, 6 януари 2017 г. (https://www.nytimes.com/2017/01/06/world/asia/afghanistan-hazara-miners-attack.html?_r=0), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въоръжени мъже в Афганистан убиха 5 служители на летище жени“, 17 декември 2016 г.

(<https://www.nytimes.com/2016/12/17/world/asia/afghanistan-kandahar-women-in-the-work-force.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Хазарите оказват натиск над ръководител на класата в Афганистан“, 3 януари 2010 г.

(<http://www.nytimes.com/2010/01/04/world/asia/04hazaras.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Учител в гимназия обезглавен в Афганистан“, 5 януари 2006 г.

(<http://www.nytimes.com/2006/01/05/world/high-school-teacher-is-beheaded-in-afghanistan.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Влиятелен ръководител на афганистанската полиция беше убит в Кабул“, 19 март 2015 г.

(https://www.nytimes.com/2015/03/20/world/asia/powerful-afghan-police-chief-killed-in-kabul.html?_r=0), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Редки атаки срещу шиити причиниха смъртта на десетки в Афганистан“, 6 декември 2011 г.

(<http://www.nytimes.com/2011/12/07/world/asia/suicide-bombers-attack-shiite-worshippers-in-afghanistan.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибани избиха войници при нападения в Кандахар, осъществени по един и същи сценарий“, 26 юли 2017 г.

(<https://www.nytimes.com/2017/07/26/world/asia/afghanistan-taliban-kandahar-slaughter.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Атентатор самоубиец от талибаните нанесе удар по пълен автобус в Кабул“, 20 януари 2016 г.

(<https://www.nytimes.com/2016/01/21/world/asia/afghanistan-kabul-suicide-bombing.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Мишена на талибаните: ислямски учени“, 28 май 2017 г.

(<https://www.nytimes.com/2017/05/28/world/asia/uptick-in-killing-of-religious-scholars-as-taliban-look-to-curtail-their-influence.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Новият лидер на талибаните, повече учен, отколкото боец, е бавен в налагането си“, 11 юли 2016 г.

(https://www.nytimes.com/2016/07/12/world/asia/taliban-afghanistan-pakistan-mawlawi-haibatullah-akhundzada.html?_r=1), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Гласове от влошаващата се война в Афганистан“, 7 октомври 2016 г.

(<https://www.nytimes.com/2016/10/08/world/asia/afghanistan-war.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

NPR (Национално обществено радио), „За афганистанските полицайки сексуалният тормоз е риск, свързан с работата“, 8 март 2012 г. (<http://www.npr.org/2012/03/08/148041305/for-afghan-policewomen-sex-abuse-is-a-job-hazard>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Осман, Б. и Кларк, К., „Убийството на шведския журналист Нилс Хорнър: оценка на

поемането на отговорност от „Федаи Махаз“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 19 март 2014 г.

(<https://www.afghanistan-analysts.org/the-murder-of-swedish-journalist-nils-horner-an-assessment-of-the-fedai-mahaz-claim/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Осман, Б. и Гопал, А., „Възгледи на талибаните за бъдеща държава“, юли 2016 г.

(http://cic.nyu.edu/sites/default/files/taliban_future_state_final.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Осман, Б.

[Twitter], публикувано на: 22 юни 2017 г.

(<https://twitter.com/Borhan/status/877990188886011904>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 6 септември 2017 г.

(<https://twitter.com/Borhan/status/877990188886011904>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Черна седмица в Кабул (2): Кои са най-вероятните извършители?“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 7 юни 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/a-черно-black-week-in-kabul-2-who-are-the-most-likely-perpetrators/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Касапницата в Гор: извършител ли е „Ислямска държава“ или лъжливо обвинена?“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 23 ноември 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/carnage-in-ghor-was-islamic-state-the-perpetrator-or-was-it-falsely-accused/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Пропадане към хаоса: Защо Нангархар се превърна в център за „Ислямска държава“?, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 27 септември 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/descent-into-chaos-why-did-nangarhar-turn-into-an-is-hub/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибани в преход 2: Кой ръководи сега?“, „Мрежа на афганистанските анализатори“,

22 Юни 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/taleban-in-transition-2-who-is-in-charge-of-the-taleban/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните в преход: как смъртта на Мансур и наследяването му от Хайбатула може да се отразят на войната (и мира)“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 26 май 2016 г.

(<https://www.afghanistan-analysts.org/taleban-in-transition-how-mansurs-death-and-hibatullahs-ascension-may-affect-the-war-and-peace/>), разглеждано на: 6 октомври

2017 г.

„Нападението срещу Американския университет в Кабул (2): Кой го направи и защо?“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 5 септември 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-attack-on-the-american-university-in-kabul-2-who-did-it-and-why/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Битката за Маманд: ИДПХ е под напрежение, но все още не е победена“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 23 май 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-battle-for-mamand-iskp-under-strain-but-not-yet-defeated/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Към фрагментация? Географско разпределение на талибаните след Омар“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 24 ноември 2015 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/toward-fragmentation-mapping-the-post-omar-taleban/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„С активна клетка в Кабул, ИДПХ се опитва да внесе сектантство във войната в Афганистан“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 19 октомври 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/with-an-active-cell-in-kabul-iskp-tries-to-bring-sectarianism-to-the-afghan-war/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

ОКСФАМ, „Жените и афганистанската полиция“, 10 септември 2013 г.

(<https://www.oxfam.org/sites/www.oxfam.org/files/bp-173-afghanistan-women-police-100913-en.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Паджуок афган нюз“,

„Един полицай загина, а трима бяха ранени при самоубийствен атентат в Кандахар“, 29 октомври 2016 г. (<http://www.pajhwok.com/en/2016/10/29/1-policeman-dead-3-hurt-kandahar-suicide-bombing>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„12 училища за момичета в Логар бяха затворени след заплахи от талибаните“, 27 юни 2015 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2015/06/27/12-girls-schools-logar-closed-after-taliban%E2%80%99s-threats>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„16 загинали и 39 ранени при бомбен атентат срещу погребение в Лагман“, 29 януари 2015 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2015/03/10/16-dead-39-injured-laghman-funeral-bombing>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Двама цивилни в Конар обезглавени от бойци на Даеш“, 15 септември 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/09/15/2-civilians-kunar-decapitated-daesh-fighters>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Двама загинали при атака срещу автобус на Министерство на отбраната“, 26 май 2014 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2014/05/26/blast-rocks-qala-zaman-khan-area-kabul>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„20 ранени при атака на атентатор самоубиец срещу мини автобус в Кабул“, 5 октомври 2016 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2016/10/05/20-injured-suicide-bomber-hits-mini-bus-kabul>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„3 закрити училища за момичета в Каписа отвориха отново“, 3 март 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/03/26/3-closed-kapisa-girls-schools-reopened>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„42 училища остават затворени в районите на Херат“, 29 януари 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/01/29/42-schools-remain-closed-herat-districts>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Петима талибани и учител бяха убити при нападение в къща в Логар“, 5 март 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/03/05/5-taliban-teacher-killed-logar-home-raid>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Пет жени, работещи на летището в Кандахар, бяха разстреляни“, 17 декември 2016 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2016/12/17/5-women-workers-kandahar-airport-gunned-down>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„7 убити, 18 ранени при самоубийствено нападение срещу автобус на Министерство на отбраната (Видео)“, 14 декември 2014 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2014/12/14/7-killed-18-hurt-suicide-attack-mod-bus-video>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„8 журналисти убити, 20 ранени за месец: групировка“, 14 юни 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/06/14/8-journalists-killed-20-injured-month-group>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„9 загинали и 22 ранени при самоубийствено нападение срещу погребение“, 1 декември 2014 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2015/03/10/9-dead-22-injured-suicide-attack-norpeбение>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„9 бойци, убити в офанзивите в Лагман-Нангархар“, 20 септември 2017 г.

(<http://www.electikons.pajhwok.com/en/2017/09/20/9-militants-killed-laghman-nangarhar-offensives>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Дузина учители в семинария бяха освободени от плен на Даеш“, 4 март 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/03/04/dozen-seminary-teachers-released-daesh-captivity>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Командир на Местната полиция в Афганистан е сред 10 убити в сблъсъка в Джаузджан“, 25 февруари 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/02/25/alp-commander-among-10-killed-jawzjan-clash>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Служители на Местната полиция в Афганистан бяха разкрити, че са измъчвали жители на Джалрез“, 25 юли 2015 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2015/07/25/alp-personnel-blasted-torturing-jalrez-residents>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Американският университет моли талибаните да освободят неговите професори“, 14 януари 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/01/14/american-university-asks-taliban-free-its-professors>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Взрив в офиса на Паджуок в Джалалабад беше осъден от обществото“, 12 юли 2015 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2015/06/12/blast-pajhwok-jalalabad-office-widely-condemned>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Сред петима ранени при експлозии в Кандахар има и деца“, 22 декември 2016 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2016/12/22/children-among-5-hurt-kandahar-explosions>), разглеждано на:
6 октомври 2017 г.

„Активист на гражданското общество беше разстрелян в столицата на Нангархар“, 10 юли 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/07/10/civil-society-activist-gunned-down-nangarhar-capital>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бойци на Даеш обезглавиха 10 противници талибани в Джаузджан“, 2 юли 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/07/02/daesh-militants-behead-10-taliban-rivals-jawzjan>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Жена от Фаряб беше убита заради контакт по телефон с непознат“, 27 юли 2016 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2016/07/27/faryab-woman-killed-over-phone-contact-stranger>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Фаряб: командир на местната полиция в Афганистан и сина му убити близо до дома им“, 4 септември 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/09/04/faryab-alp-commander-son-killed-near-home>), разглеждано
на: 6 октомври 2017 г.

„Първи училищен звънец от 4 години за деца от Пактика“, 23 март 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/03/23/first-school-bell-rings-paktika-children-4-years>), разглеждано
на: 6 октомври 2017 г.

„Бивш командир на Хезб-е Ислам беше застрелян в Баглан“, 2 юли 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/07/02/former-hia-commander-gunned-down-baghlani>), разглеждано
на: 27 ноември 2017 г.

„Бивш командир на Хезб-е Ислами беше разстрелян при нападение на джамия в Логар“, 22 юни 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/06/22/former-hia-commander-gunned-down-logar-mosque-attack>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Подхранване на заговор на врага за сектантска вражда: Хайбатула“, 23 юни 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/06/23/fueling-sectarian-strife-enemy-plot-haibatullah>), разглеждано
на: 6 октомври 2017 г.

„Официален служител от Кандахар беше разстрелян от неидентифицирани нападатели“, 4 септември 2016 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2016/09/04/kandahar-official-gunned-down-unidentified-assailants>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Началник на полицията в Каписа оцеля при бомбено нападение“, 17 септември 2016

(<https://www.pajhwok.com/en/2016/09/17/kapisa-police-chief-survive-bomb-attack>), разглеждано на: 6
октомври 2017 г.

„Племенен старейшина в Хост застрелян в джамия“, 26 юни 2017

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/06/26/khost-tribal-elder-gunned-down-mosque>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Заместник-началникът на полицията в Хост беше убит в Кандахар“, убит в Кандахар, 12 февруари 2017 г. (<https://www.pajhwok.com/en/2017/02/12/khost%E2%80%99s-deputy-police-chief-killed-kandahar>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Изпълняващ длъжността ръководител на борбата с престъпността в Логар беше убит при нападение на талибани“, 11 юли 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/07/11/logar-acting-crime-branch-chief-killed-taliban-attack>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Учители в Логар се борят срещу сили в талибанските редици“, 8 май 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/05/08/logar-schoolteachers-fight-against-forces-taliban-ranks>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ръководител на Съвета на Улема в Парван беше убит при бомбена атака“, 9 май 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/05/09/parwan-ulema-council-chief-killed-bombing>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ръководител на молитвите беше застрелян в град Кандахар“, 31 май 2016 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2016/03/31/prayer-leader-gunned-down-kandahar-city>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„От частни университети беше поискано да не наемат чуждестранни преподаватели“, 12 януари 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/01/12/private-varsities-asked-not-hire-foreign-teachers>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Религиозни учени декларират продължаващ конфликт срещу исляма“, 14 август 2015 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2015/08/14/religious-scholars-declare-ongoing-conflict-against-islam>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Нападение срещу офиса на „Радио и телевизия Афганистан“ беше осъдено като военно престъпление“, 18 май 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/05/18/rta-office-attack-denounced-war-crime>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Служител по връзките с обществеността на Комитета за мир на Саманган беше убит“, 9 юли 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/07/09/samangan%E2%80%99s-peace-committee-public-relations-official-killed>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Заемащ висок пост академик беше застрелян от мотоциклетисти в Кабул“, 12 май 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/05/12/senior-academic-shot-dead-motorcyclists-kabul>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Високопоставен полицейски служител беше убит при нападение на Чаман“, 10 юли 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/07/10/senior-police-officer-killed-chaman-suicide-attack>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните молят учителите да съставят резултати в тяхно присъствие“, 19 май 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/05/19/taliban-ask-teachers-compile-results-their-presence>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните контролират магистралата Кундуз-Тахар през нощта“, 9 март 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/03/09/taliban-control-kunduz-takhar-highway-night>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибански съд нареди възрастен мъж да бъде екзекутиран в Джаузджан“, 19 октомври 2015 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2015/10/19/taliban-court-orders-elderly-man-executed-jawzjan>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибани екзекутираха 13 младежи от Балк“, 2 юли 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/07/02/taliban-execute-13-balkh-youth-mass-shooting>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните екзекутираха трима души в Джаузджан“, 29 март 2016 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2016/03/29/taliban-execute-three-persons-jawzjan>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибани застреляха 7 пътници във Фарах“, 12 юли 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/07/12/taliban-gun-down-7-passengers-farah>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните застреляха служител в сферата на образованието в Каписа“, 1 юли 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/07/01/taliban-gun-down-kapisa-education-official>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните убиха трима учители в Гор“, 9 март 2014 г.

(<http://m.pajhwok.com/en/2014/03/09/taliban-kill-three-teachers-ghor>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните затвориха базар, заплашваха магазинери“, 24 декември 2014 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2015/03/10/taliban-shut-bazaar-threaten-shopkeepers>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните предупреждават учителите в Газни да не получават заплати чрез банки“, 5 юни 2017 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2017/06/05/taliban-warn-ghazni-teachers-against-receiving-salaries-banks>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Член на Съвета на Улама беше убит при нападение на талибани“, 29 август 2015 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2015/08/29/ulama-council-member-killed-taliban-attack>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Заместник-ръководител на съвет на Улама е застрелян“, 11 ноември 2013 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2013/11/11/ulema-council-deputy-chief-gunned-down>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Сили на САЩ и Афганистан претършуваха радио офис в Логар“, 1 март 2014 г.

(<http://www.pajhwok.com/en/2014/03/01/us-afghan-forces-ransack-radio-office-logar>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Твърди се, че трима хазарски старейшини са обезглавени в Сарипол“, 16 март 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/03/16/3-hazara-elders-allegedly-beheaded-sar-i-pul>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните екзекутираха трима души в Джаузджан“, 29 март 2016 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2016/03/29/taliban-execute-three-persons-jawzjan>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните убиха човек с многократни удари с оръжие във Фаряб“, 1 януари 2017 г.

(<https://www.pajhwok.com/en/2017/01/01/taliban-kill-man-repeated-guns-strokes-faryab>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

PRI („Пъблик рейдио интернешънъл“), „Обединеното кралство и Дания ще дадат визи на афганистански преводачи“, 22 май 2013 г. (<https://www.pri.org/stories/2013-05-22/uk-denmark-give-afghan-interpreters-visas>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Рефюджийс дийпли“, „Чакане за виза от САЩ в сърцето на териториите на талибаните“, 16 юни 2017 г.

(<https://www.newsdeeply.com/refugees/articles/2017/06/16/waiting-for-aus-visa-in-the-taliban-heartland>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Refugees.dk, Документация: Афганистанските преводачи, 9 юни 2015 г.

(<http://refugees.dk/en/focus/2015/juni/documentation-the-afghan-interpreters/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Репортери без граници“,

2017 г. Световен индекс за свобода на печата, без дата (<https://rsf.org/en/ranking>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Репортери без граници“ осъжда смъртоносно нападение срещу държавно радио и телевизия в Джалалабад“, 18 май 2017 г.

(<https://rsf.org/en/news/rsf-condemns-deadly-attack-state-radio-and-tv-jalalabad>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Репортери без граници“ осъжда вълна от насилие срещу афганистански журналисти и медии“, 24 октомври 2016 г. (<https://rsf.org/en/news/rsf-decries-wave-violence-against-afghan-journalists-and-media>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ройтерс“,

„Афганистански старейшини бяха убити при самоубийствена атака срещу тяхна среща“, 31 октомври 2016 г.

(<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-blast-idUSKBN12V1A6>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Новият ръководител на талибаните в Афганистан подмени 24 длъжностни лица „в сянка“, 27 януари 2017 г.

(<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-taliban-idUSKBN15B1PN>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистанските телевизионни станции са изправени пред заплахи от талибаните след Кундуз“, 18 октомври 2017 г.

(<http://uk.reuters.com/article/uk-afghanistan-media-idUKKCN0SC0UY20151018>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистанците, помагали на американските сили, може да получат повече визи съгласно законопроекта за отбрана“, 29 юни 2017 г. (<http://www.reuters.com/article/us-usa-afghanistan-visas-idUSKBN19K014>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При бомбен атентат в Източен Афганистан загина жена политик“, 16 февруари 2015 г.

(<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-women/bomb-attack-in-eastern->

[afghanistan-kills-female-politician-idUSKBNOLK1EI20150216](#)), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Десетки убити и ранени при самоубийствени нападения в Афганистан“, 27 февруари 2016 г.

(<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-blast-idUSKCN0W0063>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При по-малко контролно-пропускателни пунктове, талибаните правят пътуванията в Афганистан по-рисковани“, 13 юни 2016 г. (<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-highways/facing-fewer-checkpoints-taliban-make-afghan-road-trips-more-risky-idUSKCN0YY12V>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Страхувайки се от „Ислямска държава“, някои афганистански шиити търсят помощ от старите си врагове“, 22 март 2015 г. (<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-islamic-state-idUSKBN0MI03N20150322>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Четирима убити при нападение срещу джамия в Кабул“, 15 юни 2017 г.

(<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-blast-idUSKBN1962GN>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Командир на „Ислямска държава“ заяви, че хазарите в Афганистан са преследвани заради подкрепа за Сирия“, 26 юли

2016, на разположение на адрес:

(<http://www.deccanchronicle.com/world/neighbours/260716/isis-commander-says-afghanistans-hazaras-targeted-over-support-for-syria.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ислямска държава“ обезглави 15 свои бойци, според афганистански официален представител“, 23 ноември 2017 г. (<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-islamic-state/islamic-state-beheads-15-of-its-own-fighters-afghan-official-idUSKBN1DN12I>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Ислямска държава“ пое отговорност за нападение срещу държавна телевизия в Афганистан“, 17 май 2017 г.

(<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attack-idUSKCN18D0HT>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бойци на „Ислямска държава“ в Афганистан бягат в провинция Конар“, 24 март 2016 г.

(<https://www.reuters.com/article/afghanistan-islamicstate/islamic-state-fighters-in-afghanistan-flee-to-kunar-province-idUSL3N16W3U9>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Новият ръководител жена на полицията в Кабул осъзнава опасността и се надява да вдъхнови други“, 16 януари 2014 г. (<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-police-woman/kabuls-new-female-police-chief-aware-of-danger-hopes-to-inspire-others-idUSBREA0FOLG20140116>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Изтекло писмо подхранва обвинения в етнически пристрастия срещу афганистанското правителство“, 21 септември 2017 г. (<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-politics/leaked-memo-fuels-accusations-of-ethnic-bias-in-afghan-government-idUSKCN1BW15U>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Нов закон е необходим, за да позволи на жертвите на изтезания да съдят Афганистанското правителство, според активисти“, 27 август 2017 г. (<https://af.reuters.com/article/worldNews/idAFKCN1B706B>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Шестима полицаи бяха убити при нападение срещу полицейска централа в Афганистан“, 18 юни 2017 г.

(<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-security-police-idUSKBN19905G>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Атентатор самоубиец причини смъртта на 45 души на волейболен мач в Афганистан“, 14 ноември 2014 г.

(<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-blast/suicide-bomber-kills-45-at-volleyball-match-in-afghanistan-idUSKCN0J70LV20141124>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„При нападение на талибаните бяха убити петима в съд в Афганистан“, 5 юни 2016 г.

(<http://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attacks-idUSKCN0YROC9>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

РСЕ/РС (Радио „Свободна Европа“/„Радио Свобода“),

„Афганистански губернатор обвини Иран в подкрепа на талибаните“, Блог Гандхара, 31 юли 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-iran-taliban-support/28651070.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистански депутат изглежда заплашва журналистка с изнасилване“, 11 април 2016 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-lawmaker-threatens-journalist-with-rape/27667802.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистански законодател е ранен при бомбено нападение в Кабул“, 28 декември 2016 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-kabul-bomb-bridge-lawmaker-injured/28201295.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Официален служител от Афганистан заяви, че талибани са убили 13 членове на местна милиция при засада“, Блог Гандхара, 2 юли 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-balkh-province/28590877.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистанските талибански отряд се бори срещу узбекските бойци от „Ислямска държава“, Блог Гандхара, 30 ноември 2015 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghan-taliban-detail-fight-against-uzbek-is-fighters/27397739.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ексклузивно: шокиращо писмо на бивш лидер разкрива вътрешните борби при талибаните“, Блог Гандхара, 21 октомври 2016 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-taliban-letter/28067397.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въоръжени мъже убиха ръководителя на религиозен съвет в Североизточен Афганистан“, 9 септември 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-kapisa-hanifyar-religious-chief-shot-dead/28726033.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ръководителят на мрежата „Хакани“ отрича роля на талибаните в Кабул и бомбардировките в Херат“, 12 юни 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-haqqani-network-denies-taliban-role-bombings-kabul-herat/28542365.html?itflags=mailer>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Бойците на Хекматяр отказват да се разоръжат в Афганистан“, 11 май 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-hekmatyar-fighters-refuse-lay-down-weapons/28480653.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Стотици заложници бяха освободени след рядка атака едновременно срещу „Ислямска държава“ и талибаните в Афганистан“, Блог Гандхара, 9 август 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-hostages-freed-by-taliban-islamic-state/28666808.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ислямска държава“ заплашва учители и ученици в неспокоен район на Афганистан“, Блог Гандхара, 5 септември 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-education-is-daesh/28718650.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Изтекло писмо подхранва нови обвинения в етнически пристрастия срещу афганистанското правителство“, 20 ноември 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-ethnic-tensions-ghani-government-abdullah/28865180.html>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

„Мирът подканва лица от талибаните да се върнат в Афганистан“, Блог Гандхара, 29 август 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-pakistan-taliban-peace/28703903.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Членове на Червения кръст бяха освободени в Северен Афганистан“, 5 септември 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/ozjan-afghanistan-red-cross-members-released/28718272.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Шестима афганистански полицаи бяха убити при атака от вътрешен човек“, 28 май 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-taliban-insider-attack-zabul/28513198.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При самоубийствена атака срещу дома на афганистански законодател загинаха двама пазачи“, 30 август 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-jalalabad-suicide-attack-legislator-home/28704916.html?itflags=mailer>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„При самоубийствен атентат загинаха петима в банка в Кабул“, Блог Гандхара, 29 август 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-kabul-bomb-attack/28702558.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните и „Ислямска държава“ в сблъсък в Афганистан“, Блог Гандхара, 30 октомври 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-is-taliban-face-off/28824567.html>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Пропагандата на талибаните среща дигиталната ера“, Блог Гандхара, 10 юли 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/taliban-propaganda/28606576.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Заплахи от талибаните принуждават здравните заведения в провинция в Южен Афганистан да се затварят“, 26 септември 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/taliban-forces-health-facilities-southern-afghan-province-uruzgan-close/28757201.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Двама афганистански полицаи загинаха, повече от 30 души бяха ранени при нападение“, 20 май 2017 г. (<https://www.rferl.org/a/afghanistan-attack-gardez-kabul-bank/28499461.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Насилие и заплахи, принуждават афганистанските жени да изоставят журналистиката“, Блог Гандхара, 14 май 2017 г. (<https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-women-journalists/28487199.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Роджио, Б. и Гутауски, А., „Оценка на карта от „Лонг уор джърнъл“: Талибан контролира или оспорва 45% от афганистанските райони“, „Лонг Уор Джърнъл“, 26 септември 2017 г.

(<https://www.longwarjournal.org/archives/2017/09/lwj-map-assessment-taliban-controls-or-contests-45-of-afghan-districts.php>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Роджио, Б.,

„ИСАФ атакува военен лидер на шура в Куета в Южен Афганистан“, „Лонг Уор Джърнъл“, 21 януари 2011 г.

(http://www.longwarjournal.org/archives/2011/01/isaf_targets_quetta.php),

разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Емир на „Ислямска държава в провинция Хорасан“ беше атакуван при нападение на САЩ“, „Лонг Уор Джърнъл“, 28 април 2017 г. (<http://www.longwarjournal.org/archives/2017/04/islamic-state-khorasan-provinces-emir-targeted-in-us-raid.php>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Мощна фракция на джихадистите сключи примирие с талибаните“, „Лонг Уор Джърнъл“, 15 август 2016 г. (<http://www.longwarjournal.org/archives/2016/08/powerful-jihadist-faction-reconciles-with-the-taliban.php>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Американски военни убиха лидера на „Ислямска държава в Хорасан“ в Конар“, „Лонг уор джърнъл“, 13 август 2017 г. (<https://www.longwarjournal.org/archives/2017/08/us-kills-islamic-state-khorasan-province-leader-in-kunar.php>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

Рубин, Б. и Рудфорт, К., „Подобряване на достъпа до образование: Предизвикателства и възможности в Афганистан, май 2016 г.

(http://cic.nyu.edu/sites/default/files/enhancing_access_education_may23_final.pdf),

разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Рупърт, Дж., „Афганистанските жени защитават своите права срещу талибаните“, Институт за мир на САЩ (ИМСАЩ), 9 май 2017 г. (<https://www.usip.org/publications/2017/05/afghan-women-defend-their-rights-against-taliban>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Рутиг, Т.,

„Въпрос на регистрация: напрежение между фракции в Хезб-е Ислами“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 25 ноември 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/a-matter-of-registration-factional-tensions-in-hezb-e-islami/>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

„Горбанд - една някога приятелски настроена долина“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 19 юли 2011 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/ghorband-a-valley-once-friendly/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Серията „бомби във високопроходими автомобили“: вълната от нападения на талибаните през октомври в контекста на 2017 г.“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 7 ноември 2017 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-humvee-bomb-series-the-october-wave-of-taliban-attacks-in-2017-context/>), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

„Фронт на Мула Дадула“: търсене на улики“, „Мрежа на афганистанските анализатори“,

22 Май 2012 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-mulla-dadullah-front-a-search-for-clues/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Новите заместник-лидери на талибаните: Има ли очевиден наследник на Ахтар Мансур?“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 10 февруари 2016 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/the-new-taliban-deputy-leaders-is-there-an-obvious-successor-to-akhtar-mansur/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Семпъл, М.,

Примирение в Афганистан, ИМСАЩ, Вашингтон, Окръг Колумбия, 2009, стр. 37;

„Риторика, идеология и организационна структура на движението на талибаните“, 5 януари 2015 г. (<https://www.usip.org/sites/default/files/PW102-Rhetoric-Ideology-and-Organizational-Structure-of-the-Taliban-Movement.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Възходът на хазарите и предизвикателството на плурализма в Афганистан 1978-2011 г.“, без дата (<https://cmes.fas.harvard.edu/files/cmefiles/semplepolicysummary.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Сидики, А., „Пролетната офанзива на талибаните: Афганистан е изправен пред решаваща година“, Джеймстаун, 19 май 2017 г. (<https://jamestown.org/program/talibans-spring-offensive-afghanistan-faces-crucial-year/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

SIGAR (Специален генерален инспектор за реконструкция на Афганистан), „Доклад за тримесечие до Конгреса на САЩ“, 30 април 2017 г. (<https://www.sigar.mil/pdf/quarterlyreports/2017-04-30qr.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Смитсониън“, „Трагичната съдба на афганистанските преводачи, които САЩ изостави“, ноември 2016 г. (<https://www.smithsonianmag.com/history/tragic-fate-afghan-interpreters-left-behind-180960785/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Суфан груп“, „Кратка разузнавателна информация на „Суфан груп“: Смъртта на Мула Омар“, 30 юли 2015 г. (<http://www.soufangroup.com/tsg-intelbrief-the-death-of-mullah-omar/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Шпиگل“, „Съмнителната история на целенасочените убийства в Афганистан“, 28 декември 2014 г. (<http://www.spiegel.de/international/world/secret-docs-reveal-dubious-details-of-targeted-killings-in-afghanistan-a-1010358.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Суруш, К., „Хазари под прицел? Разглеждане на последните инциденти“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 24 април 2015 г. (<https://www.afghanistan-analysts.org/hazaras-in-the-crosshairs-a-scrutiny-of-recent-incidents/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

TerrorMonitor.org

[Twitter], публикувано на: 1 октомври 2016 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/782120876510547969), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 10 октомври 2015 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/652686617430261764), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 14 май 2017 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/863763840038776832), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 16 юни 2017 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/875746429762797569), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 2 август 2017 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/892755141178171392), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 2 юли 2017 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/881580896003870720), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 21 ноември 2016 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/800728580804120576), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 25 април 2017 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/856848405485633536), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

[Twitter], публикувано на: 30 август 2017 г.

(https://twitter.com/Terror_Monitor/status/902804762592083968), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Толо нюз“,

„Полицейски шеф в Бадгис е обвинен в изнасилване на три полицайки“, 22 септември 2012 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/badghis-police-chief-accused-raping-3-policewomen>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Броят на загиналите при нападение в RTA TV нарасна до шест“, 17 май 2017 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/death-toll-rises-six-rta-tv-attack>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Третирането на журналисти и медии от Гани предизвика силна отрицателна реакция“, 10 април 2017 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/ghani%E2%80%99s-treatment-journalists-media-sparks-backlash>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въоръжени лица „екзекутираха“ радиожурналист в Логар“, 18 декември 2016 г.

(<https://www.tolonews.com/afghanistan/gunmen-%E2%80%99execute%E2%80%99-radio-journalist-logar>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Съвет на Улема: Бунтовническите нападения няма да разделят афганистанците“, 18 юни 2017 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/insurgent-attacks-will-not-divide-afghans-ulema-council>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Съвет на Улема: указ за Джихад в Афганистан е недопустим“, 14 март 2017 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/jihad-decree-afghanistan-inadmissible-ulema-council>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Предимно цивилни са жертвите в самоубийствено нападение срещу Министерството на отбраната“, 9 март 2013 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/mostly-civilian-casualties-ministry-defence-suicide-attack>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Къщата на депутат беше атакувана в Кабул, опасенията са за петима мъртви“, 22 декември 2016 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/mp%E2%80%99s-house-under-attack-kabul-five-feared-dead>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Увеличение на броя на убийствата в Кабул предизвиква притеснения“, 10 април 2017 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/rise-assassinations-kabul-sparks-concern>), разглеждано на: 27 ноември 2017 г.

„Седем служители на телевизия TOLO бяха убити при нападение в сряда“, 21 януари 2016 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/seven-tolo-tv-employees-killed-wednesday-attack>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Талибаните използват биометрична система по време на отвлечане в Кундуз“, 5 юни 2016 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/taliban-used-biometric-system-during-kunduz-kidnapping>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Три семейства в Гор изселени от „Дадрах-е-Сахрайи“, 15 август 2013 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/three-ghor-families-exiled-%E2%80%99dadrah-e-sahrayee%E2%80%99>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Съветът на Улема осъжда убийството на Джабал като „неислямско“, 18 октомври 2013 г.

(<http://www.tolonews.com/afghanistan/ulema-council-denounces-jamal-assassination-%E2%80%99un-islamic%E2%80%99>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Тъчпойнт“, „3.2: Развитието на наказателно дело в Афганистан, февруари 2014 г.“, достъпно на:

(http://touchpointidg.com/wp-content/uploads/2015/01/3.2-Process-of-Criminal-Case_FEB_2014.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

UN CAT (Комитет на ООН срещу изтезанията), Заключение на наблюдения във втория периодичен доклад за Афганистан, 12 юни 2017 г., достъпно на:

(<http://www.refworld.org/docid/596f4f754.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Съвет на ООН по правата на човека,

„Права на лица от национални или етнически, религиозни и езикови малцинства“, 16 декември 2016 г.

(<https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G16/434/00/PDF/G1643400.pdf?OpenElement>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Положението на правата на човека в Афганистан и постиженията на техническата помощ в областта на правата на човека“, 11 януари 2017 г.

(https://digitallibrary.un.org/record/861012/files/A_HRC_34_41-EN.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Генерален секретар на ООН (UNSG),

„Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 3 март 2017 г., на разположение на:

(<https://MOOHCA.unmissions.org/sites/default/files/n1705111.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 15 юни 2017 г., на разположение на:

(https://MOOHCA.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_-_15_june_2017.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Ситуацията в Афганистан и нейните последици за международния мир и сигурност“, 21 септември 2017 г., на разположение на:

(https://MOOHCA.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_21_sept_2017.pdf), разглеждано на: 29 ноември 2017 г.

Съвет за сигурност на ООН,

Писмо от 18 август 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден в съответствие с резолюция 1988 (2011), адресирана до председателя на Съвета за сигурност, 26 август 2015 г.

(http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_2015_648.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Писмо от 2 февруари 2015 г. от председателя на Комитета на Съвета за сигурност, създаден в съответствие с резолюция 1988 (2011), адресирана до председателя на Съвет за сигурност, 2 февруари 2015 г.

(http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_2015_79.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

МООНСА и УНИЦЕФ, Образование и здравеопазване в риск, април 2016 г.

(https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/education_and_healthcare_at_risk.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

МООНСА (Мисия на ООН за помощ в Афганистан),

„Афганистан. Човешки права и защита на цивилните във въоръжения конфликт. Специален доклад за провинция Кундуз“, декември 2015 г.

(https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/special_report_on_kunduz_province_12_december_2015-English.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2016 г.“, февруари 2017 г.

(https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/protection_of_civilians_in_armed_conflict_annual_report_2016_final280317.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2015 г.“, февруари 2016 г.

(https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/poc_annual_report_2015_final_14_feb_2016.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Годишен доклад 2013 г.“, февруари 2014 г. (https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/feb_8_2014_poc-report_2013-full-report-eng.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2017 г., юли 2017 г. (https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/protection_of_civilians_in_armed_conflict_midyear_report_2017_july_2017.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2015 г., август 2015 г. (https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/UNAMA_protection_of_civilians_armed_conflict_midyear_report_2015_final_august.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан - Защита на цивилните лица във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2014 г., юли 2014 г. (<https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/english20edited20light.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан. Защита на цивилните във въоръжения конфликт. Средногодишен доклад 2012 г.“, юли 2012 г. (https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/2012_mid-year_report.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан. Защита на цивилните във въоръжен конфликт“, средногодишен доклад 2016 г., юли 2016 г. (https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/protection_of_civilians_in_armed_conflict_midyear_report_2016_final_rev.1-9sept.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Афганистан. Човешки права и защита на цивилните във въоръжения конфликт. Специален доклад за атака срещу мирна демонстрация в Кабул“, 23 юли 2016 г., октомври 2016 г. (https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/23_july_suicide_attack_against_peaceful_demonstration-18_oct_2016.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Служители, работещи по обезвреждане на мини, на огневата линия“, 18 януари 2011 г. (<https://UNAMA.unmissions.org/deminers-firing-line>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Специален доклад. Атаки в Мирза Оланг, провинция Сарипол: 3 - 5 август 2017 г.“ 2017 г. (https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/special_report_on_mirza_olang_sari_pul_august2017.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти в арести в Афганистан. Една година по-късно“, януари 2013 г. (http://www.ohchr.org/Documents/Countries/AF/UNAMA_treatment_of_conflict_detainees.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Третиране на задържаните лица, свързани с конфликти: Изпълнение на националния план на Афганистан за премахване на изтезанията“, април 2017 г. (https://UNAMA.unmissions.org/sites/default/files/treatment_of_conflict-related_detainees_24_april_2017.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„ООН призовава всички страни да проявяват уважение към здравните заведения“, 23 февруари 2016 г. (<https://MOOHCA.unmissions.org/un-calls-all-parties-respect-health-facilities>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„МООНСА осъди убийството на цивилни лица при нападение срещу джамия в Херат“, 2 август 2017 г.
(<https://MOOHCA.unmissions.org/MOOHCA-condemns-killing-civilians-herat-mosque-attack>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„МООНСА осъди убийството на цивилни лица при нападение на джамия в Кабул“, 26 август 2017 г.
(<https://MOOHCA.unmissions.org/MOOHCA-condemns-killing-civilians-kabul-mosque-attack-1>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

ПРООН, „Първата жена ръководител на регионална полиция: Полковник Джамила Баяз“, без дата
([http://www.af.undp.org/content/afghanistan/en/home/ourwork/womenempowerment/successstories/ColonelJamil aBayaz.html](http://www.af.undp.org/content/afghanistan/en/home/ourwork/womenempowerment/successstories/ColonelJamil%20aBayaz.html)), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

СООНХВ,

Хуманитарен бюлетин Афганистан, брой 66, 31 юли 2017 г., достъпен на:
(http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/20180820_ocha_afghanistan_monthly_humanitarian_bulletin_july_2017_2.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Хуманитарен бюлетин Афганистан, брой 65, 30 юни 2017 г.
(https://www.humanitarianresponse.info/system/files/documents/files/ocha_afghanistan_monthly_humanitarian_bulletin_june_2017.pdf), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Екип за оперативна координация - провинция Гор. Протокол от заседание“, 24 октомври 2016 г.
(https://www.humanitarianresponse.info/system/files/documents/files/afg_mintes201601024_oct_wr.pdf)
, разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Службата на Върховния комисар на ООН за правата на човека, „Комитетът за борба с изтезанията разглежда доклада за Афганистан“, 26 април 2017 г.
(<http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=21537&LangID=E>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Централно командване на военновъздушните сили на САЩ - Център за комбинирани въздушни операции, Командир на въздушните компоненти на
Комбинираните сили - Статистика за въздушната мощ 2012-2017 г., 31 август 2017 г.
(<http://www.afcent.af.mil/Portals/82/Documents/Airpower%20summary/Airpower%20Summary%20-%20August%202017.pdf?ver=2017-09-07-104037-223>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Бюро за гражданство и имиграционна служба на САЩ, Афганистан: Информация за дейността на исмаилитите, лоялни на Сайед Каян“, 7 юли 2004 г., достъпно на:
(<http://www.refworld.org/docid/414ede3c4.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Служба за изследвания на Конгреса на САЩ, „Специални визови програми за имигранти от Ирак и Афганистан“, 26 февруари 2016 г. (<https://fas.org/sgp/crs/homsec/R43725.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Държавен департамент на САЩ, Бюро по консулски въпроси, „Специални визи за имигранти за афганистанци - които са били наети от/от името на правителството на САЩ“, без дата
(<https://travel.state.gov/content/visas/en/immigrate/afghans-work-for-us.html#quarterly>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Държавен департамент на САЩ,

„Доклад за международната религиозна свобода - Афганистан 2016 г.“, 15 август 2017 г.
(<https://www.state.gov/documents/organization/269168.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Доклад за държава за практиките по въпросите на правата на човека 2016 г.“, 6 март 2017 г.

(<https://www.state.gov/documents/organization/265742.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

USCIRF (Американска комисия за международна религиозна свобода), Годишен доклад за 2017 г. - Страни от втори ред - Афганистан, 26 април 2017 г.

(<http://www.uscifr.gov/sites/default/files/Afghanistan.2017.pdf>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

ван Байлерт, М., „Сигурност при границите: случаят на Шуджай в Хас Орузган“, „Мрежа на афганистанските анализатори“, 6 април 2013 г. (<http://www.afghanistan-analysts.org/security-at-the-fringes-the-case-of-shujai-in-khas-uruzgan/>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

VOA („Войс ъф Америка“),

„Афганистанските законодатели ще разследват нарастващите връзки между талибаните, Русия и Иран“, 5 декември 2016 г. (<https://www.voanews.com/a/afghanistan-iran-russia-taliban/3624592.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Въпреки масовите смъртни случаи на талибаните няма спад на бунтовническата дейност“, 6 март 2014 г.

(<https://www.voanews.com/a/despite-massive-taliban-death-toll-no-drop-in-insurgency/1866009.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Някои афганистански журналистки се връщат зад бурката“, 11 октомври 2014 г.

(<https://www.voanews.com/a/afghanistan-female-journalists-reporters-taliban-womens-rights/2480999.html>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Уол Стрийт Джърнъл“, „Иран подкрепя талибаните с пари и оръжие“, 11 юни 2015 г.

(<https://www.wsj.com/articles/iran-backs-taliban-with-cash-and-arms-1434065528>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Вашингтон пост“,

„Американският университет в Кабул току-що отвори врати след терористично нападение. Сега той е изправен пред нови заплахи“,

15 юни 2017 г. (https://www.washingtonpost.com/world/asia_pacific/kabuls-american-university-just-reopened-after-terrorist-attack-now-its-facing-new-threats/2017/06/14/0acfabb8-4e1c-11e7-987c-42ab5745db2e_story.html?utm_term=.488db40c4121), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Русия изпраща оръжие на талибаните, потвърждава висш американски генерал“, 24 април 2017 г.

(https://www.washingtonpost.com/news/checkpoint/wp/2017/04/24/russia-is-sending-weapons-to-taliban-top-u-s-general-confirms/?utm_term=.7817fbcfea16), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Станало популярно видео изглежда показва как афганистанската полиция влачи човек зад камион“, 9 март 2016 г. (https://www.washingtonpost.com/news/worldviews/wp/2016/03/09/viral-video-appears-to-show-afghan-police-dragging-man-behind-truck/?utm_term=.6b47efec9da1), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Уинтърботам, Е.

„Наследства от конфликта: Лечебни комплекси и развитие на провинция Кабул“, Отдел за изследвания и оценка в Афганистан, октомври 2010 г.

(<https://areu.org.af/wp-content/uploads/2016/02/1124E-Legacies-of-Conflict-Kabul-CS-2011.pdf>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

„Наследства от конфликта: Лечебни комплекси и развитие на провинция Газни“,
Отдел за изследвания и оценка в Афганистан (AREU), октомври 2011 г.

(<https://areu.org.af/wp-content/uploads/2016/02/1126E-Legacies-of-Conflict-Ghazni-CS-2011.pdf>),
разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Zabihulla-M, [Twitter], публикувано на: 22 юни 2017 г.

(<https://twitter.com/ZabihullaM4/status/877894197738483713>), разглеждано на: 6 октомври 2017 г.

Анонимни и непублични източници

Гопал, А., Интервю по „Скайп“, 1 септември 2017 г. Ананд Гопал е журналист и автор с над десет години опит в работата, изследването и публикуването на проблеми в Афганистан.

Осман, Б., Интервю по „Скайп“, 8 август 2017 г. Борхан Осман е старши анализатор в „Международна кризисна група“ (ICG), по-рано изследовател в „Мрежа на афганистанските анализатори“ (AAN). Той е водещ експерт по мрежи на бойци, опериращи в Афганистан-Пакистан и изследва афганистанския конфликт след падането на талибаните през 2001 г.

Сидики, А., Интервю по „Скайп“, 2 август 2017 г. Абубакар Сидики е висш журналист и автор по въпросите на региона Афганистан и Пакистан.

Анонимен източник, брифинг, 23 ноември 2017 г. Източникът е служител по сигурността в Кабул, специализиран в областта на сигурността в Афганистан.

Приложение II: Цели

1. Преследване от страна на бунтовници

Начин на действие

Какво е развтието в структурата на талибаните? Каква е стратегията за преследване от страна на талибаните?

Какви са целите на кампанията за преследване от страна на талибаните?

Дали талибаните имат указания или ограничения, когато преследват цивилни лица? Как се изпълняват насоките на място?

Има ли разлика в преследването между градските райони и селските райони? Каква е силата на талибаните и как набират хора? Талибаните използват ли принуда при набирането на хора?

Талибаните набират ли деца?

Какъв е капацитетът на талибаните по отношение на събирането на информация и проследяването на хора след преместване в други райони на Афганистан / в градовете?

Какви са целите, капацитетът и начинът на действие на „Ислямска държава в провинция Хорасан“ (ИДПХ) и „Ислямско движение на Узбекистан“ (ИДУ)?

Характеристики

Каква е ситуацията за основните характеристики, преследвани от талибаните, включително членове на Афганистанските национални сили за сигурност, правителствени служители, лица, обвинени в подкрепа на правителството, „шпиониращи“ за правителството, лица, свързани с чуждестранното военно присъствие, лидери на общността: племенни старейшини и религиозни лидери в общността, хуманитарни служители, журналисти и други медийни работници, защитници на правата на човека, образователен персонал със специално отношение към образованието на момичетата.

Какво е положението на жените в публичната сфера?

Какво е положението на хазарите и други шиитски малцинства, включително исмаилите?

Каква е ситуацията за членовете на семействата на всички индивиди, обсъдени в тази глава?

Избягване на преследването

Има ли възможни начини да бъде избегнато преследването?

2. Държавни или свързани с правителството действащи лица

Включително Афганистанските национални сили за сигурност, проправителствени милиции и международните военни сили

Правителствени форми на наказателно преследване

В какви случаи държавата налага смъртно наказание?

Използват ли представители на афганистанската държава мъчения и при какви обстоятелства?

Преследване от страна на действащи лица, свързани с правителството

Какви хора са изложени на риск да бъдат преследвани от проправителствени действащи лица? Има ли възможност за правна защита в случай на преследване от страна на правителството?

